

3 85
malische Dialektproben;
Gener Library 002250425

3 2044 086 562 717

שָׁקַר (107) Lüge.
 שָׁרָא I (279 ff.) *Pe.* lösen. *Pa.* anfangen.
 שָׁרָא II (279 ff.) *Pe.* wohnen, ruhen.
Aph. ruhen lassen.
 שָׂרַשׁ (112) Wurzel.
 שֵׁת Seth (Sohn Adams).
 שֵׁשׁ (94 f.) sechs. שֵׁשֶׁת עָשָׂר
 sechzehn.
 שָׁתָא, s. שָׁנָא.
 שָׁתָא h. trinken.
 שָׁתִי (279 ff.) dass.
 שָׁתַל (202 ff.) pflanzen.
 שָׁתַן (202 ff.) *Aph.* pissen.
 שָׁתָן (202 ff.) schweigen.

ת (48 f. 73 f.).

תָבֵן h. Stroh.
 תָבַע (205 ff.) fordern.
 תּוּב (260 ff.) *Pe.* zurückkehren. *Aph.*
 1. zurückführen. 2. erwidern.
Ittaph. 1. wiederhergestellt werden.
 2. Antwort erhalten.
 תּוּב (169) wieder.
 תּוֹנֵן h. טוֹנוֹן קָדִי um deswillen.
 תּוֹלֵדָה (136) Geschlecht.
 תּוֹר (108) Ochse.
 תּוֹרָה (109) Kuh.
 תּוֹרָה h. Gesetz.
 תּוֹחוֹת (181) unter.
 תּוֹיבָה (131) Busse.
 תֵּיטְרוֹן (149) (Θεατρον) Theater.
 תֵּיבִי (תֵּיבִי) Behältnis, inneres
 Thürfutter(?). Vielleicht sollte
 statt תֵּיבִי oder תֵּיבִי gelesen werden
 תֵּיבִי „Gebälk“, vgl. b. Men.
 33*, wo תֵּיבִי die Oberschwelle.
 תְּכֵשֶׁם (136) Schmuck.
 תָּלָא (279 ff.) 1. hängen. 2. aufheben
 (das Auge).

תָּלִים h. Psalmen.
 תָּלִיתִי (100) dritter.
 תָּלְמִיד (136) Schüler.
 תֵּלַת עָשָׂר (93. 95) drei. תֵּלַת
 dreizehn. תֵּלַתִּין dreissig.
 תֵּלַת (102) drittel.
 תָּמָה (205 ff.) sich wundern.
 תָּמָה (107) Wunder.
 תַּמְמוֹת Tammuz (vierter Monat).
 תָּמִיד tägliches Lammopfer.
 תָּמֶן (139. 172) dort.
 תָּמִנִי (94) acht.
 תָּנָא (279 ff.) *Pa.* erzählen.
 תָּנִין (100. 103) zweiter.
 תְּנִינָא (72. 100. 341) zweite.
 תָּסַס (272 ff.) aufsprudeln lassen.
 תָּסְלִין h. Gebetsriemen.
 תָּסַר (205 ff.) nähen.
 תָּסַר (107) Naht.
 תָּסֻן h. Verordnung.
 תָּקִיף (112) Stärke.
 תָּקִיף (129) stark.
 תָּקֻן (202 ff.) *Pa.* ausbessern. *Aph.*
 1. herrichten. 2. dekretieren.
 תָּקֻנָּה (127) Festsetzung.
 תָּקִיף (202 ff.) *Pe.* stark sein. *Aph.*
 ergreifen.
 תָּרַב (105) Fett.
 תָּרוּבִין (130) Vertreibung.
 תָּרוּעָה (137) Hornblasen.
 תָּרִין (93) zwei. עָשָׂר תָּרִין (94)
 zwölf.
 תָּרִידוֹן (95) ihrer zwei.
 תָּרִיד (205 ff.) *Pe.* *Pa.* fortreiben.
 תָּרְנוּל (132) Hahn.
 תָּרַעַא (106. 107) Thür.
 תָּשַׁשׁ (123) elend.
 תָּשַׁע (94) neun.
 תִּשְׁרִי Tischri (siebenter Monat).

שָׁבַת *h. dass.*
 שָׁנָה (205 ff.) *Aph.* laufen lassen.
 שָׁרָה (205 ff.) *Pa.* senden. *Ithpa.* gesandt werden.
 שָׂאָה (279 ff.) *Pa.* setzen.
 שָׂמָה (159 ff.) Name. שָׂמָה (184. 187) wegen.
 שֹׁמֵה (113) Mal.
 שֹׁמֵה (260 ff.) glätten.
 שֹׁק (113) Gasse.
 שֹׁרָה, שֹׁרָה (113) Mauer.
 שָׂמָה (120) töricht.
 שִׁמְעָה Eigenname. Simon ben Schetach (100 v. Chr.).
 שָׁמָר (122) Dokument. לְשָׁמָר nach Dokumentenära (d. h. nach der Seleucidenära).
 שִׁבְבוּ (144) Nachbarschaft.
 שִׁבְבוּ (144) Rest.
 שִׁיבָה (207. 253 ff.) entrinnen lassen. *Pass.* errettet werden.
 שִׁיבָה (279 ff.) vertilgen. *Pass.* vertilgt werden.
 שִׁיר (127) Karavannenführer.
 שִׁירָה (127) Mahl.
 שִׁירָה (131. 170) Anfang.
 שִׁבַּח (205 ff.) *Pe.* שִׁבַּח sich befindend. *Aph.* finden.
 שִׁבְחָה (124) göttliche Offenbarungsgegenwart.
 שִׁבַּח (205 ff.) *Pa.* trunken machen.
 שֵׁל *h.* Genetivpartikel.
 שָׁלוֹם *h.* Friede.
 שָׁלַח (205 ff.) *Pe.* *Pa.* senden.
 שָׁלַם (202 ff.) herrschen.
 שָׁלַטָּה (139) Machthaber, Feldherr.
 שָׁלָטָה (139) 1. Herrschaft.
 2. Herrscher.
 שָׁלִיחַ (123) Gesandter.
 שָׁלִיטָה Herrscher.

שָׁלַם (202 ff.) voll sein, zu Ende sein.
 שָׁלַם (122. 194) Friede.
 שָׁלַם (202 ff.) *Pa.* vergelten.
 שָׁלֵמָה Salomo.
 שָׁלְמִי (141) Salamäer (arabische Völkerschaft).
 שָׁלְמִי (122) (= שָׁלַם צִיּוֹן) Name der Gemahlin des Königs Jannaj.
 שָׁלַק *h.* kochen.
 שָׁלַשׁ *h.* drei.
 שָׁם *h.* Name.
 שָׁמָה, שָׁם.
 שָׁמוּאֵל Eigenname. Samuel ben Nachman (3. Jahrh.).
 שְׁמוּעָה *h.* Kunde.
 שְׁמוּשׁ (130) Bedienung.
 שְׁמַיָּה (nie שָׁמַיָּה) (160) Himmel.
 שְׁמֵן (114) fettes.
 שָׁמַע (205 ff.) *Pe.* hören. *Ithpe.* gehorchen.
 שָׁמַשׁ, שָׁמֶשׁ (107) Sonne.
 שֵׁן, שָׁנָה (111) Zahn.
 שָׁנָה, שָׁנָה (118) Schlaf.
 שָׁנָה, שָׁנָה (161) Jahr.
 שְׁנַיִם *h.* zwei.
 שָׁנָה (279 ff.) *Ithpa.* erzählen.
 שָׁעָבַד (202 ff.) knechten. *Pass.* geknechtet werden.
 שָׁעָבוּד (137) Knechtung.
 שָׁעָה (117), *pl.* שָׁעָה Stunde. (171. 195) neun Uhr Vormittags.
 שָׁפִי (128) Weinküper.
 שָׁפִי, שָׁפִי (144) Zermalmung.
 שָׁפַךְ (202 ff.) ausgießen.
 שָׁפָר (105) Bestes.
 שָׁפָר (205 ff.) *Pe.* gefallen. *Aph.* schmücken.
 שָׁקָה (279 ff.) *Aph.* trinken lassen.
 שָׁקַע (205 ff.) sinken.
 שָׁקָה (202 ff.) *Pa.* zuschlagen.

רוח (113) 1. Wind. 2. Geist.
 רום (260 ff.) *Pe.* Impf. רָאָם (263)
 hoch sein. *Aph.* אָרִים weg-
 nehmen.
 רום *h.* *Pol.* erhöhen.
 רום (113) מְרוֹם oben auf.
 רוּמִי (*Póμη*) Rom.
 רומי (141) Römer.
 רֹאֵן (רִיָּן v.) (200) ausleeren.
 רחם (119) Freund.
 רחוק (129. 172) 1. fern. 2. ferner
 Verwandter.
 רחל רחלָא Mutterschaf.
 רחמין (106) Erbarmen.
 רחץ (205 ff.) hoffen. רָחַץ hoffend.
 רחצו (139) Zuversicht, Sicherheit.
 ריח (111) Duft.
 רִיפָה (= רעפּה) (114) Brot.
 רִישׁ (107) Haupt, Anfang. רִשׁוֹתָא
 (politisches) Haupt der (baby-
 lonischen) Exulantenschaft. רִישׁ
 יָרֵחַ (197) Neumond.
 רכב (202 ff.) reiten.
 רכיד (129) zart.
 רקא (279 ff.) werfen.
 רמון Granatapfel.
 רמשׁ רמְשָׁא (105. 107. 170) 1. Abend.
 2. gestern abend.
 רעא I (279 ff.) weiden.
 רעא II (279 ff.) wünschen.
 רענא רעִנְתָא (110) 1. Wohlgefallen.
 2. Wille.
 רעי (120. 154. 157) Hirt.
 רפא (279 ff.) *Aph.* lassen, verlassen.
 רפוס (121) Stampfer, Kelterer.
 רפק (202 ff.) umgraben (auf-
 lockern?).
 רצא (279 ff.) *Pa.* versöhnen.
 רקד (202 ff.) *Pa.* tanzen.
 רקק (272 ff.) speien.
 רשו רשׁוּתָא (110) Erlaubnis.

רשׁ (128) berechtigt.
 רשע (129) gottlos.

ש (42. 49 f. 74).

שבּע (205 ff.) sich sättigen.
 שְׂכָר *h.* Lohn.
 שְׂנֵא (74. 119. 327 f.) Feind.
 שְׂעִיר Seir.
 שְׂעָרָא (114) Haar.

ש (49 f. 74).

ש *h.* Relativpartikel.
 שְׂאִילָה (115) Bitte.
 שְׂאָל (249 ff.) *Pe.* fragen, bitten,
 leihen. *Aph.* borgen.
 שְׂאָל *h.* leihen.
 שְׂאָר (122) Rest.
 שְׂאָר (249 ff.) *Ithpa.* אֲשַׁתֵּיר übrig
 gelassen werden.
 שְׂבָא (279 ff.) *Pe.* gefaugen führen.
Ithpe. gefangen werden.
 שְׂבָה *h.* *Niph.* gefangen werden.
 שְׂבָה (74. 126. 196) 1. Sabbath.
 2. Woche.
 שְׂבוּעָה (125. 195) Woche.
 חַגַּא שְׂבוּעֵיָא Wochenfest.
 שְׂבוּקִין (125) Verlassung.
 שְׂבַח שְׂבַחָא (107) Lobpreis.
 שְׂבָם שְׂבָמָא (110) Scepter.
 שְׂבָם Schebat (elfter Monat).
 שְׂבִלָה (126), *pl.* שְׂבִלִין Ähre.
 שְׂבַע (205 ff.) *Aph.* schwören, be-
 schwören.
 שְׂבַע שְׂבָה (94 f.) sieben. שְׂבַע שְׂבָה
 siebzehn.
 שְׂבַח (202 ff.) *Pe.* 1. verlassen. 2. er-
 lassen. 3. übrig lassen. *Ithpe.*
 erlassen werden.
 שַׁבַּת (73. 126. 196) 1. Sabbath.
 2. Woche.

- lassen. *Ithpa*. אֶתְקִים erhalten werden. *Itaph*. אֶתְקִים aufgerichtet werden.
- קום *h. P.* erfüllen.
- קָטַף קָטַף אֶת (κατὰ λεπτὰ) im Detail.
- קָטַל (202 ff.) *Pe. Pa.* töten. *Ithpe.* getötet werden.
- קָטַע (205 ff.) abschneiden.
- קָטַע קָטַע (107) Schnitt.
- קָמַם (127) beständig, dauernd.
- קָמַם Holzsehit.
- קָל (116. 195) 1. Stimme. 2. Neuigkeit.
- קָלַח (καλεύω) ich befehle.
- קָלַל (272 ff.) *Aph.* schmähen.
- קָלַם (146) *Pa.* preisen.
- קָלַק (74) *Pa.* werfen.
- קָפַי קָפַי (181) *g.* vor.
- קָן קָנָא (111) Nest.
- קָנָא (279 ff.) *Pe.* erwerben, besitzen. *Ithpe.* erworben werden.
- קָנָה *h.* Besitzer, Herr.
- קָנָן (138) Erwerbung, Besitz.
- קָנָקָן (καυκίλιον) Vorschlag, Verschluss.
- קָנָקָן Teil des Pflugs(?).
- קָסָסָא (ξέστης) Xeste (über 1/2 Liter).
- קָסָרִין (149) (Καيسάρεια) Caesarea.
- קָפִילָא קָפִילָא (κάπηλος) Schänkwirt.
- קָפַל (202 ff.) abwickeln, wegweisen.
- קָץ קָצָא (111) Ende.
- קָצָא Eigenname.
- קָצַץ (277) *Pä.* abschneiden (das Haar als Zeichen der Trauer).
- קָרָא (279 ff.) *Pe.* rufen. *Ithpe.* genannt werden.
- קָרָא קָרָא (123) (nicht קָרָא, so falsch 118) Schriftwort.
- קָרַב (202 ff.) *Pe.* nahe sein. *Pa.* nahe bringen.
- קָרַב (122) Kampf.
- קָרַבָן (139) Opfer.
- קָרִיב (129. 172) 1. nahe. 2. naher Verwandter. קָרִיבָא, קָרִיבָא nahe (*Adv.*).
- קָרִיבָא (110. 160) Stadt.
- קָרְתָנִינָא (Carthago, Carthaginis) Karthago.
- קָשָׁא קָשָׁא (112) Wahrheit.
- קָשָׁם (202 ff.) *Ithpa.* sich putzen.
- קָשָׁטָנִינִי (Κωνσταντινή) Konstantinopel.
- קָשָׁא קָשָׁא (118) schwer, schlimm.
- קָשָׁש (129) *b.* alt.
- קָשָׁר (205 ff.) binden.
- ר (47 ff. 71).
- ר' ר' = ר' ohne Hinzufügung eines Namens Juda I (um 200).
- רָאָה *h.* sehen.
- רָאָם, *s.* רָאָם.
- רַב (115), *pl.* רַבְרַבִּין 1. gross.
2. Lehrer. רַבִּי (78. 311) eigentl. mein Lehrer. 3. Abba Arika (babylonischer Lehrer, gest. 247).
- רַבָּא (279 ff.) *Pe.* gross sein. *Ithpa.* aufwachsen.
- רַבָּא (97), *pl.* רַבָּן Myriade.
- רַבִּי רַבִּי (111) Grösse.
- רַבִּי רַבָּא (120) Knabe.
- רַבָּן (78. 138) Lehrer. רַבָּנָא (= רַבָּנָא) unsere Lehrer.
- רַבָּרַבִּין (138) Grosser.
- רַבֵּעַ (205 ff.) lagern.
- רַגִּיל (123) gewöhnt.
- רַגִּיל רַגִּילָא (110) Fuss. רַגִּילָא (182) in seinem Gefolge.
- רַגַּע *h.* Augenblick.
- רַגַּשׁ (202 ff.) *Aph.* merken, spüren.
- רַגַּשׁ (279 ff.) pflügen.

פָּשַׁט (202 ff.) erklären.
פֶּתַח (73. 108) 1. Brocken. 2. Brot.
פֶּתָנִים (90) Wort.
פֶּתוּר (121) Tisch.
פֶּתַח (207 ff.) öffnen.
פֶּתַח *h.* Ausweg (zur Befreiung von einer Pflicht).
פֶּתִי (109). פִּי רִמְשָׁא (197) *g.* Einbruch des Abends.

צ (49 ff. 74).

(צִיָּא (120) schmutzig.
צָבָא (279 ff.) wollen.
צְבָאוֹת Zebaoth.
צִבְעֵי (107) Farbe.
צִבְעוֹן (138) farbiger Stoff.
צָדָא (279 ff.) *Pe.* wüßt sein. *Aph.* verheeren.

צָדוּ S. 25 Angst (?) oder Nachstellung (?).

צָדוֹק Zadok.
צָדִיק (129) gerecht.

צִדְקָתָא (115) Gerechtigkeit.
צָנוּחַ (263) rufen.

צָנוּחַ *h.* dass.
צוּם (260 ff.) fasten.

צוּק (260 ff.) *Aph.* sich ärgern.
צוּר מְגִדֵּל צוּר Bethsur in Judäa.

צוּר Tyros.
צִיב (111) Span.

צִיבְחָד (166) wenig. צִיבְחָד wenig auf das Mal.

צִיּוֹן Zion.
צִיָּן S. 9 (= hebr. צִיִּים) Schiffe oder (= צִיָּן) Schaaren.

צִיְתוֹר (αἰθερά) hinfällig (?). Wohl falsche Lesart (vgl. den Ortsnamen צִיְתוֹר Vaj. rabba 23).

צִל *h.* Schatten.

צִלָּא (279 ff.) *Pa.* beten.

צִלָּ (116) 1. Gebet. 2. Gelübde (עֲשֵׂה) Meg. Taan.

צִלָּח (205 ff.) *Aph.* Erfolg haben.

צִנְעָ (205 ff.) *Ithpe.* verborgen sein.

צָעַר (205 ff.) *Pa.* bedrängen.

צָפָא (279 ff.) erspähen.

צָפָה *h.* dass.

צִפּוֹרִין (73) Sepphoris (in Galiläa).

צָפֶר, צָפָרָא (106. 170) Morgen.

צָרָה *h.* Angst.

צָרַח (205 ff.) *Ithpa.* geschrien werden (?).

צָרִיד (166) bedürftig.

צָרִךְ (202 ff.) *Ithpe.* benötigt sein.

צָרִךְ *h.* *Hiph.* benötigen lassen.

צָרַךְ (202 ff.) *Pe.* 1. läutern. 2. verbinden. *Ithpe.* sich verbinden.

ק (15 ff. 70).

קָא (= קָאִים) *b.*, *s.* קִים.

קָל קָבִיל, לְקָבִיל, לְקָבִיל קָבִיל (eigentlich קָבִיל קָבִיל) (172. 183) gegenüber.

קָבַל (202 ff.) *Pa.* aufnehmen. *Ithpa.* aufgenommen werden.

קָבַע (205 ff.) befeestigen.

קָבֶר, קָבָרָא (107) Grab.

קָבַר (205 ff.) begraben.

קָדוּשׁ *h.* heilig.

קָדַם (202 ff.) *Pe.* zuerst kommen.

Pa. 1. entgegenkommen. 2. sich früh aufmachen. *Aph.* sich früh aufmachen.

קָדַם, קָדַם מִן קָדַם (123. 181) vor.

קָדַם מִן קָדַם דָּנָא (170) vorher.

קָדַם (100) erster.

קָדַם מִן קָדַם (170) ehemals.

קָדַם, קָדַם (112) Heiligkeit.

קָדַם (260 ff.) *Pe.* aufstehen. *Pa.* קָדַם erfüllen. *Aph.* קָדַם aufstehen

עָתֵר (202 ff.) *Ithpa.* bestimmt werden, bereitgestellt werden.

עָתִיד (215) bestimmt (zur Umschreibung des Futurum angewandt).

עָתִיד (129) alt.

עָתִיד (129) reich.

עָתֵר, עָתִיד (112) Reichtum.

ד (50 f. 75.)

דָּגָע (205 ff.) treffen.

דָּגָה, דָּגָה (107) Leichnam.

דָּגָה (205 ff.) *b. Ithpe.* sich stören lassen, mißsig gehen.

דָּגָה Joch.

דָּגָה (205 ff.) verwunden.

דָּגָה, דָּגָה (107) Verwundung.

דָּגָה *h.* אַף עַל פִּי כֵן *h.* trotzdem.

דָּגָה Bohne.

דָּגָה, דָּגָה (161. 175. 185. 188) Mund.

דָּגָה (177) nur, doch.

דָּגָה, *s. דָּגָה* (72).

דָּגָה (198) Purimfest.

דָּגָה (145) Züchtigung.

דָּגָה (205 ff.) beschädigen.

דָּגָה (130) Entlassung.

דָּגָה (202 ff.) *Ithpa.* aufschwellen.

דָּגָה (205 ff.) *Pe.* loslassen. *Pa. Aph.* verabschieden.

דָּגָה (146) (πύλη) Thor.

דָּגָה (111) (kein Singular) Früchte.

דָּגָה I (279 ff.) *Aph. g.* verspotten.

דָּגָה II (279 ff.) *Aph.* wunderbar machen.

דָּגָה (202 ff.) *Pe. Pa.* teilen.

דָּגָה, דָּגָה (101 f.) Hälfte.

דָּגָה *m.*, דָּגָה *f.*, *h.* irgend einer.

דָּגָה (205 ff.) dienen.

דָּגָה, דָּגָה (107) Stück.

דָּגָה (125) Rest.

דָּגָה (92. 138) *m.*, דָּגָה *f.* irgend einer.

דָּגָה Pfeffer.

דָּגָה (279 ff.) *Pa.* 1. ausleeren. 2. befreien.

דָּגָה (קָנְטָקָה) Eigenname (Ποντικός?).

דָּגָה, דָּגָה *h.* in das Innerste.

דָּגָה (170) Abend.

דָּגָה, דָּגָה *h.* in das Innere.

דָּגָה *h.* Ansehen.

דָּגָה (Πανιάς) Panias (an der Jordanquelle).

דָּגָה, דָּגָה (107. 197) Passah.

דָּגָה (202 ff.) 1. aufhören. 2. genau bestimmen.

דָּגָה (119) Arbeit.

דָּגָה (205 ff.) zerspalten.

דָּגָה *h.* Verwundung.

דָּגָה (202 ff.) *Pa.* auftragen. *Aph.* deponieren.

דָּגָה (130) Vorschrift.

דָּגָה (279 ff.) sprossen.

דָּגָה (125) Decke, Polster.

דָּגָה (124) Geld.

דָּגָה (119) Erlöser.

דָּגָה (121) Wunderthat.

דָּגָה, דָּגָה (φεργή) Mitgift.

דָּגָה (202 ff.) unterhalten.

דָּגָה (202 ff.) ausbreiten.

דָּגָה (106) Huf.

דָּגָה (141) Perser.

דָּגָה *Pe.* bezahlen. *Ithpe.* einfordern.

דָּגָה *h. Q. Hithpa.* dass.

דָּגָה (202 ff.) *Pe.* 1. erlösen. 2. abladen. *Ithpe.* erlöst werden.

דָּגָה, דָּגָה (107) Abschnitt.

דָּגָה (139) Erlösung.

דָּגָה (202 ff.) *Pa.* genau angeben.

דָּגָה Euphrat.

דָּגָה (125) einfache Schrift-
erklärung.

עָבִיר (125) Vergehung.
עָבַר (205 ff.) *Pe.* vorübergehen. *Pa.*
vorübergehen lassen.
עָבַר *h.* dass.
עָבַר 1. jenseitig. 2. Eigenname
(Eber Gen. 10, 21).
עֲבָרָה *h.* Schwangere.
עָנַג (272 ff.) *Palp.* beslecken.
עָנַל *Pi.* einen Kreis ziehen. מַעְנֵל
Kreiszieher (Beiname eines ge-
wissen Choni, s. חוֹנִי).
עָרָה (179) bis. עָרָךְ (186) bis, wä-
rend. עָרָ לָא (186. 188) ehe.
עָרָא (279 ff.) *Pe.* weichen, aufhören.
Aph. weichen lassen.
עָרִי (123) Beute.
עָרֵן (138. 171) Zeit.
עָדֵן Eden.
עָנְיָה (123) Vergehung.
עָוִיר (117) blind.
עוֹלָם *h.* Welt.
עִקָּא (260 ff.) *Aph.* welthun.
עִירָא (260 ff.) *Ithpe.* אֶתְעִיר erwachen.
עִזָּה (111) Ziege.
עִזָּא, עִזָּא *h.* Ziege.
עִזָּקָה (115) Ring.
עִזָּרָתָא, עִזָּרָה (115) innerer Tempelhof.
עִזָּלָא, עִזָּלָא (110) Kalb.
עִילָא (109) Eselsfüllen.
עִילָא *s.* עִילָא.
עִילָא (171. 181) oben. עִילָא מִן
über.
עִינָא, עִינָא (105 ff.) Auge.
עִיזָה (125) Rat.
עִיבָה (202 ff.) *Ithpa.* warten.
עִיבָרָה (132) Maus.
עִלָּא (180. 187. 196) über, auf, zu.
עִלָּה *h.* *Q.* hinaufgehen. *Aph.* wachsen
lassen.
עִלָּיָא (181) über, auf.
עִלָּיָא (140) oberer.
עִלָּיָא (272 ff.) *Pe.* hineingehen. *Pa.*

עִילָא *dass.* *Aph.* אֶתְעִיל hin-
einbringen, einbringen.
עִלְעֵלָא (131) Wirbelwind.
עִלְהָא (?), עִלְהָא, עִלְהָא (154) Brand-
opfer.
עִלְמָא (119) 1. Ewigkeit. 2. Welt.
עִלְמָא (184) mit.
עִלְמָא, *pl.* עִלְמָא (78. 108) Volk.
עִלְמָא *h.* stehen, Stand halten.
עִלְמָרָה (130) Säule.
עִלְמָלָא Amalek.
עִלְמָלָא Amalekiter.
עִלְמָלָא (108) Nichtjude.
עִלְמָרָה (112) Getreidehaufe.
עִלְמָרָה (106) Kleinvieh.
עִלְמָרָה (279 ff.) *Pa.* 1. plagen. 2. hin-
ziehen. *Ithpa.* fasten, Fasten-
gottesdienst leiten.
עִלְמָרָה, עִלְמָרָה (114) Traube.
עִלְמָרָה (139) demütig.
עִלְמָרָה (170) Zeit.
עִלְמָרָה (118) arm.
עִלְמָרָה (122) Wolke.
עִלְמָרָה (117) beschäftigt.
עִלְמָרָה (110. 184. 187) Geschäft, Be-
wandtnis.
עִלְמָרָה (125) Rat.
עִלְמָרָה (121) Kelterer.
עִלְמָרָה *h.* Gebein.
עִלְמָרָה (110) 1. Ferse. 2. Ende.
עִלְמָרָה (116) Bedrängnis.
עִלְמָרָה (141) Araber.
עִלְמָרָה (140) bürgernd.
עִלְמָרָה, עִלְמָרָה (113. 196 f.) *g.* Rüst-
tag (zum Sabbat), Freitag.
עִלְמָרָה, עִלְמָרָה (105), *pl.* עִלְמָרָה Bett.
עִלְמָרָה (202 ff.) fliehen.
עִלְמָרָה, עִלְמָרָה (110) Kraut.
עִלְמָרָה *h.* machen.
עִלְמָרָה (94 f.) zehn. עִלְמָרָה sieb-
zehn. עִלְמָרָה zwanzig.

נתן (236 ff.) geben.

נתן *h.* dass.

נתר *h.* Q. lösen. *Hiph.* erlauben.
Hoph. erlaubt sein.

ס (49 f. 74).

סב (116) Greis.

סבע (205 ff.) satt werden.

סבר (205 ff.) *Pc.* meinen. סביר
meinend. *Pa.* hoffen. *Aph.* אסבר
freundlich ansehen, be-
achten.

סנא (279 ff.) *Pc.* viel sein, gross
sein. *Pa.* *Aph.* viel machen.

סניא (130. 167) viel, gross.

סנין (166) *g.* sehr.

סנר (205 ff.) schliessen.

סנר (205 ff.) *Pa.* ordnen.

סנר, סנרא, (110) 1. Ordnung. 2. Ab-
schnitt. 3. Lehrhalle.

סום (260 ff.) *Pa.* סיים *b.* anlegen.

סוף (108. 169) Ende.

סורג *h.* Scheidewand.

סחא (279 ff.) baden.

סחור סחור (172) rings um.

סחר (205 ff.) *Pa.* betteln. *Aph.* um-
geben.

ססר, ססרא (107) Seite.

סין Sivan (dritter Monat).

סימא Schatz.

סימאי, *Il.* סימון (σημαία) Feld-
zeichen.

סימן (149) (σημειον) Zeichen.

סיני Sinai.

סיעה (111) Schaar.

סוף (123) Ende.

סירא (161) Sirach.

סך *h.* Summe.

סכא (279 ff.) schauen.

סכל (202) *Ilthpa.* betrachten.

סכלתנא (145) Einsicht.

Dalman, Dialektproben.

סכנה, סכנתא (126) Gefahr.

סלל *h.* Pilp. hochhalten.

סלק (202 ff. 237 ff.) *Pc.* steigen. *Pa.*
entfernen.

סלת, סלתא (112) feines Weizen-
mehl.

סם, סמא (108) Gift, Arznei.

סמאל (133) links.

סמי, סמיא (118) blind.

סמך (202 ff.) *Ilthpe.* sich stützen.

סמק (202 ff.) *Pa.* röten.

סנא (119. 327 f.) Feind.

סנדל, סנדלא (132) Sandale.

סנחריב Sanherib.

סעד (202 ff.) speisen.

סעודה (125) Mahl.

סער (205 ff.) *Pa.* zerstreuen.

ספג (vgl. ספוג σπόγγος) einsaugen.

ספד (202 ff.) klagen.

ספה, ספתא, *pl.* ספון (161) Lippe.

ספוק (130) Verabreichung.

ספסל, ספסלון (συσφύλλον, sub-
sellium) 1. Sessel. 2. Gesüss.

ספר, ספרא (110) Buch.

ספרא, ספרא (120) Schriftgelehrter.

סס, *s.* סלק (71. 237).

סקר (σικάριος) von geraubtem (oder
konfisciertem) Gut stammend
(eigentl. meuchelmörderisch).

סרק (202 ff.) kühlen.

סרר (202 ff.) *Ilthpa.* zerstört werden.

ע (43 ff. 70).

עבר (194. 202 ff.) *Pc.* 1. thun,
machen. 2. verbringen. 3. sich
befinden. *Ilthpe.* gemacht werden.

עבר (123) Ereignis.

עבר, עברא (105) Sklave.

עבירה (124) 1. Werk, Waare.
2. Dienst.

משח מִשְׁחָא (110) Oel.
 משיח (124) Messias.
 משמע (133) Hören.
 משרי מִשְׁרִיתָא, מִשְׁרִיָּה, מִשְׁרִי (134) Lager.
 משרי (134) Wohnen.
 משמי מִשְׁמִי (134) Trank.
 קת b. Stadt.
 סת h. tot.
 סתל (114) Spruch.
 סתל (202 ff.) gleichen.

נ (48. 72).

נבואה (125) Weissagung.
 נביא (125) Prophet.
 נביז נִבְיִיתָא Weissagung.
 נגר (236 ff.) führen.
 נגר (107) P'ach.
 נגר h. Fürst.
 נגס (236 ff.) g. essen.
 נדוניא b. Mitgift.
 נהא (279 ff.) *Ithpe.* sich sammeln.
 נהג (236 ff.) behandeln.
 נהר (114) 1. Strom. 2. Euphrat.
 נזיר h. Nasiräer.
 נזף (236 ff.) schelten.
 נזק (236 ff.) *Aph.* schädigen.
 נחמן (142) Nachman.
 נחשא נִחְשָׂא (105) Omen, Vorbedeutung.
 נחת (236 ff.) herabkommen.
 נסור (121) Wächter.
 נטל (236 ff.) *Pe.* aufheben, nehmen.
Ithpe. entfernt werden.
 נטר (236 ff.) bewahren.
 נוח (123) Ruhe. בְּנוּחַ gemächlich.
 ניסן Nisan (erster Monat).
 ניקנור (Νικάτωρ) Nikanor (syrischer Feldherr).
 ניר Joch.
 נירון (Νέρων) Nero (röm. Kaiser).

נבא h. zerschlagen.
 נביסה (124) Schlachtung.
 נבלין (107) Trag.
 נבס (236 ff.) schlachten.
 נבסת קדשין (107) Schlachtung. Schlachtopfer.
 נבסין (107) Besitz.
 נבר (236 ff.) erkennen.
 נבת (236 ff.) beissen.
 נס, נסא (111) Wunder.
 נסא (= נסב) (75. 237) nehmen.
 נסב (236 ff.) *Pe.* nehmen, verheiraten. *Aph.* verheiraten. *Ithpe.* verheiratet werden.
 נסח (195. 236 ff.) verhauchen.
 נפיש b. viel.
 נפל (236 ff.) fallen.
 נפל h. dass. *Hiph.* abortieren.
 נפס (236 ff.) *Pe.* 1. herausgehen. 2. gangbar sein. *Aph.* 1. hinausbringen, absondern. 2. ausgeben.
 נפשא נִפְשָׂא (105) Seele. נִפְשִׁי (84 f.) ich selbst.
 נצח (236 ff.) siegen.
 נקא (279 ff.) *Pa.* rein machen.
 נקב, נקבא (112) Loch.
 נקבה (115) weiblich.
 נקבה h. dass.
 נקם b. nehmen.
 נקי, נקיא (118) rein.
 נקר, נקרא (107) Spalt.
 נקרה (107) dass.
 נקש (236 ff.) *Aph.* schlagen.
 נשיא (145) Würde eines Nasi.
 נש, נש בר נש (68. 90 f. 159) Mensch.
 נשא s. בית.
 נשין (159) Frauen.
 נשם g. *Ithpa.* genesen.
 נשמה (115) Seele.
 נשק (236 ff.) *Pa.* küssen.

מִשְׁכּוֹן mischen.
 מִזְוָה Pfortenschrift.
 מִזֹּן (135) Nahrung, Speise.
 מִזֹּן *h.* dass.
 מִזִּיק (135) Verderber (Dämon).
 מִתָּא (279 ff.) schlagen. מִבֵּד מִבֵּד hindern.
 מִחֹז Gebiet.
 מִחֲמַת wegen.
 מִקָּא *Pe.* herankommen, erreichen.
Aph. heranreichen lassen.
 מִטּוֹל (174. 175. 184. 187. 188) weshalb?
 מִטּוֹפִי מִטּוֹפִיָּתָא (144) Tropfen.
 מִטְמַע מִטְמַעִי שְׁמִשָּׁא (171) *g.* Sonnenuntergang.
 מִטְרָא (114) Regen.
 מִיכָל (133) Speise.
 מִיל (μῖλον) Meile (3000 Schritt).
 מִילָא feiner Wollstoff.
 מִים *h.* Wasser.
 מִימָר (133) Wort.
 מִינָא (160. 164) Wasser.
 מִינוֹק *g.* (Säugling) Kind (136, wo fälschlich מִינוֹק vorausgesetzt).
 מִיסוֹן (μίσον) Mitte.
 מִית sterben.
 מִיתָ (124) tot.
 מִכָּר *h.* verkaufen.
 מִלָּה *pl.* מִלִּין (90. 111) Wort, Sache.
 מִלִּי מִלִּיתָא (136) Geleit.
 מִלְךָ (202 ff.) *Pe.* König sein. *Aph.* zum König machen.
 מִלְכָּא (104 f.) König.
 מִלְכָּא (110) Rat.
 מִלְכָּה (106) Königin.
 מִלְכוּ (144) Königsherrschaft, Reich.
 מִלַּל (272 ff.) *Pa.* reden.
 מִמִּיר (135) Bastard.
 מִמְלָל (133) Rede.

מִן (179. 185) von, aus. מִן nachdem.
 מִן, *s.* מָאן.
 מִן, *s.* מָאן.
 מִנָּא (279 ff.) *Pe.* zählen. *Pa.* verordnen, einsetzen. *Ithpe.* gezählt werden.
 מִנָּה *h.* rechnen.
 מִנְחָם Menahem.
 מִנְיָ (138) *h.* Zeitrechnung.
 מִסָּאן Schuh.
 מִסְכָּן (135) arm.
 מִסָּן, *s.* מִסָּאן.
 מִסָּא *Itaph.* zerfliessen (*s. Gr.* 277).
 מִסָּר (205 ff.) *Pe.* übergeben. *Ithpe.* ausgeliefert werden.
 מִסָּע מִסָּע *h.* ein wenig.
 מִסָּסן Bottich (?).
 מִסָּן מִסָּן (116) Eingeweide.
 מִסָּרְבִי (140) westlich.
 מִסָּשָׁה *h.* Ereignis.
 מִסָּשָׁר (135) Zehnter.
 מִסָּא *h.* finden.
 מִסָּוָה (134) Gebot.
 מִסָּרִים Aegypten.
 מִסָּרִין (Μακεδόν) Macedonier.
 מִסָּרִשׁ (133) Heiligtum.
 מִסָּרִם *h.* 1. Ort. 2. Gottesbezeichnung.
 מִסָּרִיָּה (135) Gegenstand.
 מִסָּרִיָּת (135) 1. Teil. 2. einige.
 מִסָּרִי, מִסָּרִי (78. 120) Herr.
 מִסָּרִי (202 ff.) widerspenstig sein.
 מִסָּרִי (121) widerspenstig.
 מִסָּרִשְׁוָן Meraschewan (*babyl.* Arachsamna (achter Monat).
 מִסָּרִשׁ (106) Krankheit.
 מִסָּרִי (205 ff.) *Aph.* krank machen.
 מִסָּרִי (272 ff.) *Aph. Ithpe.* bitterklagen.
 מִסָּרִי (in Dokumenten), מִסָּרִיָּה (121) Frau.
 מִסָּה Mose.

כתב (123) Schriftstück, Schreiben.
כתובה (125) Verschreibung (bei der
Eheschliessung).
כתף, כתפא, כתף (117) Schulter.
כתש (202 ff.) zerstoßen.
כתת (272 ff.) I'a. zerschmettern.

ל (48. 71.)

ל (177 f.) zu, für.
לא (176. 192) 1. nicht. 2. nein.
לא (181) ohne.
לא (176) nicht.
לב, לבא (115) Herz.
לבר (לבר) grober dichter Stoff
(Filz).
לבוש (125) Kleidung.
לבלב (132) Spross, junger Zweig.
לבנון Libanon.
לברנא (*liburna*) schnelles Schiff.
לבש (202) anlegen.
לגיון (*λεγιών*) Legion.
להן (אלהן =) (175. 184. 189. 191)
ausser.
לוד Lydda (in Judäa).
לויה, לויתא (116) Begleitung.
לויתן fabelhaftes Tier der Urzeit.
לוח (178) zu.
לחדא (167) sehr.
לחם (106) Brod.
לחש (202 ff.) flüstern, besprechen.
לטרא (*λτρα*) Pfund (100 Denare).
לילי, ליליא (132. 170. 197) Nacht.
לית (= אית) (68. 77. 91. 173.
341) es giebt nicht
למברדניא Lombardei.
לעא (279 ff.) sich abmühen.
לפטא s. לקטא.
לקא (279 ff.) *Aph.* Geisselstrafe
erteilen.
לקביל s. לקביל.

לשון (128) Zunge. לשון ביש böse
Nachrede.

מ (50 f. 75.)

מא (87. 88. 174. 190) was? wie!
was für ein! מא רין (87) warum?
מא (174. 176) weshalb? מא
(88. 91. 186. 190. 196) 1. wie.
2. wie viel?
מאה (96. 155) hundert.
מאתן zweihundert.
מאה h. dass.
מאי (= מדין) (174) b. was? L. 21.
מאיר Eigennamen (R. Meir, 2. Jahrh.).
מאן (86. 87) wer?
מאן (134) 1. Gerät. 2. Gewand.
מגוג Magog.
מגדל (133) Turm.
מגס (135) Mahl.
מגירה (135) Nachbarin.
מגן (167) umsonst.
מדיב (133) Altar.
מדיור (134) Wohnung.
מדיי Medien.
מדינה (135) 1. Land. 2. Stadt.
מדלא (= מל) (87) Besitz.
מדינחא, מדינחא (133) Osten.
מדע (133) Erkenntnis.
מדרש (135) Forschung. בית מדרש
Lehrhaus.
מה s. מא.
מהו (91. 195) was ist?
מדי (112) Brautkaufgeld.
מואב Moab.
מוכל (135) Last.
מונימא (*moneta*) Münze.
מועד (135. 197) Fest.
מות (108) Tod.
מות h. dass.
מותב (133) Sitz.

ירושלם Jerusalem.
 ירושלמי (141) Jerusalemer.
 ירוּתָה (125) Besitz.
 ירח, יָרֵחַ (106) Monat.
 ירח *h.* dass.
 יָרַת (252 ff.) erben.
 יָרֵתָה *s.* יָרֵתָה.
 יִשְׂרָאֵל Israel.
 יָשַׁב *h.* Q. sitzen. *Hiph.* setzen.
 יִשִּׁי Isai (Vater Davids).
 יִשְׁמָעֵאל Ismael (Ismael bar Jose
 um 200 n. Chr.).
 יָת (79 f.) Objektspartikel. יָתִיה *ihn.*
 יָתִיב (252 f.) *Pe.* sich setzen, sitzen.
Aph. אָתִיב setzen.
 יָתֵר (166. 180) mehr.
 יֶתְרוֹ Jethro (Schwiegervater Mose's).

כ (45 ff. 70).

כ (178) wie.
 כָּאֵן (168) so.
 כְּבוֹד *h.* Ehre.
 כְּבֵר (169) längst.
 כִּבֵּשׁ (202 ff.) bezwingen.
 כִּד (185. 189. 190) wenn, als.
 כִּדּוֹן (168) jetzt.
 כִּרִי (185 f.) als. כִּרִי עַד bis wenn.
 כִּרְיִן (174) so.
 כִּרְנִן (174) so.
 כִּרְהִין (119) Priester.
 כִּון (260 ff.) *Pä. Ithpā.* zielen.
 כִּוָּת (178) wie.
 כֻּתְּחִי Kuthäer (Samaritaner).
 כִּתְּדָא (167) zusammen.
 כִּי (185) *b.* als.
 כִּיב Schmerz.
 כִּיִּן (186) als.
 כִּין (168. 172. 174. 175) so. כִּיִּן
 deshalb.
 כִּךְ (174. 194) *h.* so. לְכִךְ dazu.

כְּךְ וְכִךְ so und so (in einer Schwur-
 formel).
 כָּל (84. 90. 91 f. 113) jeder.
 כָּלֵב (105) Hund.
 כָּלְכָה (105) Hündin.
 כָּלוּם (90) 1. etwas. כָּלוּם--לֹא nichts.
 2. (176) etwa?
 כָּלִי *h.* Gerät.
 כָּלִיל Einsammler der Kronensteuer
 (6 στεφανίτης φόρος).
 כָּלִל (122) Regel.
 כָּלְקִים (Χαλκίς) Chalcis (in Coele-
 syrien).
 כָּסֵא (88. 91. 186. 190. 196) 1. wie.
 2. wie viel?
 כֵּן (168. 172) so.
 כְּנִישָׁה (117) 1. Zusammenkunft.
 2. Synagoge (auch כְּנִשְׁתָּא).
 3. Synhedrion.
 כָּנַם *h. Niph.* hineingehen.
 כָּנַע (205 ff.) *Ithpe.* sich verneigen.
 כָּנֶף (114) Flügel.
 כָּנַשׁ (202) *Ithpe. Ithpa.* sich ver-
 sammeln.
 כֶּסֶם (116) Becher.
 כֶּסֶת (111 f.) Kleidung.
 כֶּסֶלֹו Kislew (achter Monat).
 כֶּסֶף (105) Silber, Geld.
 כֶּסֶף *h.* dass.
 כָּעַן (158. 176. 193) jetzt.
 כָּעַם (203 ff.) zürnen.
 כֶּפֶר (114) Dorf.
 כֶּרֶן (109. 157) *pl.* כֶּרֶן Haufen.
 כֶּרֶךְ (eigentl. wickeln) speisen.
 כֶּרֶךְ (114) Stadt.
 כֶּרְכֵם *h. Hithpa.* sich entfärben.
 כֶּרֶסִי (133) Thron.
 כֶּרֶסִיוֹן (χαριστην) Wage (des
 Archimedes).
 כֶּשֶׁר (205 ff.) tauglich sein.
 כֶּתֵב (202 ff.) schreiben.

י (51. 75).

י, י (176. 191) 1. und. 2. denn?
י (192) wehe!
י (75. 106) Zusammenkunft, s.
בית.

י (49f. 74).

יבן (202ff.) *Pe.* kaufen. *Pa.* verkaufen.
יבון (130) Waare.
יה *h.* dieser.
יהורי (144) Scharlach.
ינג, ינג (263) (ξενός) ein Paar.
יו Denar.
יטר *b.* klein.
יוי, יויתא (120) Ecke.
יון (260 ff.) *Pe.* nähren. *Itape.* איתון
genährt werden.
יונה *h.* Hure.
יוי Glanz.
יון Waffe.
יות (109) Olive.
יזא (279 ff.) *Pe.* 1. gerecht sein,
verdienstlich handeln. 2. gewür-
digt sein. *Pa.* gerecht machen,
frei sprechen.
יזב (121) Rechttübing, Ver-
dienst.
יזי (128) unschuldig.
יזי (142) Zakkaj.
יזר *h.* männlich.
יזל (111) billig.
יזן (102f. 114. 169) 1. Zeit.
2. Mal. יזנין zuweilen.
יזן (205) *Pä.* bestimmen.
יזא (279 ff.) *Pa.* huren.
יזיה, יזיתא (120) Hure.
יזם *h.* Grimm.
יזיר (91. 126. 166. 167. 170) 1. klein.
2. *Adv.* wenig.

יזא (111) Schlauch.
יזן *h.* 1. Ältester. 2. Grossvater.
יזע (106) Same.
יזיתא (144) Familie.

יז (43 ff. 69 f.)

יזבה *h.* sich verstecken.
יזבים (?) Magen.
יזבל (202 ff.) *Pa.* verderben.
יזבר, יזברא (83. 84. 117) Genosse.
יזבר *h.* dass.
יזברה, יזברתא (83. 117) Genossin.
יזבש fesseln, in's Gefängnis legen.
יזח, יזחא (108. 198) Fest.
יזח (83. 84. 89. 93) einer. יזח עשר
(94) elf. יזחא (167) sehr. יזחא
(167) zusammen. יזח בשבא (98.
196) Sonntag. יזח (99f.) am
ersten Tage.
יזב (260 ff.) sich verschulden.
יזב (108) Schuld, Sünde.
יזי, יזיא (111) Schlange.
יזין *h.* leidend.
יזני (73). יזני המענל Onias der
Kreiszieher (um 70 v. Chr., s.
Josephus, Antt. XIV, 2, 1).
יזם (260 ff.) schonen.
יזן *h.* ausser.
יזר (263) *Pa.* weiss machen.
יזרי (68. 172. 182) *g.* hinter.
יזריתא (68. 92) zum zweiten Mal.
יזרן (68. 92) anderer.
יזא (279 ff.) 1. sehen. 2. sich ge-
bühren.
יזו, יזוא (109) 1. Aussehen. 2. Sehen.
יזר (130) Apfel.
יזר (124) Schwein.
יזק (202 ff.) *Aph.* יזק סיבו sich
Dank zuwenden.
יזקיה Iliskia.

מול *Pi.* מיל *h.* dass.
 מופס (τύπος) Muster, Formular.
 מור (113) Berg.
 מורא (ταῦρος) Berg.
 מביח, מביח (144) gute Handlung.
 מבריא (Τιβεριάς) Tiberias in Galiläa.
 מימא, מימא (146) (τιμή) Wert,
 Preis.
 מירין *s.* S. 2. 34.
 מכסא (τείχος) Mauer.
 מלא (279 ff.) aufheften, flicken.
 מלמל (200) bewegen, vertreiben.
 Pass. vertrieben werden.
 מליה, מליה (118) *g.* Mädchen.
 מלה, מלה (107) Klaue.
 מנר (128) Fels.
 מעון (125) Last.
 מעם, מעם (105) 1. Geschmack.
 2. Grund.
 מען aufladen, tragen.
 מעא (279 ff.) *Ithpe.* verlöscht sein.
 מעח (202 ff.) *Pe.* schlagen. *Pa.* in
 die Hände klatschen.
 מעח (205 ff.) *Aph.* bemühen.
 מעח, מעח (112) Mühe.
 מערסין (τρεῖς μισθοί) drittel eines Gold-
 denars (Mk 5.20).
 מער (202 ff.) *Ithpe.* sich zerreißen,
 bemühen.
 מער (202) schliessen.
 י (46 f. 71).
 יי — ייה.
 יאות (145) schön, recht (*Adv.*).
 יאי (120) schön.
 יב (69. 253) *s.* יב.
 יבע (252 ff.) *Pa.* frohlocken.
 יבש *h.* *Pi.* vertrocknen machen.
 יד (160. 168 f. 175. 184 f. 187) Hand.
 ידע (252 ff.) *Pe.* wissen. *Aph.* ודע, ודע,
 אודע kundgeben.

יהודא Judaea.
 יהודה Juda (Name des Stammes
 und einzelner Personen).
 יהודי (141) Jude.
 יהוזאדק Jehozadak.
 יודן (139) Judan (R. Judan,
 4. Jahrh.).
 יוחנן Jochanan (Jochanan ben
 Zakaj, 1. Jahrh.).
 יום (108. 170. 185) Tag. יום דין
 (170) heut. יום קב (197) Festtag.
 יוס (75. 139. 161. 342) Jose (Jo-
 seph).
 יחיד, יחיד (140) einzig.
 יין *h.* Wein.
 יכול *h.* können.
 יכח (252 ff.) *Aph.* אורכ urteilen.
 יכיל (166. 252 ff.) können.
 ילד *h.* Knabe.
 ילדה *h.* Mädchen.
 ילד (252 ff.) *Pe.* gebären. *Ithpe.*
 geboren werden.
 ילדה Gebärerin.
 ילך (69. 243 ff.) lernen.
 יקם (140. 170) Tageszeit.
 ינוק (121) (eigntl. Säugling) Knabe.
 יני (143) Abkürzung von יונתן.
 1. Jannaj (Alexander), König
 von Judäa 104—78 v. Chr.
 2. R. Jannaj, um 230 n. Chr.
 ינק (252 ff.) *Pe.* saugen. *Aph.* saugen
 lassen.
 יסור (130) Leiden.
 יסף (243 ff.) *Aph.* אוסף hinzufügen.
 יעקב Jakob.
 יצא *h.* hinausgehen.
 יצירה *h.* Schöpfung.
 יצר *h.* *Niph.* geschaffen sein.
 יקר (129) teuer.
 יקר (252 ff.) *Aph.* אוקר ehren.
 יקר (122) Ehre.

אָפּ (279 ff.) *Pe.* gleich sein. *Pa.*
מְרַמֵּי vergleichen. *Part. pass.* מְרַמֵּי
gleich.
אָפּ (111) Bild.
אָפּ (206) sich schlafen legen,
schlafen.
אָפּ, s. אָפּ.
אָפּ (80 ff. 88. 168. 174. 176)
dieser, dieses.
אָפּ (205 ff.) aufgehen (v. d. Sonne).
אָפּ (115. 155) Meinung.
אָפּ (202 ff.) *Pa.* klopfen.
אָפּ (129) klein.
אָפּ (205 ff.) durchbohren.
אָפּ (116) Geschlecht.
אָפּ (116) 1. Gehöft. 2. äusserer
Tempelhof.
אָפּ (121) 1. Süden. 2. Südjudäa.
אָפּ (141) Südländer.
אָפּ (121) Prediger.
אָפּ (122) Arm.
אָפּ (202 ff.) auslegen.
אָפּ Thür.
אָפּ *h.* *Pi.* fettmachen.
אָפּ Satzung.

הָ (43 ff. 69).

הָ (191. 192) siehe!
הָ (= הָהִיא) (81) *g.* jene (*f.*).
הָ (= הָהִין) (81) *b.* dieser. L. 16.
הָ (80 ff. 86) diese (*fem.*).
הָ (148) (ἡδωμένος) Ungelehrter.
הָ (80 ff. 86) dieser.
הָ umkehren.
הָ *b.* nachher L. 54.
הָ (77 f. 81) jener. הָהָא גְּבִירָא
g. für „ich“, „du“.
הָ (77 f. 81) jene. הָהָא אֶתְתָּא
g. für „ich“, „du“.
הָ (75 ff.) *er.*

הָ (293 ff.) sein.
הָ (75. 188) *h.* da ja.
הָ (69 f.) Huna. Rab Huna (ba-
bylon. Exilhaupt um 200).
הָ (= הָוִיָּא) (72) Onias (R.
Onias).
הָ (Ἡρώδης) Herodes.
הָ, pl. הָמִי Dornkraut (Manna-
klee).
הָ (190) *g.* wie.
הָ (75 ff.) sie (*fem.*).
הָ, pl. הָמִי Dornkraut.
הָ (88 f.) welche? (*fem.*).
הָ (68 f. 88 f.) welcher?
הָ (69. 173. 178. 190) wie.
הָ (174) wie?
הָ 1. Palast. 2. Tempelhaus.
הָ (144) Treue.
הָ (81) jene (*fem.*).
הָ (71 f. 263) gehen.
הָ (172) hier. הָהָא hierher. מִן
הָ von hier.
הָ (174) so.
הָ (174) so. הָהָא dazu.
הָ (192) o dass doch!
הָ (80) diese (*pl.*).
הָ (202 ff.) *Pa.* gehen.
הָ *h.* gehen.
הָ (114) Brauch.
הָ (73. 168. 169. 172) weiter.
הָ (80) *g.* dieser.
הָ (69. 172 f. 175. 186) *g.* wo? wo-
hin? מִן הָ von wo?
הָ (279 ff.) gefallen.
הָ *b.* jene. L. 13.
הָ (80) *b.* diese. L. 16.
הָ (117) Genuss.
הָ (68. 76) *g.* sie.
הָ (202 ff.) sich wenden.
הָ *h.* Berg.
הָ (186) *h.* siehe.

גוג *Gog*.
 גוגל (123) junger Vogel.
 גוח (260 ff.) *Aph.* גוח.
 גוף (113) Körper.
 גזירה (125) Verordnung, Dekret.
 גז (272 ff.) scheeren.
 גזר (205 ff.) *Ithpe.* bestimmt werden.
 גחך (38. 205 ff.) *Pal.* *Pa.* scheeren.
 גס (108) Dokument.
 גיהנם (146) Gehinnom, Ort der Gottlosen.
 גיו (172. 180). *g.* innerhalb von.
 גלגל *von innen.*
 גנין (174. 175. 184. 187. 188). *g.* wegen. *g.* weil. *g.* weil. *g.* weshalb?
 גלגל I (279 ff.) in die Verbannung gehen.
 גלגל II (279 ff.) *Pe.* offenbar sein. *Pa.* aufdecken. *Ithpe.* offenbar werden.
 גלגל *g.* Mantel.
 גלו (121) 1. Exil. 2. Exulanten-schaft.
 גליל Galiläa.
 גלים (123) Mantel.
 גליר (*galearius*) Trossknecht.
 גמל (114) Kamel.
 גמלי (140) Kameltreiber.
 גנב (128) Dieb.
 גנה (108) Garten.
 גנו (202 ff.) verbergen, verwahren.
 גני (167) Schande.
 גנא (279 ff.) brüllen.
 גפן (65. 108) Weinstock.
 גפנא (*Guphua* (Ort bei Bethel)).
 גפה (277) *Pa.* unarmen.
 גרא (279 ff.) *Pa.* aufreizen. *Ithpe.* aufgereizt werden.
 גרוזים Gerizzim.
 גרם (105) Gebein. גרמי (84 f.) mich selbst.

גרם *h.* dass.
 גרע (205 ff.) scheeren.
 ד (48 f. 73).
 ד (85 ff. 150. 185 ff. 187. 188. 190) Partikel der Relation und des Genetivverhältnisses.
 דא (80. 82. 83) diese (*fem.*).
 דב (122). *בדב* Feind.
 דבבו Feindschaft.
 דבר *b.* Feld.
 דבר (205 ff.) *Pa.* leiten.
 דר weibliche Brust (*Zitze*).
 דרה (114) Gold.
 דוד David.
 דני (120) matt.
 דומיני (*domine*) Herr!
 דוק (260 ff.) *Aph.* *g.* anblicken.
 דור (260 ff.) wohnen. *דר* Bewohner.
 דחל (203 ff.) sich fürchten.
 דחלה (106) Furcht.
 די (87) *דין*, *דין*, *דין*. *דין*.
 די *mein, dein.*
 די (167) *h.* würdig. *דין* damit.
 דיסים (*δαίαια*) Stockwerk.
 דימוקני (vgl. *δῆμοκνία*) Steuererheber.
 דין (260 ff.) richten.
 דין (111) Recht, Gericht.
 דין (80 ff. 83. 174. 176) 1. dieser. 2. denn?
 דינר (149) (*δηνάριον*) Denar (70 Pfennig).
 דיקלטיאנוס (*Διοκλητιανός*) Diokletian.
 דקא (279 ff.) *Pa.* *דין* reinigen.
 דקר (114) männlich.
 דקר (205 ff.) sich erinnern. *דקר* eingedenk.
 דלא (279 ff.) heraufziehen.
 דם (161) Blut.

בְּסִיחַ Eigennamen.
 בָּטֵן (202 ff.) trüchzig sein.
 בֵּית בִּי נֶשֶׁא (73.) Haus der Frau (Erbgut ihrer Eltern).
 בֵּית Wasserleitung.
 בִּיבִי (vive) lebe!
 בֵּין—בֵּין (182. 192) zwischen. בֵּין—בֵּין sei es — oder.
 בִּישׁ (124) böse, schlimm.
 בֵּית (109) Haus. בְּיָתִיהָ g. בית וְעַד (78) b. sein Weib. בית וְבֵיתָהּ Lehrhaus. בֵּית זָבֵדָה (in Coelesyrien). בֵּית לֶחֶם Bethleheim. בֵּית שֶׁאֵן Beth-sean (Scythopolis) in Galiläa.
 בָּבֵא (279 ff.) weinen.
 בָּבָהּ h. dass.
 בָּבֵן (175) deshalb.
 בָּבֵר der Erstgeborene.
 בֵּן h. Sohn.
 בָּנָא (279 ff.) Pe. bauen. Ithpe. gebaut werden.
 בְּנִימִן Benjamin.
 בְּנִין (158) 1. Söhne. 2. Bewohner.
 בָּנִין (159) Töchter.
 בָּסֵא (279 ff.) Aph. verachten.
 בָּסִירָה (vgl. 125) frohe Botschaft.
 בָּסִים Essig.
 בָּסִם (202 ff.) Ithpe. süß sein.
 בָּסִם (112) Gewürz.
 בָּסִר (205 ff.) verachten.
 בָּסִרִּין (139) Verachtung.
 בָּעָא (279 ff.) bitten, wollen, nötig haben.
 בָּעִיר (130) Beseitigung.
 בָּעִיר (124) Vieh.
 בָּעִל (105 ff.) 1. Inhaber, Herr. 2. Gatte.
 בָּעִל (114) Zwiebel.
 בָּעִיָּה (107) Ebene.
 בָּקֵר (205 ff.) Pa. forschen.

בֶּר (15) Sohn.
 בָּרָה (171. 183. 184) ohne. מְלָכָה בָּרָה von aussen. לָכֵר draussen. מִן הִנָּחוּס לָכֵר hinaus aus.
 בָּרָא I (279 ff.) Pe. schaffen. Part. בָּרָא (120. 327 f.) Schöpfer. Ithpe. geshaffen werden.
 בָּרָא II (175 ff.) Ithpe. sich stark machen, vornehmen.
 בָּרִיאָה Schöpfung.
 בָּרִיין (139) Unruhstifter.
 בָּרִידָה h. Segensspruch. Pi. Segensspruch sprechen.
 בָּרִם (175. 176. 191) aber.
 בָּרַת (159) Tochter.
 בָּשׂוּרָה (125) frohe Botschaft.
 בָּשָׂר (205 ff.) Ithpe. eine frohe Botschaft erhalten.
 בָּשָׂר (114) Fleisch.
 בַּת (159) Tochter.
 בַּתוּלָה (125) Jungfrau.
 בַּתוּלִין Jungfräuschaft.
 בַּתְיָרָה Bathyra. בְּנֵי ב' Angehörige der Familie Bathyra.
 בָּתֵּר (170. 183. 186) nach, hinter.
 בָּתֵּר מִן בָּתֵּר בָּרִין, בָּתֵּר בֵּין nachher.
 בָּ (45 ff. 70).

בָּב (105) Seite.
 בָּבִי (179 f. 187) g. bei. לָכֵב g. zu. מִן זָבִי von (ihrer) Zahl.
 בָּבִירָה (125) Stärke, Machtthat.
 בָּבִלָה Gebal (im Land der Edomiter).
 בָּבִירָה (65. 91. 107) Mann.
 בָּבִיר (128) Held.
 בָּבִירָה (109) Bückchen.
 בָּבִירָה (180. 187) in. מִן לָכֵב inmitten von.
 בָּבִיר (38. 260 ff.) Aph. g. antworten.

אָנְתָּה (72. 159) Weib.
 אָנְתָּה (72. 159) Ehe.
 אָנְתָּה, אָנְתָּה (72) du (*fem.*).
 אָסִי (121) Heilung.
 אָסִי (120) *pl.* אָסִי אָרֶץ Arzt.
 אָסְטְרָטָה (147) (*strata*) Strasse.
 אָסְטְרָטָה (*στρατιώτης*) Soldat.
 אָסְטְרָטָה, אָסְטְרָטָה Hoffungsvertrag.
 אָסְטְרָטָה Vespasianus.
 אָסֶר (243 ff.) gürten, binden.
 אָסֶר (123) Enthaltungsgelübde.
 אָסֶר (161) Holz.
 אָף, אָף (191) auch.
 אָף אָף אָף *h.* trotzdem.
 אָפּוֹקֶי אָפּוֹקֶי (197) Sabbathausgang (Sonnabend Abend).
 אָפּוֹקֶי (105) Gesicht. אָפּוֹקֶי (183) vor,
 in Gegenwart von. אָפּוֹקֶי entgegen.
 אָפּוֹקֶי (243 ff.) wenden.
 אָפּוֹקֶי (175. 188. 189) sogar.
 אָפּוֹקֶי Ephraim. Messias bar
 Ephraim, s. meine Schrift „Der
 leidende und der sterbende
 Messias“.
 אָפּוֹקֶי Ephrata (Beiname von Beth-
 lehem).
 אָפּוֹקֶי Afrika (röm. Provinz).
 אָפּוֹקֶי (166. 189) möglich.
 אָפּוֹקֶי, *pl.* אָפּוֹקֶי (108) Finger.
 אָפּוֹקֶי *h.* zu.
 אָפּוֹקֶי, אָפּוֹקֶי (93. 95) vier. אָפּוֹקֶי
 vierzehn.
 אָפּוֹקֶי (105) Kostbares.
 אָפּוֹקֶי Purpur.
 אָפּוֹקֶי *h.* Heilung.
 אָפּוֹקֶי (73. 186. 187. 190) denn.
 אָפּוֹקֶי *h.* Lade, Sarg.
 אָפּוֹקֶי (186. 187. 190) denn.
 אָפּוֹקֶי (121) Pächter.
 אָפּוֹקֶי (145) Pachtung.
 אָפּוֹקֶי (243 ff.) *Aph.* lang machen.

אָפּוֹקֶי (144) Wittwenschaft.
 אָפּוֹקֶי (149) (*ἄριστον*) Frühmahl
 (um 12 Uhr mittags, s. Jos. Vita
 54, Apgesch. 10, 9 f.).
 אָפּוֹקֶי, אָפּוֹקֶי (105) Land, Erde.
 אָפּוֹקֶי (140) unterer.
 אָפּוֹקֶי *h.* Weib.
 אָפּוֹקֶי (193) *Aph.* אָפּוֹקֶי Glück haben.
 אָפּוֹקֶי (67. 282) *g.* trinken.
 אָפּוֹקֶי (75 f.) du.
 אָפּוֹקֶי *h.* Objektspartikel.
 אָפּוֹקֶי (296 ff.) *Pe.* kommen. *Aph.*
 אָפּוֹקֶי, אָפּוֹקֶי bringen.
 אָפּוֹקֶי, אָפּוֹקֶי (107. 159) Weib.
 אָפּוֹקֶי Assur.
 אָפּוֹקֶי Assyrier.
 אָפּוֹקֶי (147) (*Ἀθήναι*) Athen.
 אָפּוֹקֶי (122) Eselin.
 אָפּוֹקֶי, אָפּוֹקֶי (114. 172. 175. 187) Ort.

ב (50 f. 74 f.)

ב (84. 177. 185. 187) in, an.
 בָּבֶל Babylonien.
 בָּבֶל *s.* בָּבֶל.
 בָּבֶל (184. 187. 188) wegen. בָּבֶל
 weil. בָּבֶל um zu.
 בָּבֶל (202 ff.) untersuchen.
 בָּבֶל (205 ff.) *Pa.* zerstreuen. *Ithpa.*
 zerstreut werden.
 בָּבֶל Kastagnette.
 בָּבֶל (68) Eigenname.
 בָּבֶל (260 ff.) sich freuen.
 בָּבֶל Lampe.
 בָּבֶל (279 ff.) *Pa.* verachten.
 בָּבֶל *h.* *Py.* dass.
 בָּבֶל (111) Raub.
 בָּבֶל (205 ff.) *Pe.* zerreißen. *Ithpe.*
 sich spalten.
 בָּבֶל (205 ff.) erwählen.
 בָּבֶל (202 ff.) aufhören.

אָחא (143) Eigennamen (R. Acha,
4. Jahrh.).

אָחז (243 ff.) ergreifen, nehmen.

אָחז h. einer.

אָחורי (182) hinter.

אָחרי (92) haftbar.

אָחרי Widerlage (Bürgschaft).

אָחרי (92) andere (f.).

אָחרי (92. 140) anderer (m.).

אָחרי (92) anderer (m.).

אָחתי (158) Schwester.

אָחתי, pl. אָחתי Schenkel.

אָי h. wehe!

אָי (72. 175. 188 f.) wenn, ob.

אָיבו (69) Eigennamen (R. Ajbu,
4. Jahrh.).

אָיהוּ b. (76) er. L. 7.

אָיהוּ b. (76) sie.

אָיד (173) 1. wie. 2. wie?

אָילן (138) Baum.

אָילא, אָילא Schleuder.

אָיסה (109) Furcht.

אָין (176. 188 f.) 1. wenn, ob. 2. ja.

אָינמי b. oder auch.

אָיד Ijjar (zweiter Monat).

אָית (77. 91. 173) es giebt.

אָכל (243 ff.) Pe. essen; Ithpe. ge-
gessen werden; Aph. אָכיל speisen.

אָכל h. dass.

אָכלוס (147) (ἄγλος) Menge.

אָכני (148) (ἕτερος) Fremder.

אָכני (195) Sorge machen, an-
gehen.

אָלא (175. 184. 190. 191) sondern,
ausser. לא אָלא nur.

אָלה (123) Gott.

אָלה h. diese (pl.).

אָלהו Gottheit.

אָלו (189) wenn.

אָלול Elul (sechster Monat).

אָליהו Elia.

אָלין, אָלין (80. 83. 84) diese (pl.).

אָלכסנדרוס (148) (Ἀλέξανδρος)
Alexander.

אָלעזר Eigennamen (Elcazar ben
Pedat, 3. Jahrh.).

אָלף h. tausend.

אָלף (96) dass.

אָלף (243 f.) Pe. lernen. אָלף ge-
wöhnt. Pa. lehren.

אָלפא 1. Rumpf. 2. Schiff.

אָלפן (139) Lehre.

אָמא, אָמא (158) Mutter.

אָם (73. 188. 192) wenn.

אָמא (71. 244) sagen.

אָמא b. (174) weshalb?

אָמא (113), pl. אָמין Volk.

אָמִי קֶפָר אָמִי Kephar Immi (galiläi-
sches Dorf).

אָמן (257 f.) Aph. אָמן glauben.

אָמן (129) Gewerbe.

אָמצע (183) Mitte.

אָמפֿטור (imperator) Aureda an den
röm. Kaiser.

אָמר (126) männliches Lamm.

אָמרה, אָמרה weibliches Lamm.

אָמר (243 ff.) sagen.

אָמר h. dass. Niph. gesagt sein.

אָנא (75 ff.) ich.

אָנאריא (147) (ἀνάρια) Frohne,
ausserordentliche Zwangsleistung
an den Staat.

אָנו h. wir.

אָנו (75 ff.) sie (pl.).

אָנחנא (76) wir.

אָנחוכוס (Ἀντίοχος) Antiochus.

אָנו (70. 75 f.) wir.

אָנס (243 ff.) zwingen.

אָנפֿין (72) Gesicht (Aussicht, Aus-
sehen).

אָנקה Kamelstute.

אָנש (90. 91. 123. 159) Mensch.

Wörterverzeichnis.

Die beigesetzten Zahlen verweisen auf des Verfassers Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch. Die hebräischen Wörter sind durch *h.* bezeichnet, dem galiläischen oder babylonischen Dialekt eigne Wörter durch *g.* bez. *b.*, Verweisungen auf Liebermann, Das Pronomen und das Adverbium des babil.-talmud. Dialektes (1895), durch *L.*

N (43 ff. 68 f.)

§ (180) *b.* als Praefix = *by.*

אב (157) *pl.* אבֶּקֶן Vater.

אב Ab (fünfter Monat).

𐩦𐩣𐩪 (149) Eigennamen (Abba bar
Chilkia, 1. Jahrh. n. Chr.).

אָפּ (243 ff.) *Pe.* untergehen. *Aph.*

אַוּבֵּר vertilgen.

אָבן, אָבן (139) Untergang.

אבבה Eigenname (Rabbi Abbahu
3. Jahrh.).

אָבִיב (124) Getreideröfse.

אבן, אבנא (105) Stein.

אנר (243 ff.) dauern.

הגדה (137, wo angenommen, dass die Herkunft vom hebr. הגדה die aram. Wortform bestimmte) Haggada (nichtrechtliche Schriftauslegung).

Tagelöhner. א' יוֹמָא (123). אָגִיר

אַנֶר, אָנֶר (105) Lohn.

אנר Aph. אונר (243 ff.) vermieten.

אָר (128) Dach.

אגרה (126) Brief.

אַגֶּרֶנְטִין (γερόντιον) altes Männchen
(Kobold).

אֶדוֹם Edom.

יְדוֹמִי (141) Edomiter.

תָּמַחַח *h.* mächtig.

אֶרְכָּה (137) Erwähnung (des Gottesnamens).

אדם *h.* Mensch.

אדם (67. 161) *q.* Blut.

אָדן, אָדנא (112) Ohr.

778 Adar (zwölfter Monat).

178 (80) *g. jener.*

IN (192) oder.

ἄνθη (ἀνθή) Unze (etwa 27
Gramm).

אֹרֶת, אֹרֶתָא (112) Weg, Sitte.

אורֶזֶה (137) Gesetz.

NIN (296 ft.) heizen.

51N (243 ff.) gehen.

NN (157 f.) Bruder.

Die Lücken in Targum Jeruschalmi I.

Auf S. 21. 340 meiner Grammatik habe ich als in der ersten Ausgabe dieses Targums fehlend bezeichnet Gen. 6, 15; 18, 4; 20, 15; 24, 28; 41, 49; 44, 30. 31; Ex. 4, 8; 22, 18; 30, 20^b—21^a; Lev.¹ 24, 4; Num. 36, 8. 9. Dazu ist noch hinzuzufügen Gen. 10, 23. — Noch 1884 hat Berliner (Targum Onkelos II S. 123) gesagt, dass für Pseudojonathan noch keine Handschrift gefunden sei. M. Ginsburger (Die Anthropomorphismen in den Targumim S. 49) nannte 1891 eine Handschrift des Fragmententargums, welche das Britische Museum in Addit. 27031 besitze. Dies war aber, wie G. Margoliouth in Descriptive List of the Hebr. and Samar. MSS. in the British Museum 1893 mittheilte, in Wirklichkeit eine Handschrift des vollständigen Pentateuchtargums. Diese sehr wohl erhaltene und sorgfältig geschriebene unvokalisierte Handschrift, obwohl italienischer Herkunft, ist nicht die dem ersten Druck zu Grunde gelegte. Das beweist, abgesehen von sonstigen Abweichungen, ihr Verhältnis zu den oben aufgeführten Lücken des ersten Druckes. Sie finden sich in der Handschrift auch Gen. 6, 15; 10, 23; 24, 18; 41, 49; 44, 30. 31; Ex. 4, 8; 22, 18; Lev. 24, 4; Num. 36, 8. 9. Gen. 44, 30. 31; Ex. 22, 18 macht die Handschrift selbst durch Leerlassung eines Raumes auf die Lücke aufmerksam. Es fehlt aber in der Handschrift ausserdem Lev. 23, 41, wo eine Lücke gelassen ist, während die Druckausgabe die Stelle hat, und es findet sich in ihr das Targum zu den übrigen im Druck fehlenden Stellen. Ich theile diese Targumstücke hier mit.

Gen. 18, 4: וְהָרָא אֲבָרָהָם לְהֵלֶן נֹבְרִיא יִתְסִיב כְּדִין [כְּדִין]. וְעֵרָא וְשׁוֹנִי רִיגִלִּיכֹן וְאַסְתַּמִּיכוּ תַּחַת אֲלָנָא.

ואמר אבימלך הא ארעי קדם וכדתקין [ובדתקין]. בעינך תיב: Gen. 20, 15:

או בזמן מקרבאון למדבאח לשמשא למסקא קורבנא: Ex. 30, 20^b—21^a: קדם יי: ויסכון מוי מן כיורא בנמלא דכיה ויקדשון יידיון וריגליון ולא ימותן באישא מצלהבא.

¹ Gr. S. 340 falsch: Num.

gewesen sein. Sollte die Bell. Jud. IV 5, 4 berichtete Gerichtssitzung der 70 Jerusalemer gemeint sein?

XI. 2. Unbekannter Festtag. — 22. Das Unterbleiben der von Caligula beabsichtigten Aufstellung seiner Statue im Tempel in Folge seiner Ermordung am 24. Jan. 41 n. Chr. (Antt. XVIII 8, 8, Bell. Jud. II 10, 5). Der Name des Kaisers Gajus Caligula wird auch in Verbindung mit dem Ereignis genannt. Er lautet Tos. Sot. XIII 6 כַּסְלָס, b. Sot. 33* נַסְקָלָס, j. Sot. 24^b גַּיִס נִלְיָס. Schir r. VIII 9 גִּיסוֹלֹקִיס, l. גִּיס נִלְיָס. — 28. Abzug des Antiochus von Jerusalem, wohl der des Antiochus V Sidetes um 134 v. Chr. (Antt. XIII 8, 3).

XII. 8. 9. 20. Regenbitten der Gemeinde mit unmittelbarem Erfolg. — 12. Der Tag Terion's, nach j. Taan. 66^a, b. Taan. 18^b frühzeitig durch ein trauriges Ereignis in einen Trauertag verwandelt. Schwerlich ist Kaiser Trajan gemeint, von dem auch kein entsprechendes Erlebnis bekannt ist. — 13. Besiegung des syrischen Heeres unter Nikanor bei Adasa 162/61 v. Chr. (1 Makk. 7, 49). — 14. 15. Die beiden Purimtage (Est. 9, 21. 27). — 17. Rettung des Restes der Schriftgelehrten in Coelesyrien, vielleicht nach der Flucht der Pharisäer aus Jerusalem (Antt. XIII 14, 2) unter Alexander Jannaj um 85 v. Chr. — 16. Anfang des Mauerbaues von Jerusalem, vielleicht nur vom 7. Ijjar aus mit Hilfe der 52 Tage von Neh. 6, 15 berechnet. — 28. Nachricht von der Aufhebung des Verbotes der Ausübung des Gesetzes, vielleicht unter Antoninus Pius, welcher die von Hadrian verbotene Beschneidung wieder gestattete. S. aber auch V. 24.

Die Schlussbemerkung besagt, dass ein Enthaltungsgelübde (אָרֶר בְּצִלוֹ) das Fastenverbot für diese Tage verdrängt. Zu צִלוֹ vgl. εὐχὴ bei LXX und im Neuen Testament. — Die in der Anmerkung mitgeteilte Parallele gehört wohl einem alten Verzeichnis der wirklichen Fasttage an, da dort Gelübde Holz oder Erstgeburten in den Tempel zu bringen für den betreffenden Tag das Fasten verdrängen.

Bell. Jud. I 2, 7). — 25. Entfernung der Steuererheber aus Judaea — vielleicht in Folge der von Demetrius um 143 v. Chr. bewilligten Steuerfreiheit (1 Makk. 13, 39), möglicherweise schon früher.

IV. 14. Aufhebung des Buches der Dekrete — wohl eines Strafcodex, welchen die Pharisäer nicht billigten, 78 v. Chr. bei dem Regierungsantritt der Alexandra oder 66 n. Chr. beim Ausbruch des Aufstandes.

V. 15. Fest des Holztragens für den Altar (Bell. Jud. II 17, 6, wo der 14. vorausgesetzt). — 24. Rückkehr zu eigenem Recht, viell. um 162 v. Chr. in Folge der Erlaubnis des Lysias (1 Makk. 6, 59).

VI. 7. Mauerweihe. Nach der Glosse scheint der 27. im Text gestanden zu haben, was zu Neh. 6, 15 passt. — 17. Abzug der Römer aus Jerusalem 66 n. Chr. (Bell. Jud. II 17, 10). — 22. Wiedereinführung der Todesstrafe für die Gottlosen (Abtrünnigen), was eine Zeit der Nichtausübung voraussetzt, also wohl 66 n. Chr. oder im hadrianischen Krieg.

VII. 3. Entfernung des Gottesnamens aus den Dokumenten, wo er vielleicht seit der Einführung der Datierung nach den Jahren des Hohenpriesters (143 v. Chr. 1 Makk. 13, 42) gestanden hatte, vielleicht 78 v. Chr., vgl. IV 14.

VIII. 23. Entfernung der (gesetzwidrigen) Unfriedigung des Altars (Bell. Jud. V 5, 2), welche die Mischna nicht kennt, wohl 66 v. Chr. — 25. Einnahme Samariens durch Johannes Hyrkanos um 108 v. Chr. (Antt. XIII 10, 3, Bell. Jud. I 2, 7). — 27. Wiederdarbringung des Feinmehls auf dem Altar, während wahrscheinlich die Sadducäer aus Lev. 2, 2 geschlossen hatten, nur der Weihrauch des Speisopfers solle verbrannt werden, — 78 v. Chr. oder 66 n. Chr.

IX. 3. Entfernung der römischen Feldzeichen, welche Pilatus in die Burg Antonia, die zum äusseren Tempelhof gerechnet werden konnte, hatte bringen lassen, etwa 26 n. Chr. (Antt. XVIII 3, 1, Bell. Jud. II 9, 2, 3). — 7. unbekannter Festtag. Warum der Todestag des Herodes nicht genannt wurde, wenn der Tag ihm galt, ist nicht einzusehen. — 21. Zerstörung des Gerizzintempels durch Johannes Hyrkanos um 128 v. Chr. (Antt. XIII 9, 1, Bell. Jud. I 2, 6). — 25. Achttägiges Fest der Neuweihe des Altars 165/64 v. Chr. (1 Makk. 4, 59).

X. 28. Gerichtssitzung des Synhedrion. Da כנסת הגדולה (hebr.) Bezeichnung des für Esra's Zeit angenommenen obersten Gerichtshofes war, wird כנישתא die aramäische Bezeichnung des Synhedrion

Bemerkungen zur Fastenrolle.

Die Fastenrolle, welche in der Mischna (Taan. II 8) nur als **מגלה** bezeichnet wird, ist ein Dokument der in den Jahren 66—70 n. Chr. sich noch einmal selbständig organisierenden jüdischen Gemeinde. Spätere Entstehung ist sinnlos, obwohl einzelne Einschaltungen späterer Daten möglich. Im 3. Jahrh. verlor sie die Gültigkeit, welche man ihr im 2. Jahrh. noch beigemessen hatte, s. j. Taan. 66^a, j. Meg. 70^d, j. Ned. 40^d, b. R. h. S. 18^b.

I. 1. „Aufrichtung“ (nicht „Wiederherstellung“) des täglichen Opfers. Anfang des gesamten Opferdienstes am 1. Nisan im 2. Jahr des Auszugs Ex. 40, 17. 29. **ועד תמיא** Glosse.) — 8—22. „Wiederherstellung“ des Passah. Beginn des Opferdienstes im zweiten Tempel Ezr. 6, 19—22, wegen der dem Fest vorausgehenden Reinigung vom 8. ab gerechnet. **רשבויעא** irreführende Glosse. Die Durchsetzung der pharisäischen Berechnung des Pflingstfestes konnte nicht so ausgedrückt werden.

II. 7. (Mauerweihe zu Jerusalem. Die rabbinische Tradition (j. Sanh. 19^b, Tos. Sanh. III 4, 6, b. Schebn. 16^a) kennt nur die Mauerweihe Nehemia's (Neh. 12, 27 ff.), welche nach dem 25. Elul (Neh. 6, 15) statthatte. Wahrscheinlich ist der 7. Ijjar nur falsche Dublette zum 7. Elul, wo aber der 27. zu lesen.) — 14. Kleines Passah (Num. 9, 11 ff.). — 23. Anzug der Syrer aus der Burg von Jerusalem 141 v. Chr. (1 Makk. 13, 50—52). — 27. Entfernung der Einzieher der Kronsteuer — vielleicht unter Jonathan 145 v. Chr. (1 Makk. 11, 35, vgl. 13, 39).

III. 14. **מגל צור** für das den Rabbinen später nicht bekannte **צור** eingesetzt. Eroberung von Beth Zur bei Hebron durch Simon 144 v. Chr. (1 Makk. 11, 65 f.). — 15—16. Exilierung der (heidnischen) Bewohner von Bethsean und der Ebene (Jezreel?), wohl durch Johannes Hyrkanos 110 v. Chr. (Antt. XIII 10, 3,

לן מאי טעמא כי יהיבנא למר שלם לא אסבר לן מר אפיה. אמר להו' ואגיד
 יומא² והוא ואמינא לא אפגרי. ומאי טעמא דרא מר ציבי אחר בתפיה
 וגלימא אחר בתפיה^{2.1} אמר להו' טלית שאולה היתה להכי נשאל ולהכי לא
 שאל. מאי טעמא דלה אורחא לא סיים מר מסאניה וכי מסי למאי סיים
 מסאניה. אמר להו' דלה אורחא תוינא בטיא לא קא תוינא. מאי טעמא כי
 מסא מר להוסי וחיגי דלינהו למניה. אמר להו' זה מעלה ארוכה וזה אינו
 מעלה ארוכה. מאי טעמא כי מסא מר לביתיה⁴ נפקא דביתיהו דמר כי
 מקשטא. אמר להו' כדי שלא אמן עיני באשה אחרת. מאי טעמא עילא היא
 ברישא והדר עיל מר אבתרה⁵ [והדר עיליגן אגן]. אמר להו' משום דלא
⁶ בדיקיתו לי. מאי טעמא כי בריד ריפתא לא אמר לן אתו כרוכו. משום דלא
 נפישא ריפתא ואמינא לא אחזיק בהו ברבנן סיבותא בחנן. מאי טעמא
 יהיב מר לינקא קשישא חדא ריפתא ולוטרקא תרי. אמר להו' האי קאי בביתא
 והאי יתיב בבי כנשמה. ומאי טעמא⁸ קרום סלוק ענגי מהנד ווימא דהנת
 קימא דביתיהו דמר לענגא רידיה. משום דאמתא שכיתא בביתא⁹ [והיבא
 ריפתא לענגי]¹⁰ ומקרבא הניתה¹¹ [ואגא יהיבנא וזא ולא מקרבא הניתי.
 אינמי הגהו בריזי דהו דשיבבותן אגא בעי רחמי¹² דליסתו והיא בעיא
 רחמי דליהדרו בתיובתא]:

¹ so B.; A. שכיר יום.

² 1 Sing. Pf.

³ 1 Sing. Pf.

⁴ so B.; A. פס.

⁵ nicht in B.

⁶ Part. mit Pron.; so En Jakob; A. בדיקיתו; B. בדיקתו.

⁷ א. לית.

⁸ א. קרים.

⁹ nicht in B.

¹⁰ nahegebracht (unmittelbar) ist der von ihr dargebotene Genuss, vgl.

b. Keth. 67^b.

¹¹ nicht in B.

¹² von שות; En Jak. רגישותו. S. Nöldeke, Mand. Gramm. S. 249.

מה הניא מפור לכו בנאפין. אמרין ליה למה בר דאמית למיעול יהבת גליתא מרום מובלה. אמר לון דלא הות ידיי שאילה הות דניצלי בה מה הניא ימבוע יתה. אמרין ליה ולמה בר הני את בפורא אתתה לבשה מאנין צאין וכד דאף עליל מן מורא היא לבשה מאנין גמין. אמר לון בר דאנא הני בפורא היא לבשה מאנין² צאין דלא ימן בר נש עינו עליה. וכד דאנא עליל מן מורא היא לבשה מאנין גמין דלא גמן עני באתא אחר. אמרין ליה יאות את מצליא ומתעניא:

IX. Babylonischer Talmud.³

Der Enkel des Regenmachers Choni.⁴

אבא חלקיה בר בריה דחוני המעגל הוה⁵ ויכי מצטרף עלמא למסרא הוה משדרי רבנן לגביה ויבא רחמי ואמי מסרא]. ומנא תרא⁷ ואצטרף עלמא למסרא] שדור רבנן ונא רבנן לגביה למכעי רחמי⁹ דניתי מסרא.⁸ אוול לביתיה ולא¹⁰ אשכחיה אוול ברברא¹⁰ ואשכחיה דהנה קא רפיק. יהבו ליה שלם ולא אסבר להו אפיה. בפניא בי אתא¹¹ נקט ציבי¹² אחד בתפא וגלימא אחד בתפא. בלה אורחא לא סיים סקאניה. כי מסא למיא סיים סקאניה. כי מסא הוסי דלינהו¹³ למניה. כי מסא למתא נפקא דביתיהו כי משקטא לאפיה. כי מסא לביתיה עלת דביתיהו ברישא והדר על איהו¹⁴ ונהדר עליל רבנן]. איתיב כרד רישתא ולא אמר להו לרבנן¹⁵ תו כרוכי. פלג רישתא¹⁶ ליגסיה לקשישא תרא¹⁷ ולווסרא תרי. אמר לה לביתיהו ידענא רבנן משום מסרא קא אתו נסא לאנרא ונכעי רחמי אפשר¹⁸ דמרצין הקדוש ברוך הוא וייתי מסרא¹⁹ ולא נתויק סיבותא²⁰ לנאפין. סקי לאנרא קם איהו בחרא וייתא וייתי בחרא וייתא. קדום סלוק ענני מהד וייתא דביתיהו. כי גחית אמר להו אמאי אתו רבנן. אמרו ליה שדור לן רבנן לגביה דמר למכעי רחמי אמסרא. אמר להו ברוך המקום שלא הצריך אתכם לאבא חלקיה. אמרו ליה ידעין דמסרא סתמת מר הוא דאמי אלא²¹ לימא לן מר הני מלי תסתמא

¹ Ven. מבועא. ² Ven. צאין. ³ Gr. S. 10 f.

⁴ b. Taanith 23^{f.}, nach Ausg. Pesaro 1511—19 (A.), mit Vergleichung der Münchener Handschrift (B.) nach Rabbinovicz, Dikduke Sopherim III.

⁵ A. המעל. ⁶ fehlt in B. ⁷ fehlt in B.

⁸ 3 Pl. Perf.; vgl. in Cod. Halberstamm Nr. 115 die Schreibung אמר.

⁹ 3 Sg. Impf. ¹⁰ so B.; A. אשכחתי.

¹¹ so B.; A. היה נקט ציבי ררא ציבי בחר כחאס ונלימא בחר כחאס.

¹² על חר. ¹³ Plur. mit Suff. Luzzatto, Grammatik S. 66.

¹⁴ fehlt in B. ¹⁵ von אמר, Gr. S. 297. ¹⁶ B. יתב.

¹⁷ so B.; A. ולווסרי. ¹⁸ A. רמרצי. ¹⁹ nicht in B.

²⁰ Sing. mit Suff. d. 1 Plur. ²¹ 3 Sg. Impf. von אמר.

Fromme Laien.¹

חד בר גש אָתא גבי חד מן קריבוי דר' גי אָמר ליה ר' זבדא עמי.
אָמר ליה ולא הוה לאבוק פריסין. אָמר ליה לא. אָמר ליה גבי אָנון מסקדין.
אָמר ליה שמעית עליהון דאָנון יסקרין. אָמר ליה קדי את מצליא ומתעניא;
אתחמי לרבנן פלן חסרא יצלי ומסרא נחת. שלחון רבנן ואיתעניא.² אָמרין ליה
מה אָסקנא. אָמר לון חסר אָנא. אָמרין ליה ומה סיב עבדת. אָמר לון חד
זמן אוגרת חסרי לחרא אָתא ויהות בקיה גו.³ אָסקססה ואסרית לה מה ליד.
אָסרה לי בעלה.⁴ דהתיא אָתתא חביל ואנא בעיא מחמי מה מעבר ומפניניה
וובגית חסרי.⁵ ונכית לה סימיתיה ואסרית לה הא ליד פני בעלד ולא תחמי
אָמרין ליה קדי את מצליא ומתעניא: אתחמי לר' אָבהו פנסקססה יצלי.⁶ ואמי
מסרא. שלח ר' אָבהו ואיתעניא. אָמר ליה מה אָסקנא. אָמר ליה חסר עבדן
ההוא נכרא עבד בקל יום מוגר ונתיא משפר תיסרון מעיל סניחון לבני
מספח ומרדק קרמיהון ומקיש.⁷ ונכין אָליא קרמיהון. אָמר ליה ומה סיב
עבדת. אָמר ליה חד זמן הנה ההוא נכרא משפר תיסרון. אָתת חרא אָתא
ונכית לה חורי עמודא בקיה ואסרית לה מה ליד ואסרה לי בעלה דהתיא
אָתתא חביל ואנא בעיא מחמי מה מעבר ומפניניה וובגית ערסי ופרוס ערסי
ונכית לה סימיתיה ואסרית לה הא ליד פני בעלד ולא תחמי. אָמר ליה קדי
את מצליא ומתעניא: אתחמי לרבנן חסידא דכפר אמי יצלי ומסרא נחת.
סלקון רבנן לנביה. אָסרה לון.⁸ ונכין בתייה בטורא הוא יתיב. נפקין לנביה
אָמרין ליה אישר ולא אָגיבון. יתב מיכול ולא אָמר לון אָתון.⁹ דכריכוני. מי עלל
עבד חד מובל דקיסין ויהב גלתייה מרום מובלה. עאל ואמר לבני בתייה אלון
רבנן הקא.¹⁰ דעין.¹¹ ונצלי וינחות מסרא ואין אָנא מצלי ומסרא נחת גני הוא
לון ואין לא חלול שם שמים הוא אלא.¹² אָתי אָנא ואת נסוק ונצלי ואין נחת
מסרא אָנא אָמרין לון כבד דעבדון שמיא גסין ואין לא אָנא אָמרין לון לית
אָנא קדי מעליא ומתעניא. וסלקון ונצלו ונחת מסרא. נחת לנבון אָמר לון
למה אפרפון רבנן להקא יוסה דין. אָמרין ליה.¹³ דענין תצלי וינחות מסרא.
אָמר לון ונצלוזתי אָתון צריכין כבד דעבדון שמיא גסין. אָמרין ליה למה כד
הייתי בטורא אָמרין לך אישר לא.¹⁴ אָגיבתנן. אָמר לון דהיניגה עסיק
¹⁵ דפעלתי מה היניגה.¹⁶ מסער דעמי מן.¹⁷ פעלתי.¹⁸ אָמרין ליה הלמה כד
יתבדל למיכול לא אָסרת לן אָתון.¹⁹ דכריכוני אָמר לון דלא הוה נבי אלא פלחי

¹ j. Taanith 64^b, Aug. Venedig.

² Gr. S. 196.

³ Ven. סרן.

⁴ Ven. אָמרין.

⁵ Ven. איסרסה.

⁶ Ven. רחיא.

⁷ Gr. S. 328.

⁸ Gr. S. 69, 253.

⁹ viell. פנסקססה.

¹⁰ Ven. ואמי ומיסרו נחיו מיסרא.

¹¹ Ven. בבבוליא.

¹² Gr. S. 78.

¹³ Ven. כריכין.

¹⁴ Ven. בעי.

¹⁵ Gr. S. 53, 261 und 212 f.

¹⁶ Ven. אייתי.

¹⁷ Ven. בעי.

¹⁸ Ven. אגיבתנן.

¹⁹ Ven. בפעולתי.

²⁰ Ven. מסער.

²¹ Ven. אמר.

ומן יגביהו עבד תלת עשרה² חשיש בשנוי. אמר רבי יוסי³ בר בון כל אותם שלש עשרה שנה לא סתה חיה בארץ ישראל ולא הפילה עברה בארץ ישראל. ולמה⁴ חשיש שנוי. חד וזמן עבר וחמא חד עינל⁵ מתנכים געה ואמר ליה רבי⁶ שנובי אמר ליה לכה נוצרת. ובסופא איד אנשמת. חמתון קמלון חד מן דעבדון אמר לון ארפונן ורחמי על כל משעיו כתיב. רבי הוה⁷ ענותן סני ויהוה אמר כל דיימר לי בר נשא אעביד חוץ מקה שעשו⁸ בגי במינה לוקני דשרון נרמון מנשיאותא ומנוניה. אין סליק רב הונא ריש גלותא להקא אנא מותיב ליה לעיל מני דהוא מן יהודה ואנא מן בבלמין דהוא מן דקריא ואנא מן גקבתא. חד וזן⁹ עאל רבי תיא¹⁰ רבא לגביה אמר ליה הא רב הונא לבר נהכדכמו פניו של רבי אמר לו¹¹ ארזנו בא. אמר ליה פוק וחמי¹² סמאן דעי לך לבר וגפס ולא אשכח בר נש וידע דהוא עים עליו¹³ עברון תלתין יומין דלא עליל לגביה. אמר רבי יוסי בר בון כל און¹⁴ תלתין יומין ולך רב מניה כלליא דאוקיתא. לסוף תלת¹⁵ עשרי שנה ותלתין יומין שאל אליהו בשלמיה¹⁶ בדמות רבי חיה רבא. אמר ליה מה קרי עביד אמר ליה חד שני מעיקה לי אמר ליה אחמי לה לי ואחמי לה ליה ויהב אצבעיה עלה¹⁷ ואנשמת. למחר עאל רבי חיה רבא לגביה אמר ליה מה עביד רבי¹⁸ האי שגך מה היא עבידא. אמר ליה מן ההיא שעתא דיהבת אצבעתך עלה אנשמת. באותה שעה אמר אי לכם חיות שבארץ ישראל אי לכם עברות. אמר ליה אנא לא הוינא. מן ההיא שעתא הוה נהיג ביה רבי ביקר. בד הוה עליל לכית נצרא הוה אמר וכןס רבי חיא רבא לפנים. אמר לו רבי ישמעאל בר יוסי לפנים סמני. אמר לו חס ושלום אלא ר חיא רבא לפנים ורבי ישמעאל בר יוסי לפני לפנים. רבי הוה מתני שבחיה דר חיה רבא קמי דר¹⁹ ישמעאל בר יוסי. חד וזן חמימיה נו בגי ולא אחכנע מן קמוי אמר ליה²⁰ אהן דאת מתני שבחיה. אמר ליה מה עבדך כן אמר ליה²¹ חמתי²² נו בגי ולא אחכנע מן²³ קמי דדי. אמר ליה למה עבדתך עני ספר תלים²⁴ ייתי עלי דאין סמית לא דעית בההיא שעתא אשגרת עני ספר תלים אנדה. מן ההיא שעתא מסר ליה תרין תלמידין²⁵ דיהכוני עמיה בגין סכנתא:

בי רבי בון B. C. 3. חשש. A. B. so C. 2. נובעין B. נובחן. A. so D. 1.

סוכס. B. מנכים. A. so C. 5. חש. A. B. so C. 4. שיוכני D. 6.

אמל. A. B. 10. וקני. A. B. so D. 9. ענון סנין. B. 8. Ps. 145, 9. 7.

רובא stets B. 11.

אונו הוא D. ארזנו הוא (wie En Jakob, Aug. Venedig 1546, Kil. 32^b) C. 12.

עבר דלא עליל לגביה תלתין יומין B. C. 14. מה בעי לכאן C. 13.

תלתי. C. תלתיי. B. 15.

עשרה שנייא ותלתיי יומיא C. עשרתי שניא ותלתיי יומיא B. 16.

הא. A. היי C. B. so 19. ואחסי. D. 18. כרמות. A. B. so 17.

חמית. D. חמי יתי. A. B. so 21. והיינו En Jakob. B. 20.

ייעול. A. B. C. D. so 24. קיסוי. B. 23. בי בני D. 22.

והון עילין עמיה לאשונה דלא ישהי ותצמר נפשיה D. 25.

VIII. Jerusalemischer 'Talmud.'

Rabbi Meir und die eifrige Predigtbesucherin.²

רבי מאיר הנה יתיב¹ ודרש בקנישתא רחמנא כל לילי שבא⁶ הנה
ממן קדא אמתא⁷ יתיבה⁸ שמינה קליה. חר ומן⁹ עני דרש אולת בעית מעול
¹⁰לבייתה ואשכח בוצינא מספי אמר לה בעלה הן הויתה אמרה ליה¹¹ משמינא
קליה דדרושא. אמר לה¹² מסך וכך דלית ההיא אמתא עללה להכא לבייתה
עד ומן דהיא אולה ורקקה¹³ וזו אפוי דדרושא.¹⁴ צפה רבי מאיר ברוח הקדש
ועבר גרמיה קשש בעיניה. אמר כל אמתא דידעה מלחוש לעיניה מימי
תלחוש. אמרין לה מנירתא הא¹⁵ עגתיך מיעלין¹⁶ לביתיך¹⁷ עגדין גרמדי
להשה ליה ואח רקקה¹⁸ עיניה. אמת לגביה. אמר לה חכמה¹⁹ אגתי מלחוש
לענינא. מאימתי¹⁹ עלה אמרה ליה לא. אמר לה²⁰ ורוקין בגייה שבע ומנין
והוא סב ליה. מן²¹ דרקת אמר לה אולין אמרין לבעליך חר ומן אמרת לי
²²וואנא רקת שבעה ומנין. אמרין ליה מלמדיך רבי קך מבין את התורה.
²⁴אלו אמרת²⁵ לן לא²⁶ הנינן משלחין ומיתין ליה ושלכין²⁷ ליה ספסליה
²⁸ומרצין ליה לאמתיה. אמר לון ולא יהא כבוד מאיר כבוד קונו:

Erlebnisse Rabbi Juda's des Nasi.²⁹

רבי הנה יתיב ליה בצפורין שבע עשרי שנין וקרא על גרמיה³⁰ ויחי וצקב
בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויחי יהודה³¹ בצפורין שבע עשרה³² שנין.

¹ Gr. S. 12 ff.² Sota 16^d nach Ausg. Venedig (A.) mit Vergleichung von Vajjikra rabba 9, Add. 27169 (B.), Ausg. Konstant. (C.) und Bemidbar rabba 9, Ausg. Konstant. (D.). ³ D. רבי זכריה חתני רבי לוי. ⁴ so B. C.; A. יליף.⁵ A. דריש. ⁶ so B.; C. והיה חמן. ⁷ A. ויהיה חמה.⁸ so B.; C. תנתה מדרשה. ⁹ B. תנתה מדרשה.¹⁰ D. איתני. ¹¹ A. לבייתה. ¹² Gr. S. 225.¹³ B. C. כאנפי. ¹⁴ B. C. כן וכן את עיילא. ¹⁵ B. לא כן וכן אעילת.¹⁶ C. יתיב שבת קמייתא תניא ותליתא אמרין לה מנירתא כרו אתון C. fligt hinzu יתיבין קמייתא שבתא תנינא ותליתא א' ליה מנירתא. B. צהיבין אתינן עסק לנבי דריש עניתיך. ¹⁷ so D.; A. עניתיך.¹⁸ D. עקרי. ¹⁹ so D.; A. אמת. ²⁰ A. עליה.²¹ D. דרוקת. ²² A. דרוקת. ²³ D. דרוקת. ²⁴ B. דרוקת.²⁵ B. דרוקת. ²⁶ D. דרוקת. ²⁷ A. דרוקת. ²⁸ B. דרוקת.²⁹ B. דרוקת. ³⁰ D. דרוקת. ³¹ A. דרוקת. ³² B. דרוקת.³³ D. דרוקת. ³⁴ A. דרוקת. ³⁵ B. דרוקת. ³⁶ D. דרוקת.³⁷ D. דרוקת. ³⁸ A. דרוקת. ³⁹ B. דרוקת.⁴⁰ D. דרוקת. ⁴¹ A. דרוקת. ⁴² B. דרוקת.⁴³ D. דרוקת. ⁴⁴ A. דרוקת. ⁴⁵ B. דרוקת.⁴⁶ D. דרוקת. ⁴⁷ A. דרוקת. ⁴⁸ B. דרוקת.⁴⁹ D. דרוקת. ⁵⁰ A. דרוקת. ⁵¹ B. דרוקת.⁵² D. דרוקת. ⁵³ A. דרוקת. ⁵⁴ B. דרוקת.⁵⁵ D. דרוקת. ⁵⁶ A. דרוקת. ⁵⁷ B. דרוקת.⁵⁸ D. דרוקת. ⁵⁹ A. דרוקת. ⁶⁰ B. דרוקת.⁶¹ D. דרוקת. ⁶² A. דרוקת. ⁶³ B. דרוקת.⁶⁴ D. דרוקת. ⁶⁵ A. דרוקת. ⁶⁶ B. דרוקת.⁶⁷ D. דרוקת. ⁶⁸ A. דרוקת. ⁶⁹ B. דרוקת.

König Alexander in Afrika.¹

אלכסנדרוס מקדון אול לגבי מלכא² קצנא³ לאחורי דרי חשך אול לחדא
 מדינה ושמה⁴ קרתגינה⁵ והיה קלה דנשין. נפקין קדמין ואמרין אין אתה עביר
 קרבא עמן ונצחת לן שסך נפיק בעלמא דמחוזא ונשאי חרבך ואין אנו
 עבדין עשר קרבא⁷ ונצחין לך שסך נפיק בעלמא דעבדת קרבא עם נשאי
⁸ ונצחין ונתוב לא אתה קאים קדם מלכו. ובההיא עתה אפך אפוי ונפק ליה
 מני ליה כתב על תרע פילי אנה אלכסנדרוס מקדון כסלך שטי הוינא עד
¹⁰ דעילית לקרתא דמחקרי קרתגינא וילפית עצה מן נשאי: על למדינה אחרי
 ושמה אפריקי נפקין וקדמוניה¹¹ בחוזרין וברמוזין דרבה וכלחם דרבה. אמר
 דין דסתכל בארעכון אמרין ליה ולא הוה לך כאן¹² בארעך דאתית לך להכא.
 אמר להון¹³ ונצחכון לא אתית למחמי דיכון אתית למחמי. עד¹⁴ דאנון
 קמין תמן איתון תרין גבדין קדם מלכא לדינא¹⁵ ודין הוה רחיק מן גולה
 ודין הוה רחיק. תר מנהון אמר¹⁶ וחרבא וכונית מן הדין גברא¹⁷ חפריה
 ואשכחית בגנה סימא ואמרית ליה סב סימך דקרבא וכונית סימא לא וכונית.
 ותרגא אמר בר וכונית דקרתא להדין גברא היא¹⁸ וכל מה דאית בה וכונית
 ליה. קרא מלכא לחד מנהון ואמר¹⁹ ליה אית לך בר דבר אמר ליה אין.
 קרא מלכא לחרנה אמר ליה אית לך ברמא אמר ליה אין. אסבון דין לדין
 ויכלון²⁰ סיממא תריהון: שרי אלכסנדרוס מקדון תמיה אמר ליה ומה לך
 תמיה לא דנית²¹ סבות אמר ליה אין. אמר ליה הנה הדין דינא בארעכון
 היך היתון דגיין²² ליה אמר ליה הוינן מרימין רישיה דדין ומרימין רישיה דדין
²⁰ וסיממא²³ סלקא למלכותא. אמר ליה ומסכא נחית עליכון אמר ליה אין.
 ושמשא דנחא עליכון אמר ליה אין. ²⁴ אית בארעכון בעיר דיקא אמר ליה
 אין. תפת רוחיה דהווא גברא דכוכותא דבעקרא דסימא אתון²⁵ משתובין:

¹ Vajjikra rabba 27, mit Vergleichung von Bereschith rabba 33, Ausg. Konst. (B.), Talmud Jeruschalmi, Ausg. Ven., Baba mez. 8^c (D.).

² א. קצנא. ³ so C.; A. אחורי. ⁴ קרטינא.

⁵ so C.; A. והוה. ⁶ א. ונצח. ⁷ C. ונצחין. ⁸ so C.; A. ונצחתך.

⁹ בההוא. ¹⁰ דעילית. ¹¹ דעילית.

¹² א. לארעך. ¹³ גירסוי דרבה בנו דסקוס דרבה B.

¹⁴ א. עבדיתכון; C. עבדיתכון. ¹⁵ א. דינא. ¹⁶ ונצחין.

¹⁷ C. ונצחתך. ¹⁸ D. ונצחתך. ¹⁹ C. ונצחתך. ²⁰ D. ונצחתך.

²¹ A. ונצחתך. ²² D. ונצחתך. ²³ D. ונצחתך.

²⁴ A. ונצחתך. ²⁵ D. ונצחתך.

²⁶ A. ונצחתך. ²⁷ D. ונצחתך.

²⁸ A. ונצחתך. ²⁹ D. ונצחתך.

³⁰ A. ונצחתך. ³¹ D. ונצחתך.

³² A. ונצחתך. ³³ D. ונצחתך.

³⁴ A. ונצחתך. ³⁵ D. ונצחתך.

³⁶ A. ונצחתך. ³⁷ D. ונצחתך.

³⁸ A. ונצחתך. ³⁹ D. ונצחתך.

⁴⁰ A. ונצחתך. ⁴¹ D. ונצחתך.

⁴² A. ונצחתך. ⁴³ D. ונצחתך.

⁴⁴ A. ונצחתך. ⁴⁵ D. ונצחתך.

⁴⁶ A. ונצחתך. ⁴⁷ D. ונצחתך.

⁴⁸ A. ונצחתך. ⁴⁹ D. ונצחתך.

⁵⁰ A. ונצחתך. ⁵¹ D. ונצחתך.

מסירה. מה תוריא עקרון אפר ליה תופה ותשבע מן שמיניהן. מה עניא
עקרון אפר ליה תופה ותשבע מן גדיניהן. מה את בעי אפר ליה אית לך
עשרה דיגרון תמן לי אפר² ליה את בעי עשרין סב לך: דלא ידע למשאל
שעריה סקצין וסאנוהי צאין⁵ אפיהו בישין אזל לגבי מרי עבדיהא משאל
ליה ואפר מה ארעא עקרא אפר ליה הלוי מעלה מה דאפסקין בגויה. מה
תוריא עקרון אפר ליה תשישין. [מה עניא עקרון אפר ליה⁷ תשישין]. אפר
ליה מה את בעי אפר ליה אית לך עשרה דיגרון תמן לי אפר ליה אייל
וקום לי מה דאית לי נכד:

Unverbesserliche Trinker.¹⁰

אפר ר אחא מעשה באחד שהיה טובר כל קלי ביתו ושותה בקן יין
אפרין¹¹ בגוי לית הדין אבונן שביק לן כלום¹² ואשקוניה ושכרוניה ואפסקניה
ונהבניה בחד בית עלם. ¹³ עקרון ¹⁴ ששין בתרע בית ¹⁵ עלם. שמעון ¹⁶ אנגרא
במדינתא פרקין סעוניהו בנו בית עלם ואולון למחמא מה קלא במדינתא.
אחער ששניה חמא וקא יהיבא ¹⁷ לעיל מן רישיה שרא ¹⁸ ומה ¹⁹ ונהבה
בפוסיה. בחר תלתא יומין אפרין ¹¹ בגוי לית אגן אילין וחסן ¹⁹ מה יהוא
אבונן עגיד. אזלון ואשכחניה וקא יהיבה בפוסיה אפרין ²⁰ אף הקא לא
שקנך ²¹ ברה. הואיל ²² ויהב לך מה לית אגן ודעיגן מה נעביד לך. עקרון
²³ ביניהו תהנה כל חד וחד משקי ליה יומא:
עקרא הנה בחד בר גש דהנה ²⁴ אליף למשמי תרי עשר קססין דחמר
בקל יום. ויום חד אשמי חד עשר דמוך ולא אמת שנתא קם ²⁵ בחשוכא ואזל
לבית קפלאה אפר ליה ופין לי חד קססא אפר ליה לא ²⁶ אית ²⁷ בחילי
²⁸ דאית חשוכא ²⁹ וצדו לי מן גטוריא. תלא עיניה חמא נקבא בחרעא אפר
הב ³⁰ לי מניה ביהרין נקבא את ספני ³¹ מלגיו ואנא שתי מלכר. עבר ³² ליה
כן. אשמי ודמוך קדם תרעא ³³ עקרון עליה גטוריה ³⁴ סכרוניה דהנה נגב
מחויגיה ופדעוניה. וקרו עליה ³⁵ למי סעעים חנם ³⁶ למאן פדעין ³⁷ פדמן:

¹ so C.; A. עברין. ² לה. ³ so C.; A. מעריה.

⁴ א. מניה. ⁵ א. C. אפיה. ⁶ nur in A. ⁷ א. תשישין.

⁸ א. לי. ⁹ vielleicht נקם.

¹⁰ Vajjikra rabba 12 mit Vergleichung von Midrasch Ester, Ausg. Pesaro, Anf. Par. 5 (B.). ¹¹ so B.; A. C. בניה. ¹² so B. C.; A. אשקוניה.

¹³ A. falsch. עברין. ¹⁴ so C.; B. ששין. ¹⁵ A. עלם.

¹⁶ A. אנגרא. ¹⁷ א. על. ¹⁸ B. C. Masculin suffixe. ¹⁹ fehlt in A.

²⁰ א. אף. ²¹ א. בריך. ²² B. והא לך מן שמיא לית אגן דיעין.

²³ so C.; A. בניה. ²⁴ א. אליף. ²⁵ א. בחשכא.

²⁶ B. C. חשכא. ²⁷ א. בחילי. ²⁸ א. חשכא.

²⁹ B. C. וצדו. ³⁰ so C.; B. מניא. ³¹ A. בנא. ³² so B.; C. fehlt A.

³³ A. לה. ³⁴ א. עברין. ³⁵ B. C. סכרוניה. ³⁶ Spr. 23, 29.

³⁷ so B.; A. C. למי. ³⁸ A. fügt hinzu.

החכמה בצל הכסף. אמר ליה ולמה לא אסרת לי אמר ליה אלו אסרית לא יהוית עבד. אמר ליה ולמה² ערקה אמר ליה³ [ששמיית דאית קעים עלי וצרה לי בנינך דלא תסלנני וצרכית וזון קריה קיימית] דכתיב⁴ חבי כמעט רגע עד יעבר⁵ ועם⁶ סוג ליה כסא אמר ליה בךך אמר נכרךך על המון שאכל יני וחכירוני. אמר ליה מן יומי לא ששמיית מנך⁷ דהא מלתא. אמר ליה מה את געי מיטר נכרךך על המון שלא אכלתי⁸ סוג ליה כסא תנינא אמר נכרךך על המון שאכלנו⁹:

VII. Midrasch Vajjikra rabba.¹⁰

Kluges Betteln.¹¹

אלין בותאי חכמין¹² למסחרא. חד מנהון אול לגבי אמתא אמר¹³ לה אית לך חד בצל¹⁴ תתנין לי. מן דהבא ליה אמר¹⁵ לה אית בצל בלא פתא. מן דהבא ליה אמר לה אית¹⁶ מיכל בלא משפי מתוך¹⁷ בך¹⁸ אכיל ושתי: אמר ר' אחא אית אמתא¹⁹ דידעא למשאל ואית אמתא דלא ידעה למשאל. דידעא למשאל אולא לגבי מנירתא תרעא פתיח סדקא²⁰ לה אמה²¹ לה שלמא עלך מנירתי מה את עבדא מה בעליך²² עבד ומה²³ בניך עבדון אמה לה סב²⁴ תעול²⁵. מתיבא אולא ניעול אית לך²⁶ מקימה²⁷ פלגי תתנין לי אמה לה אין: דלא ידעה למשאל אולא לגבי מנירתא תרעא²⁸ משפך פתחה²⁹ לה אמה לה אית לך²⁶ מקימה פלגי תתנין לי אמה לה לאו: אמר ר' דהניא אית³⁰ ארים³¹ דידע למשאל ואית³⁰ ארים דלא³¹ ידע למשאל. דידע למשאל³² [חמי בנרמיה דשקע באריסותיה עבד לב סב] סריק שעריה סחור³³ סאנוי אפוי³⁴ סבין³⁵ [יהיב חסרא בידיה ועוקתא באצבעיה] אול לגבי סרי עבדיתה³⁶ משאל ליה³⁷ [והוא אמר ליה אתי בשלם ארים סב מה את עבד והוא אמר ליה סב] ואמר מה ארעא עבדא אמר ליה [תופה ותשבע

¹ A. B. תוח. ² A. fügt hinzu לא. ³ so in D. (nur כהן für כהן), ähnlich C.

⁴ C. וצחי.

⁵ Jes. 26, 20,

⁶ fehlt in A.

⁷ so B.; A. דהא; C. D. בכרכתא.

⁸ C. (ähnlich D.) מאן ראייל אמר בריך שאכלנו (I. מן).

⁹ so B.; A. סברך.

¹⁰ Nach Add. 27169 (A.) mit Vergleichung von Midrasch rabba, Ausg. Konstantinopel 1512 (C.). ¹¹ Vajjikra rabba 5.

¹² C. למיחסרה.

¹³ A. לך.

¹⁴ C. תתנין. ¹⁵ A. ליה.

¹⁶ A. מאכיל בלא משפי.

¹⁷ fehlt A.

¹⁸ A. מאכיל.

¹⁹ C. דחביא.

²⁰ A. ליה.

²¹ A. ליה.

²² fehlt A.

²³ so C.; A. בני.

²⁴ so C.; A. nur ניעול.

²⁵ so C.; fehlt bei A.

²⁶ A. C. נקימה.

²⁷ C. פלוגי.

²⁸ C. משפך.

²⁹ C. חנינא.

³⁰ A. עריס.

³¹ A. דידע.

³² nur C.

³³ A. C. מאניה mit babyl. Suffix.

³⁴ so A. C.

³⁵ nur C.

³⁶ nur A.

³⁷ nur C.

ליה¹ סרד בַּעֲמָא וְאֵת זָחִיד. אָמַר לוֹן² אֲלוֹן³ אֲכָלוֹן וְשָׁתוֹן וְעָבְדוֹן שְׂבָא סָבָא
דְּבִרְיָכוֹן עֲבִיד נִשְׁוֹן וְאָנָּה מְקִים יִתְכּוֹן⁴ בְּצַפְרָא דְחַד בְּשָׂבָא⁵ בְּאַתְרָא דְאִתּוֹן
רַעֲיוֹן: בְּאַפּוֹקִי שְׂבָתָא⁶ בְּתַר סָרְדָּא וְנִסְתּוֹן וְאָקִיסוֹן⁸ קָרָם פִּילִי דְסַנְיִים. עֲלוֹן
וְאִמְרוֹן לִיהָ הָא קָרָם פִּילִי אָמַר סָרְדָּא פִּילִי. נִסְתּוֹן וְאָקִיסוֹן עַל סָבָא
דְּסָרְדָּנִתָּא. עֲלוֹן וְאִמְרוֹן לִיהָ אָמַר אָנָּה⁹ קָלּוֹן¹⁰ דִּי מִיּוֹן בְּנֵי תַלְתָּה יוֹסִין
וְעֲלוֹן וְנִסְתּוֹן וְיִתּוֹן לְבָנֵי. אֲלוֹן וְאִתּוֹן בְּנֵי תַלְתָּה יוֹסִין וְעַל¹¹ אֲבָרְגָסִין¹² וְסִמְנָה
קָרְמִידוֹן וְעֲלוֹן וְנִסְתּוֹן וְאִתּוֹן לְבָנֵיהָ. אָמַר¹³ לְהוֹן בְּנֵי דְאִתּוֹן דְרַעֲיוֹן¹⁴ דְּנִלְהָכוֹן
עָבֵד לְכוֹן נִסְוֹן אִתּוֹן מְקִילִין¹⁵ לְמַלְכָּא אִמְרוֹן לִיהָ לְדִיקְלִיטָנָה דְרַעֲיוֹן חֲזִירוֹן
¹⁶ אֲקָלִינוֹן בְּרָם לְדִיקְלִיטָנָה סָלְכָא¹⁷ אָנָּה מְשַׁעֲבָדוֹן אָמַר לוֹן אֲפִלוֹ כֵּן לֹא
¹⁸ תִּכְסּוֹן בְּרוּסִי זְעִיר וְלֹא¹⁹ בְּגִלְדִי זְעִיר:

Schimon ben Schetach am Tische des Königs Jannaj.²⁰

²¹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת בָּוִירִים עָלוּ בִימֵי שְׁמַעוֹן בֶּן שִׁשְׁתָּי²² מֵאָה וְחֲמִשִּׁים מֵאָה
לְהֵם פֶּתַח מֵאָה וְחֲמִשִּׁים לֹא מֵאָה²³ לְהֵם פֶּתַח. סָלַק לְבָנֵי יְצִי מַלְכָּא אָמַר
לוֹ בָּוִירִים עָלוּ וְכֵן²⁴ תִּשְׁעָה מֵאָה קָרְבָּנִין הֵב לְהוֹן אֵת פִּלָּא²⁵ וְאָנָּה פִּלָּא.
יִתְבֵּה לְהוֹן יְצִי פִּלָּא. אֲוֹל לְשָׂנָא בִישָׁא אִמְרוֹן לֹא יִתְבֵּה שְׁמַעוֹן קְלוֹם.²⁶ [בְּכַסֵּם יְצִי
מַלְכָּא עַל שְׁמַעוֹן בֶּן שִׁשְׁתָּי] שְׁמַע וְעֶרְכָּ: בְּתַר יוֹסִין אִתּוֹן²⁷ [קָלִין] פֶּרֶסְאִין
²⁸ נִנְסִין עַל פֶּתוּרָא²⁹ דְּיְצִי מַלְכָּא. אִמְרוֹן³⁰ [מָרִי מַלְכָּא]³¹ נִהְרִיוֹן אָנָּה דְהִיָּה
הָכָא חַד סָב וְהִיָּה אָמַר לוֹ מִלִּין דְּחִבְקָהּ. אָמַר³² לְאַחֲמִיָּה שְׁלַח³³ אֲחִיתִיָּה.
אָמַרָה לִיהָ הֵב לִיהָ מִלָּה וְהוּא אָמַר. יִתְבֵּה לִיהָ מִלָּה וְאִתָּה וְיִתְבֵּה לִיהָ בֵּין
מַלְכָּא לְמַלְכָּתָא. אָמַר לִיהָ מְדוּ בְּרִין אָמַר לִיהָ דְכְתִיב בְּסֶפֶר בֶּן סִירָא³⁴ סָלְסִלִּיהָ
וְתוֹרִמְסָהּ וְכֵן גִּידִים³⁵ תּוֹשִׁיבָהּ. אָמַר לִיהָ לָמָּה³⁶ אֲפִלִּיתָה בִּי אָמַר לִיהָ חָם
וְשָׁלוֹם לֹא³⁷ אֲפִלִּיתִי כֵךְ אֵלָּא אֵת יִתְבֵּה סוֹ דִּידָהּ וְאָנָּה סוֹדִידִי דְכְתִיב³⁷ בְּצֵל

¹ A. B. C. מרין. ² so C.; A. und B. fehlt. ³ so B. C.; A. איכלו.

⁴ B. C. fügen hinzu קרסותי. ⁵ bis fehlt in B. C. ⁶ A. בחר.

⁷ so B.; C. נסתון; A. נסתון. Gr. S. 237.

⁸ A. fügt hinzu מרסותא. ⁹ A. קלון; B. קלון.

¹⁰ A. ריתון; C. ריתון. ¹¹ so A. hier. ¹² A. B. C. E. ומנח; D. ומנח.

¹³ so B. C.; A. ליה. ¹⁴ so B. C.; A. ראלכון.

¹⁵ so B. C.; A. מלכא. ¹⁶ Gr. S. 230; B. אקלון. ¹⁷ fehlt in A.

¹⁸ A. בחבר. B. תבסין; C. תבסין; D. תבסין. ¹⁹ D. E. מכסי.

²⁰ Bereschith rabba 91, verglichen mit Midrasch Koheleth, Ausg.

Pesaro 7, 11 (D).

²¹ so B.; A. ש. ²² so B.; A. יפ. ²³ A. להן.

²⁴ A. חלף. B. חלף. ²⁵ A. חלף. ²⁶ so C. ²⁷ so A. B.

²⁸ so C.; A. B. ננסין. ²⁹ so C.; A. B. דין. ³⁰ so C. D.

³¹ so D.; A. B. C. נהרין. ³² C. לשלמו; D. איתחיה ריגא; D. לשלמו אחתה איתחיה ריגא.

³³ so C.; A. איחיה. B. איחיה. Gr. S. 318.

³⁴ Sir. 11, 1 vgl. Spr. 4, 8. ³⁵ so C.; A. תושב. B. תושב.

³⁶ C., ארלית. Gr. S. 280. ³⁷ Pred. 7, 12.

לקה את בניה אמרה ליה וי להויה שליחא ברחמי דקנהא רבא ודתתנסיב לעבדא. אמר לה מאן אבדך אמרה ליה יהונדק הכהן הגדול. אמר לה הן היותן שרין אמרה ליה בירושלם אמר לה ביהדין שוקא אמרה ליה בשוק פלן אמר לה ביהדין דרא אמרה ליה בקרא פלגית. אמר לה ומה סימן הנה דברתכוון אמרה ליה מלה פלגית על גבי מלה פלגית. אמר לה הנה לך אח אמרה ליה אין. אמר לה ומה סימן הנה ביה אמרה ליה הנה ליה שוקא בכחפיה ובר הנה אחי מבי רביה הינא מנליא יהויה שומתא ומנשקא לה. אמר ומאן דחמי לך יהויה שומתא את חקמה לה אמרה ליה אין. גלי כתפיה דין לדיו עד דנפקת נשמתהון דמריהון ורית הקדש צונח ואמרת על אלה אני בוכיה:

VI. Midrasch Bereschith rabba.¹⁴

Diokletian und die Rabbinen von Tiberias.¹⁵

דיקליטניס מלכא הנה רעי¹⁶ חורין בקרא סיבריא. פיון דהנה מסי סררא דר¹⁷ בון מינעקא נפקין ומסין ליה. בטר יומין אחשביד מלך נחת וימיב ליה בקרא¹⁸ פניס ושלח כתבין לסיבריא בפתי רמשא דערבמא אמר¹⁹ קלון ויהון רבני דיהודאי קיסין²⁰ קרמי²¹ בעפרא דתר בשבתא. פקדיה לשליחא ואמר ליה²² לא תמן תהון להון אלא עם מסמעי שמשא בערובת שבתא: נחת ר' שמואל בר נחמן למסחי חמיה לרבי קאים קמי סררא²³ רבא ופניו חוליות אמר ליה למה פניך חוליות אמר ליה בן וכן אשמודר לי כתבין²⁴ מן דיקליטניס מלכא. אמר ליה איתא סחי דברין עבד לך נסין²⁵ עלון למסחי ואתא הדין²⁷ אנרגסין מנחיד ומקריד קמיו. בעא ר' דינזוף ביה אמר ליה ר' שמואל בר נחמן שבקיה דומנין על נסין²⁹ הוא מתחמי. אמר

פלונית. A. 5. בדרון. A. 4. בדין. A. 3. לי. A. 2. דמיס. A. 1.

קורסא. A. 10. ההוא. A. 9. ליה. A. 8. ההוא. A. 7. פנלינא. A. 6.

נשקין, נפסין. A. 12. Gr. S. 277; B. וחכים דין לדיו. A.; B. 11. fehlt in A.

13. Klage. 1, 16.

14. Nach Add. 27169 (A.) des Brit. Mus., mit Vergleichung von Add. 16406 (B.) und Midrasch rabba, Ausg. Konstantinopel 1512 (C.). Gr. S. 17.

15. Bereschith rabba 63, mit Vergleichung von j. Terumoth 46^b f., Ausg. Venedig (D.) und Or. 2822 (E.). 16. so B., C.; A. חורין.

17. Juda I; nach D. E. richtiger Judan der Fürst (Juda II) 250—300.

18. C. D. E. פסיס. 19. B. C.; קלון. C. 20. B. C.; Korr. in A.

21. D. E. בשפסי שובתא. 22. B. C.; אל. A. 23. B. C.; fehlt in A.

24. A. חוליות. 25. A. דוקליטניס. 26. so C.; B. עלון. A. על.

27. אנרגיס. E. ארניגסין. C. E. ארניגין. B. ארניגין. A.

28. דינזוף. C. דינזוף. A. 29. so B. C.; fehlt in A.

ותיזיל לך. אמר ליה יכלום אמליכוני בני רומי דגנרפי מדינתא וניזיל לן. אמר ליה אין פריז הוא אנא תבע נבך דתרפי פילי מערביתא דנפקא ללוד פתיחה עד תלת שיעין מאן דבעי ספק ליה יפוק ליה ואית גבי מילי. עבר פן שבק פילי מערביתא דנפקא ללוד פתיחה עד תלת שיעין. כל מאן דאברך בלפיה דנפק ליה לא יאחזקסיל. מדינתא למסכבשנה אמר ליה אין אית לך קריב או רחיק שלח ואפקיה. שלח ואפיסק כל רבנן. בעא לר צדוק⁹ [ולבריה] ולא אשבח יתהון. שלח לר אליעזר ור' יהושע למפקמיה לר צדוק ולבריה. עבדון מרחין במדינתא תלתא יומין ולא אשכחניה בחר תלת יומין אשכחונן בחר מן¹⁰ ביביא דמדינתא. אפקניה לגבי רבן יוחנן וכן ופי. פיון דחמיתיה קם על רגליו. אמר ליה אספסיגוס קמי¹¹ הדין¹² ציתורא את קאים על רגלך אמר ליה אלו הנה במדינתא אף חד¹³ דכנותיה לא יכליתא למכבש¹⁴ לה לעלם. אמר ליה מהו חליה אמר ליה דהנה אכיל חד פול ופשים עליה¹⁵ [מאה] פרקין. שלח ואיתי אסותא ונהון מוקלין ליה ציבחד ציבחד ומשקין ליה ציבחד ציבחד עד דהדר נופיה עליו. אמר ליה ר' אלעזר¹⁷ בריה אבא הב להון¹⁸ אנרתון בעלמא הדין דלא תהי¹⁹ להון וכתא עמד בעלמא דאמי ויהב להון²⁰ דרסיונא²¹ ויהדין²² חשכנא :

Die Kinder des letzten Hohenpriesters in der Sklaverei.²³

מעשה בשני בניו של יהוצקדק הכהן שנשבו אחד וקר ואחד נקבה וגפל זה לאסטרסים אחד וזה לאחד הלך זה אצל הזונה ונתן לה את תורב בשכרה והלך האחר אצל התנוני ונתן לו את הנקבה לקים מה שנאמר²⁴ ויתנו את הילד בזונה ותילדה מכרו ביני וישתו: בחר יומין אולת ההיא וניתא לגב ההוא קפילא ואמרה ליה אית²⁵ [לי] חד עבר יהודאא והוא רמי להרא סליתא את ואנא²⁶ נסבין דין לדין ומה ראנון לדין ליהי באמצע. עבדון פן ביניהון²⁷ יתבונן בחר ביתא וטרקון באפיהון. שרית ההיא סליתא בקיאה. אמר לה

¹ so B.; A. כל עצמן לא המליכוני.

² A. fügt hinzu אמר ואת אמר המרינה הו ואת אמר. ³ A. ספיק.

⁴ A. מלרי. ⁵ A. מערביתא.

⁶ A. כבמ. ⁷ A. יתקסול.

⁸ A. לכבשניה. ⁹ notw. Ergänzung.

¹⁰ B. אבא. ¹¹ A. תרא. ¹² so auch Aruk; B. כבא צותרא.

¹³ A. רכותא. ¹⁴ A. ליה. ¹⁵ so B. richtig.

¹⁶ so B. (doch dasselbst במקין und בחרת); A. באותה שעה צוה אספסיגוס; (ציבחד und בסקין); A. שרית ההיא סליתא בקיאה. אמר לה

לרופאים שירפאו אותו והיו מאכילין אותו קומאה קומאה עד ששבה נפשו אליו.

¹⁷ so B. bis אית; A. דאמי. ¹⁸ A. אנריתא. ¹⁹ B. להו. ²⁰ B. דרסיונא.

²¹ Aruk hat חשכנא דאצבעי; A. חשכנא דאצבעי. ²² B. fügt hinzu רמקלי וחשכנא דאצבעי.

²³ Midrasch Echa I 46.

²⁴ Jo. 4, 3. ²⁵ nur in B. ²⁶ A. נסבין. ²⁷ so B.; A. יתבונן.

בפית' ואפקי מן הקא אָמר ליה לית אָנא יכיל לאפקא מן הקא אלא בדמות
 ד'דמית אָמר ליה בדמות ד'דמית אָפקי מן הקא. עבד ד'גרמיה² דמית¹ אָנא ונתנהו
 תלמידיו בארזון⁵ סָען ר' אליעזר⁶ בר'ישע ור' יהושע⁷ בר'גליה וכן בפית' תלדי
 גרמיו וסנו ב'ועין. כיון¹⁴ ד'סמון גרם פילי⁹ ד'עון¹⁰ ד'גרמיה. אָמר לון סה
 אתון בעון למשכר ד'יהון שָנאיה אָמרין אפלו על רבהון לא¹¹ חסוך. כיון
 ד'אפגוניה ו'הבוגיה לחד בית עלם¹² ו'חזרון למדינתא.¹³ כיון ד'חזרון תלדי ליה
 ר' יוחנן בן זבי¹⁴ ל'גבי מ'לומיה ד'אפסגנוס אָמר לון הוה¹⁵ מלכוכן אָמרין
 ליה לסה את שָאיל אָמר להון ד'אָנא בעי למשאל ב'שלמיה. אָולין ואָמרין
 ליה אית הקא חר' יהורי ד'בעי למשאל ב'שלמך אָמר להון איתוניה. אָול לגביה
 ושרי מקלם¹⁶ ב'בי דומיני אָמפּרסור. אָמר ליה אָמרתי לי מלכא ולית אָנא מלך
 וכדון שָמע מלכא ומשלח ומקטל לי. אָמר ליה אין את מלכא סופך למיהני
 מלכא ד'לית ב'יתא ד'הון תרב אלא ב'יד גבר מלכא ד'הוה ב'יתא ד'מלכא
 ד'עלמא ולית גבר. ד'היוס שלים ביה אלא גבר מלך שָנאמר¹⁷ ו'הלכנון ב'אדיר
 יפול: ¹⁸נכבוגיה ו'הבוגיה לגיו מן שָבעה מ'נקלן ו'הון שָאלין ליה ד'סה. שָעין
¹⁹ב'לילא והוה אָמר להון²⁰ ד'סה שָעין ב'יסמא והוה אָמר להון. ומן הו ד'ע
 רבן יוחנן בן זבי²¹ מ'ששומיה:

ב'תר תלתין יומין אָול אָפסגנוס למסחי ב'הרון גָפנא. כיון ד'סחא גָפיק
 ו'לבש סאנוי וחד מן ססאנוי. איתו ליה ב'תבין מן רומי ד'מית ג'ירון²² ואָמליכוגיה
 ב'ני רומי. בעא למלכש ססאנא אָחרינא ולא יכיל²³ למעלה ל'רגליה אָמר
 איתו לי הוהא יהודא. אָולין איתוניה. אָמר ליה מן ב'נין סה יהינא לב'ש
 אָלן תרין ססאנא בל אָלן יומיא וכדון לב'שית חר' מ'הון ובעינא למלכש
 אָחרינא ולא יכלינא²⁴ למעלה²⁵ ל'רגלי. ²⁶אָמר ליה ב'שורתא סבתא אָתבשרת
 ואָתפסם גָרמך ד'חביב²⁷ ושמועה טובה תדשן עָצם. אָמר ליה מה נעביד והוה
 עליל אָמר ליה אין אית לך²⁸ שָנאיה או מרי חוב עבדיה גָרמך ד'את מציך
 חסר גָרמך והוה עליל ד'חביב²⁹ ו'רוח נכאָה ת'בש גָרם. עבד בן ו'לבש ססאנא
 אָחרינא: — סדאמי אָפסגנוס מכבוש מדינתא אָמר ליה לרבן יוחנן בן
 זבי שָאיל לך שָאילה ואָנא עבדי. אָמר ליה תבע אָנא גָבד ד'תרפי מדינתא

1 אפקוני. 2 א. מת. 3 גרמי. 4 nicht in B.

5 so B.; A. בשלו. 6 so B.; A. מראשו. 7 so B.; A. מרגלי.

8 א. דמיון. 9 so B.; A. לדיקטור ולא הניח. 10 Gr. S. 65.

11 א. חשון. 12 א. חזרון. 13 א. חזרון. 14 כיון שחזר הלך לו.

15 א. חזרון. 16 א. חזרון. 17 א. חזרון.

18 א. חזרון. 19 א. חזרון. 20 א. חזרון.

21 A. חזרון.

22 A. חזרון. 23 A. חזרון. 24 A. חזרון.

25 A. חזרון. 26 A. חזרון. 27 A. חזרון.

28 A. חזרון. 29 A. חזרון.

30 A. חזרון. 31 A. חזרון.

32 A. חזרון. 33 A. חזרון.

34 A. חזרון. 35 A. חזרון.

36 A. חזרון. 37 A. חזרון.

38 A. חזרון. 39 A. חזרון.

40 A. חזרון. 41 A. חזרון.

42 A. חזרון. 43 A. חזרון.

44 A. חזרון. 45 A. חזרון.

46 A. חזרון. 47 A. חזרון.

48 A. חזרון. 49 A. חזרון.

50 A. חזרון. 51 A. חזרון.

חסים. וכן הן את דע דנמלאה יעסם הוא אמר ליה ראשטין באורחא וליה
הודי ראשטין באורחא. אמר ליה מן הן את דע דהיא רחיקא³ ארבעה
מילין [אמר ליה מן —⁵ — דפרסמה עד ארבעה מילין] נכירא מסלפא
ולהלן לית היא נכירא:

Überlistung des athenischen Sandalenhändlers.⁷

חד מן אתיגס מסלי בבני ירושלם. אמרין סאן מימי ליה לנבן אמר
9 [להון] חד אנא אויל ומימי ליה לנביכוו גריע רישיה. אויל לתמן עבד גרמיה
מסלי בשוקא יתב ליה חד טרמסין אמר ליה תסון לי חד סנדלא. יוסא
אחרנא יתב ליה סנדלא אחרנא יתב ליה חד טרמסין אמר ליה ויל תסון
לי הדין¹⁰ [סנדלא]. אמר ליה הדין יקרון¹¹ סנדלא בארעכוו אמר ליה אין
כד אנון יקרון מן¹² גשרה דיקרון ובר אנון ולין מן¹³ תמנא דיקרון. אמר
ליה אין אחי אנא טעין לתמן אנא טעבט סמן בן. אמר ליה אין אלא לא
תיעול לתמן לכר¹⁴ מני: עבד בן. כד מסא לכר מן פילי שלח וקרא ליה נפק
לגביה עבד גרמיה שאל בשלמיה אמר ליה מה אעביר לך דאמקין¹⁵ פינינן
דלא יהיו אכסני עליל להא¹⁶ מונבא כלום אלא גרע רישיה. אמר ליה¹⁷ מה
אכסת למגרע ריש¹⁸ ומונבא עבדתי. אויל גרע רישיה¹⁹ על ויחבי ליה
20 במיסון דשוקא פרס סנדלוי קרמוי. אתא חד לגביה אמר ליה הדין סנדלא
בבסה אמר ליה²¹ בעשרה דיקרון אמר ליה סנדלא²² בעשרה דיקרון ספח
ימיה על רישיה וקליק ימיה קרמוי. אתא חורן לגביה אמר ליה הדין סנדלא
בבסה אמר ליה²³ בתמנא דיקרון ספח ברישיה וקליק קרמוי. כל סאן דהנה
אתי לתמן הנה אביר ליה²⁴ [בן] עד דפצעין רישיה. בטר בן אתא לגביה
אמר ליה כל הדין בשמא אנא²⁵ משלים לך אמר ליה לא תהני מסלי
כירושלמי:

Jochanan ben Zakkaj im Lager Vespasians.²⁵

נצא רבן יוחנן בן זכי לטיל בודינה וראה בני אדם²⁶ ששלקון תבן ושוחין
את מימיו. אמר בני אדם²⁷ ששלקון תבן ושוחין את מימיו יכולין לעמוד
ספני חילותיו של אספנינוס כל סאא דמלתא גפוס²⁸ לי מן הכא. אמר לבן

¹ so B.; A. נוי. ² A. רחוקה. ³ A. ר. ⁴ Korr. in A.
⁵ unleserlich; viell. zu ergänzen טלפא. ⁶ A. רפסתי עד מרכ.
⁷ Midrasch Echa I 13. ⁸ Korr. in A. ⁹ A. טרמסין; B. מרימסין.
¹⁰ fehlt in A. ¹¹ A. סנדלא. ¹² A. י. ¹³ A. ח.
¹⁴ A. סנאי. ¹⁵ so A.; B. בינן. ¹⁶ A. מוכינא.
¹⁷ A. ומונן. ¹⁸ A. ומה אנא מניק דאנא גרע; B. מאי ניכפת לגרע.
¹⁹ A. אעל. ²⁰ A. במיסון. ²¹ A. ב. ²² A. כח.
²³ Korr. in A. ²⁴ A. שלים. ²⁵ Midrasch Echa I 31.
²⁶ A. ששלקין. ²⁷ A. ליה.

הוא בריה דאבוי. בהיה שעתא אפר חד קשטא ותלת שקרין: קדים בצקרא
ואיל לגבי קפילא אפר ליה ההוא חסרא ויהבת לי ברמשא מה הנה עסקיה.
אפר ליה חד נפן אית לי שחילא על (קברא) וכד אמת ברמשא ואמרתה.
על לא הנה לי חסרא (אחרון) דנפן לד ויהבת לה מן ההוא חסרא. בהיה
(שעתא) אפר תרין קשטין ותרין שקרין: אול לגבי סבחה אפר ליה מה הנה
עסקא דהיה ברמשא ויהבת לי ברמשא אפר ליה חדא אפרתא הנה לי
וכד יצרת מיתת ואוניקית ברה מן כלב (תא) וכד אמת ברמשא ואמרתה
על ולא הנה לי ברמשא דנפן לד געסית ההוא רביא¹⁰ ויהבת לה מן ברמשא.
¹¹ בהיה שעתא אפר תלת קשטין וחדא שקרא אלא (זייל) ההוא נברא
ובדוק ברמשה. אול לגבי אפר ליה ברא דמאן אנה אפרה ליה בריה
דאבוי. אפר לה אפר קשטא בריה דמאן אנה ואי לא¹³ דרין אנה קמיל
לד. אפרה ליה אפר דהיה נברא לא הנה מוליד לא סבחה עבדה היהא
אתתא דאולת וננית איתתה לעקמא דמדות תרין סללא ולא יול לגבי
¹⁴ אחרין. בהיה שעתא אפר אי ירושלמי אמן לגבי מעברין מסורין¹⁵ (נצפיר)
בינין דלא נקבל חד מנהון אחקנן ביניהון דלא יתון מקבלין:

Der halbblinde Sklave aus Jerusalem.¹⁶

חד מן אחינש אול לירושלם למילת חכמה עבד¹⁷ (תמן) תלת שנין ופלג
ולא ליה כלום כי (אתא ל) מספן ליה¹⁸ וכן²⁰ (ליה) עקרא²¹ עזיר בחדא
עניה. אפר ליה היהא דבין ליה חד²² (היהא חכים מין) ונפן (חמין) (לון)
דנפסן מן פיל אפר ליה חלד דנפסן בליתא דאית חסינן. אפר ליה מה
היא²³ בליתא דאית חסינן. אפר ליה חדא²⁷ אנהא²⁸ וקמא בחדא²⁹ עניה
ובסנה (תרין)³⁰ ופעינה תרין וקין וקא דחמר מן חד (נבא) וקא³¹ דרכסין מן
דא נבא ונמלאה³² מספן הוא והיא³³ רחיקה³⁴ ארבעת מילין. אפר ליה מן
הן את דע דהיא סמא בחדא³⁵ עניה אפר ליה מן עשבה דהיא רעא מן
דין נבא. ומן הן את דע דכסנה תרין אפר ליה רבעת) לה (חמית)
³⁶ אתריתון דתריתון ומן הן את דע דהיא סענא וקא דחמר מן דין נבא
וקא³⁷ דרכסין מן דין נבא אפר ליה מן מסותתא דחמר³⁸ ססין וביסמא

1. ריהבת.	2. ואמרתה.	3. Korr. in A.	4. fehlt in A.
5. ריהבת.	6. כילדת מנה.	7. Korr. in A.	8. ואמרתה.
9. הנה.	10. ויהבת.	11. בההוא.	12. פיל.
13. ברין.	14. אחרינא.	15. so viell. nach B. zu ergänzen.	16. Korr. in A.
17. Midr. Echa I 12.	18. Korr. in A.	19. וכן.	20. Korr. in A.
21. נפסין.	22. דנפסן.	23. לעניה.	24. קופינן.
25. so B.; A.	26. נמלא.	27. סמא.	28. עניה.
29. רחוקה.	30. גי.	31. so B.; A.	32. דרכסין.
33. ר.	34. עניה.	35. so B.	36. דכסן.
37. דכסן.	38. אפן.		

ויהב קמי תרין יבגוהי ונסיב אחרינא ויהב קמי תרמין בנתיה ונסיב תרין
 ויהב קמיו. אמר ליה היך פלגתא אמר ליה ולא אמרית לך דלאו דידך הוא
 דאנא גבר אכסני. אף על פי כן יסבות פלגית אנא ואנתחד ונוולך הא תלת
 ותרין בנד ונוול הא תלתא ותרמין בנתך ונוול הא תלתא ואנא ותרין ונוולך
 הא תלתא רישין: לרמשה עבד להון שירא אחי⁵ לקמיהון חד מרנגולא. אמר
 ליה סב פלג אמר ליה לא דא דירי דאנא גבר אכסני. אמר ליה אנא הני
 לי. גסב רישא⁶ ויהב קמי קרי דכיתא נסיב לחביסא וכני מעיא⁷ ויהב קמי
 אנתמיה נסיב תרין אסתחא ויהב קמי תרין בננה⁸ ונסיב תרמין⁹ יכנפא
 ויהב קמי בנתיה גסב אלפא ושארא ויהב קמיו. אמר ליה היכי פלגת אמר
 ליה ולא אמרית לך דלית דא דירי דאנא גבר אכסני אף על פי כן סבות
 פלגית ויחבית לך רישא דאח רישא דכיתא וחביסא¹² וסעיא¹³ לאנתחד
 דאלין בנא דנפקין סנה¹⁵ ויהבית תרמין פנפא לבנתך¹⁶ דאנא נסבין
 פנפיהון ונפקין¹⁷ להון¹⁸ ויהבית תרמין אסתחא לתרין בנד דאנא תרין עמודי
 ביתך ונסבית אלפא ושארא ויהבית¹⁹ קמי דבאלפא אחית²⁰ ובאלפא אנא אויל
 קם הב²⁰ לך פדליה דאבא דאנא אויל לי הא תלת סלן דחכמתא עברית
 לך: וקם ויהב ליה פדליה דאבא ואויל ליה:

Enthüllungen im Hause des athlenischen
 Gastfreundes.²¹

ארבעה²² מירושלם, אוילין²³ להרא²⁴ אחינאם ואתקבלון גבי²⁵ חד בר נש.
 עבד להון שירא²⁶ אכלון שתון, פס, להון ארבעת ערקון²⁷ ויהת היא מנהון
 פחיתא²⁸ וסליא²⁹ וישעה³⁰ ומונה³¹ להכרפתה³² מן דקמון להון אמר שמע אנא
 דבני ירושלם תמיין³³ סנין³⁴ אנון דמנד ליה גבי חד מנהון למדע מה הון
 אמרין: אגיב חד דהוא דמיד על ערקא³⁵ [פחיתא] ואמר מה אהון סבירין
 דאנא דמיד אלא³⁶ [על] ערקא דערסא³⁷. אגיב אחרינא ואמר אף בשרא³⁸ דאכלון סעם קלב אית
 סעם קבר אית פיה. אגיב אחרינא ואמר על אלין מליא³⁹ [אתון] תמיהון דסרי דכיתא לית
 פיה. אגיב אחרינא ואמר על אלין מליא⁴⁰ [אתון] תמיהון דסרי דכיתא לית

1. א. בננה.	2. ויהיב.	3. ונסב.	4. wohl besser טכאות.
5. קמיהון.	6. ויהיב.	7. א. חכיתא.	8. חוכסא; Aruk.
9. ויהיב.	10. בננה.	11. נפיא.	12. ויהיב.
13. א. פסעיא.	14. לאנתחד.	15. B. besser מנהא.	16. רמינה יפקון בנא מן פנהא.
17. ויהיב.	18. B. 16.	19. רלסתר יפקון ויפרחון מן בייחד ויילון לון לבעליהון.	20. ליה.
21. להן.	22. ויהיב.	23. קמי.	24. א. חתא.
25. Midrasch Echa I 4.	26. so B.; A. חתא.	27. אכלין.	28. והון חד.
29. Gr. S. 147.	30. so B.; A. חתא.	31. וסמכא; B. וסליאה ושוה וסמכא.	32. Siphre, Deb. § 232.
33. א. חכיתא.	34. so B.; A. סנין.	35. א. חכיתא.	36. Korrektur in A.
37. א. חכיתא.	38. א. חכיתא.	39. א. חכיתא.	40. א. חכיתא.

לנו ביתיה אחי ליה וברחמיה דדינרי. אמר ליה ²חמי הדין מניסא נפס
 בארעך ואפטר יואל לשלם: פיו דפטריה נפס ⁵מסילה בשוקא פנע ביה
 חר מן רחמי דידיה אמר ליה מה את עבד הקא ⁶אמר ליה איתית גמלין
 סעיגין פלפלין. אמר ליה אית לה למסן לי בסמא דינרין דאית לי ⁷ארסמון.
 אמר ליה כבר ונבית לחד חס תס אלמא ⁸אמא ליה והוא יתיב לה. ⁹[ואל]
 אשכחיה דנהו ¹⁰סובין לההיא ¹¹דרתא. ¹²דריסס ארעיתא אית דובין מן
 אנקרא ואית דובין מן אנקרא ופלג. דריסס ¹³תנייתא מנהון ובין ומנהון לא
 ובין. דריסס מליתאה לא ¹⁴ארנשון בהון.

Ein Jerusalemer in Athen.¹⁵

עברא הנה בחד ¹⁶מירושלם דאול להרא אמינס ¹⁷[ומסתקפיל נב רחמיה]
 ועבד חפן יומין. סמא ומניה ¹⁸למיסת ואפטר ¹⁹סדליה גבי ההוא גבר דנהו
 סקבל יתיה. אמר ליה אי אתי כרי לגבר יבגי הדין ²⁰סדלי סנה אי לא עבד
 חלת מלן דחכמתא לא ²¹חפן ליה הדין סדלי: ועברון ביניהון דלא יתא חר
 מנהון מחסי ביתא דחבריה לגבי אכסני. והוא הנה, דע מה שמייה דההוא
 גברא אתא ויתב על פלי חסא חר סב גבר סעין חר מוביל דססין. אמר
 ליה סובין את ²²הלן ססמא אמר ליה אין. ²³[אמר ליה] סב סמיתהון ואינן
²⁴מסמיתהון. ויהו סמלה. והוא ²⁵[מהלך] בתריה עד דסמא לכיתיה דההוא
 גברא. פיו דסמא ²⁶סר צות ²⁷ליה. אדרי ליה מן ביתיה אמר ליה סמא את
 אמר ליה חות סב אלן ססמא אמר ליה וססמא אמרית לה דתיתי. חסך
²⁸לאחרותיה וחמא לההוא דובין דקאים בתריה. אמר ליה ודיך אנן לא
 דהדין ²⁹דקאים לאחרתי אנן. נחת ושאל בשלמיה אמר ליה סמא את אמר
 ליה בריה דההוא גברא דמת גבר. אעליה ועבד ליה ³⁰מנס ונהו לההוא
 חרן דגין ומרפין ³¹בנתין. ³²יתבין למיכל ואיתו ³³קמיהון חסשה ³⁴גנולין.
 אמר ליה סב פלג אמר ליה לית דא דירי דאנא גבר אכסני. אמר ליה
 אנא הני לי. נסב חר גזל ויתב קמי סר דכיתיה ואנתתיה ונסב אחרנא

- ¹ Gr. S. 109. 153.
- ² so B.; A. חסיה.
- ³ so B.; A. בארעך.
- ⁴ A. ואול.
- ⁵ A. מסילה.
- ⁶ A. als Korrektur.
- ⁷ A. im Text אריכותן, korrigiert ארסמון.
- ⁸ Gr. S. 244.
- ⁹ A. Korrektur.
- ¹⁰ A. דבין.
- ¹¹ A. דראתא.
- ¹² A. hier דריסס, dann zweimal דריסס; B. stets דריסס.
- ¹³ A. ארעיתא (9); B. תנייתא.
- ¹⁴ so B.; A. ארישון.
- ¹⁵ Midrasch Echa I 4.
- ¹⁶ so B.; A. ירושלמי.
- ¹⁷ Korrektur in A. ¹⁸ so B.; A. למות.
- ¹⁹ B. סרליה. Gr. S. 87.
- ²⁰ A. מורלי; B. מה דלי.
- ²¹ A. הדין.
- ²² nötige Einschaltung.
- ²³ A. מסיקתיה.
- ²⁴ nötige Einschaltung.
- ²⁵ A. להו.
- ²⁶ A. לאחרא.
- ²⁷ A. דיהב.
- ²⁸ B. מניס.
- ²⁹ B. כנאחן. Gr. S. 157.
- ³⁰ A. יתבי.
- ³¹ A. אני.
- ³² B. פריגין.
- ³³ B. קסיה; B. קסיה.

יִמְר מַלְכָּא מִשְׁחָא וּמִשְׁבַּע אָנָּה עָלֵינוּן עָמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל מָא אַתּוּן
 סַתְנָרִן בַּעֲסִי אַרְעָא² לְמַסַּס מִן יְרוּשָׁלַם וּמָא רִין אַתּוּן קֳרִדִין בְּחִלְתִּיהָ דְּנוּג
 וּמִנּוּג אַתְּעַבְבוּ פִּון זְעִיר עַד³ דִּישְׁמִיצוּן עַמְמִיָּא דְּעָלוּ לְאַנְחָא קֳרָבָא עַל יְרוּשָׁלַם
 וּבִתְרָן בֵּן יִדְכֵר לִכּוֹן מְרִי עָלְמָא⁶ רַחֲמֵי צְדִיקָיָא וְיֵהִי רַעְנָא מִן קְדֻמּוּתִי לְמַפְרָקְכוּן:
 אֲמַר שְׁלֹמֹה נְבִיאָא כִּד יִחוּן מִיתִיָּא דִּישְׂרָאֵל⁷ עֲתִיד לְאַתְּקֻנָּא טוֹר מִשְׁחָא
 וְכָל מִיתִיָּא דִּישְׂרָאֵל עֲתִידִין לְמַסַּס מִן תַּחֲוּתוּתִי וְאַפְלוּ צְדִיקָיָא דְּמִיתוּ בְּגִלּוּתָא
 עֲתִידִין לְמִיתִי⁸ בְּנִיחַ מְלָרַע לְאַרְעָא וְנִפְקִין מִן תַּחֲוּת טוֹר מִשְׁחָא וְנִשְׁעִיָּא דְּמִיתוּ
 וְאַתְּקִירוּ בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל⁹ דְּעֲתִידִין לְמַהֲרִי¹⁰ יְהוֹן¹¹ רַמְיָן הִי בְּמָא דְּרַמִּי גְבֵר
 אֲבָנָא¹² בְּאִילָא בְּכִין יִמְרוּן כָּל דְּוִרִי אַרְעָא מָא הִיא¹³ וְכוּתָא¹⁴ דְּאָמָא הָרָא
 דְּסִלְקָא מִן אַרְעָא רַבּוּא רַבּוּן¹⁵ כִּיּוּמָא¹⁶ דְּאַתְּחַמַּט תַּחֲוּת טוֹרָא דְּסִינִי לְקַבְלָא
 אֲוִרִיתָא וּבְהִתֵּיא שְׁעִתָּא עֲתִידָא צִיּוֹן דְּהִיא אֲמִירוֹן דִּישְׂרָאֵל לְמִלֵּד יֵת בְּנֵהָא
 וְיִוְשָׁלַם לְקַבְלָא יֵת¹⁷ גְּלִילָתָא:

V. Midrasch Echa.¹⁸

Die Geburt des Messias.¹⁹

אֲמַר ר' יוֹנָן בְּשֵׁם ר' אִבּוּי אֶבְרָא הָוָה בְּחֹד יְהוּדִי דְּהָוָה קָאִים²⁰ דְּרִי.
 עֲבַר²¹ עָלוּ חֹד עֲרַבִי גָּעַת תּוֹרֵתִיהָ. אֲמַר לִיה יְהוּדִי בִר יְהוּדִי שְׂרִי תוֹרֶךְ
 שְׂרִי נִירֶךְ שְׂרִי פִדְנֶךְ דְּתַרְבִּי בֵּית מַקְדְּשִׁכוֹן. שְׂרָא תוֹרֶכְהָ שְׂרָא קִנְקֻנִּיהָ שְׂרָא
 פִּדְנִיהָ. עַד דְּאֵנּוּן יְהִיבִין וְנִסְבִּין גָּעַת תּוֹרֵתִיהָ²² חוֹרִיתָא אֲמַר לִיה בִּר יְהוּדִי
 אֲסוּר תוֹרֶךְ²³ אֲסוּר קִנְקֻנֶךְ אֲסוּר פִּדְנֶךְ דְּאִיתִילִיד²¹ מִשְׁחָכוֹן. אֲמַר לִיה הֵן

¹ Or. 1302 מִשְׁבַּעָנָא אָנָּה; Ven. מִשְׁבִּיעָא אָנָּה. ² Ven. לְמַסַּס מִן גְּלִילָתָא.

³ Ven. דִּי שִׁיעוֹן. ⁴ Gr. S. 272. ⁵ Or. 1302 יִדְכֵר; Ven. יִדְכֵר.

⁶ so Or. 1302, Ven.; Or. 1476. 2375 רַחֲמֵי.

⁷ Or. 1302. 1476. 2375 עֲתִידִין. ⁸ Ven. בּוֹקִיָּא.

⁹ Ven. לְמַהֲרִי. ¹⁰ Or. 1302 יְהוֹן.

¹¹ Or. 1476. 2375 רַמְיָן; Ven. דְּרַמִּין; fehlt Or. 1302.

¹² Or. 1302 בְּאִילָא; Ven. בְּאִילָא.

¹³ Or. 1476. 2375 וְכוּתָא. ¹⁴ Ven. דְּעִמָּא הָרִין.

¹⁵ Ven. fügt hinzu מִן סִבְרָא לְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וּמַתְפַּקִּין עַל

רַחֲמֵי קֳרָתָא.

¹⁶ Gr. S. 273. — Or. 1302 דְּאַתְּחַמַּט; Ven. דְּאַתְּחַמַּט.

¹⁷ Or. 1302 גְּלִילָתָא; Ven. בְּנִי גְלִילָתָא.

¹⁸ Nach Add. 27089 des Brit. Mus. (A.) mit Heranziehung von Midrasch chamesch Megilloth, Ausg. Pesaro 1519 (B.). Gr. S. 18.

¹⁹ Midr. Echa I 51 mit Vergleichung von Talmud Jer., Ber. 5^a nach Or. 2822 (C.). ²⁰ so B. C.; A. דִּרִי. ²¹ so B.; A. עָלִי.

²² A. חוֹרִיתָא; B. וּדְמָנָא אַחֲרֵיתִי; C. וּשְׁן תַּנְיִינוּת; D. עִמָּא.

²³ C. סִבְרָא. ²⁴ B. מִלְכָּא מִשְׁחָא; C. פִּרְקֻתָּא דִּיהוּדָי.

וְלַעֲמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל דְּמִתְלִין בְּנִפְנָא לְאַתְפָּרְקָא מִן גְּלוּתוֹהוּן וְנִשְׁאֵל לְחַפְּיָמָא
 אֲתַנְגִּיל קָרָם יִי וְזִכּוּת צְדִיקָא⁶ דְּמִתְלִין⁷ בְּרִמּוֹנָא וְאִי מִמָּא קִצָּא לְמִסְכָּ
 לִירוּשָׁלַם לְמִתָּן תַּמָּן שָׂכַח לְאַלֵּה שְׂמִיָּא⁸ וְלִמְקַרְבָּא עֲלוֹן וְנִכְסֵת קִרְשֵׁין:
 בֵּר⁹ יִהְיָ רַגְוָן מִן קִי לְמַפְרֵק יָת עֲמִיָּה מִן גְּלוּתָא וְאַמְרָא לְמַלְכָּא מִשְׁתָּא בְּבֵר
 שְׁלִים קִצָּא וְגִלוּתָא¹⁰ וְזִכּוּת צְדִיקָא¹¹ אֲתַבְּסִים קִרְמִי בְּרִית¹² בְּסִמְסִין וְחַפְּיָמִי
 דְּרָא קִבְעִין עַל תַּרְעֵי מִדְּרָשָׁא עֲסִיקִין בְּתַנְגְּמִי¹⁴ סִפְרָא וּבְתַנְגְּמִי אִוְרִיתָא
 דְּקִעֵן קוֹם קִבִּיל מַלְכוּתָא¹⁶ דְּגִנּוּתִי לֵךְ¹⁷ וְבִהְוָא וּמִנָּא מִתְגִּיל מַלְכָּא מִשְׁתָּא
 לְבִנְשָׁתָא דִּישְׂרָאֵל יִימְרוֹן¹⁸ בֵּית יִשְׂרָאֵל¹⁹ אִיתָא²⁰ מִתְּהִי לֵנָּא²¹ בְּאִתָּא וְנִסְק
 לִירוּשָׁלַם וְיָהִי וְיִקְוִן עִמָּךְ סַעֲסִי אִוְרִיתָא הִי קִמָּא²² דְּרִינִיק²³ נִזְקָא²⁴ בְּרִדְיָא
 דְּאִפְּסִיָּה דְּכָל²⁵ וְנִסְן²⁶ דְּהִינִי²⁷ מִטְּלִמְלָא לְבָרָא מִן אַרְעָא בֵּר הִינִי דְּבִירָא
 יָת²⁸ שׁוֹם אֲלֵהָא רַבָּא וְסִמְרָא נִשְׁשִׁי עַל³⁰ אֲלֵהוּתָּהּ אַף³¹ עֲסִי אַרְעָא לֹא
 בְּהוּ³³ מִבְּנוֹן לִי:
 אֲדִבְרִנְךָ מַלְכָּא³⁴ אֲעִילְנֵךְ לְבֵית מִקְדָּשִׁי³⁵ וְאִילֵּיף יָתִי לְמִדְּרָל מִן קִי יִי
 וְלִמְהֵךְ³⁶ בְּאִוְרִיתָּהּ וְתַמָּן נִסְעוֹר סַעֲדָתָא לְוִיָּתָן וְנִשְׁמִי חֲסִר עֲמִיק³⁷ דְּרִאֲצִנְטָנָה
 בְּעִנְבוּהִי מִן יוֹמָא דְּאִתְבְּרִי עֲלֵמָא וּפְרִטוֹנִי וּפִירִי דְּאִתְעִתְרוּ לְצְדִיקָא בְּגִנְתָּא דְּעִנְוִי:
 אֲמַרְתָּ בְּנִשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל אֵנָּה³⁹ בְּהִירְתָּא מִכָּל עַמְּמִיָּא דְּאֵנָּה קִשְׂרָא תַּפְלִין
 בְּיֵד סַמְאִילִי וּבְרִישִׁי⁴⁰ וְקִבְעָא מִזִּנְתָּא⁴¹ בְּסִמְרִי יִפְיָא⁴² דְּרִישִׁי⁴³ תַּלְתָּא לְקִבִּיל
 תַּחְיִי דְּלִית רִשׁוֹ⁴⁵ לְמִסְיָקָא לְחִבְלָא בִּי:

- 1 Ven. רַעֲמָא. 2 Or. 1476, Ven. דְּמִתְלִין.
 3 Or. 1302. גְּלוּתוֹהוּן. 4 Or. 1302. דְּאֲתַנְגִּיל.
 5 Or. 1302. 1476. 2375. וְזִכּוּת; Ven. אִוְרִיתָא.
 6 Or. 1476. 2375. דְּמִתְלִין; Ven., Or. 1302. רַעֲלִין.
 7 Ven. fūgt hinzu מִפְּקִירָא.
 8 Or. 1476. 2375, Ven. וְלִמְקַרְבָּא; Or. 1302. וְלִמְקַרְבָּא.
 9 Or. 1476. 2375. יִהְיָ, Or. 1302. יִהְיָ.
 10 Or. 1302. 1476. 2375. וְזִכּוּת; Ven. וְזִכּוּת.
 11 Or. 1476. 2375. אֲתַבְּסִים; Ven. אֲתַבְּסִים.
 12 Or. 1476. 2375. בְּסִמְסִין. 13 Or. 1302, Ven. בְּרִית.
 14 Ven. בְּלִמְסִין. 15 Or. 1476. 2375. דְּרִנְגָּא; Or. 1302. דְּרִנְגָּא.
 16 Or. 1302. 1476. 2375. וְנִזְקָא; Or. 1302. וְנִזְקָא.
 17 Or. 1302, Ven. וְנִזְקָא. 18 Ven. fūgt hinzu לִי.
 19 Or. 1476. 2375. אִיתָא (!). 20 Or. 1302. 2375. לֵנָּא.
 21 Ven. לֵנָּא.
 22 Ven. דְּרִינִיק. Gr. S. 228. 23 Ven. נִזְקָא; Or. 1302. נִזְקָא.
 24 Ven. בְּרִדְיָא. 25 Or. 1302. 1476. 2375. וְנִסְן. 26 Or. 1302. דְּהִינִי.
 27 Or. 1302. מִטְּלִמְלָא. 28 Or. 1476. 2375. שׁוֹם. 29 Ven. וְסִמְרָא.
 30 Or. 1302. 1476. 2375. אֲלֵהוּתָּהּ. 31 Or. 1302. עֲסִי אַרְעָא.
 32 Ausg. Ven. 1525. הִי (!). 33 Ven. מִבְּנוֹן. 34 Or. 1302. אֲעִילְנֵךְ.
 35 Ven. תַּחְיִי.
 36 Or. 1302, Ven. בְּאִוְרִיתָּהּ.
 37 Or. 1476. 2375. דְּרִאֲצִנְטָנָה; Or. 1302. דְּרִאֲצִנְטָנָה.
 38 Or. 1476. 2375. בְּעִנְבוּהִי. 39 Or. 1302. בְּחִירָא. 40 Or. 1302. וְקִבְעָא.
 41 Or. 1302, Ven. בְּסִמְרִי. 42 Ven. דְּרִישִׁי; Or. 1302. 1476. 2375. דְּרִישִׁי.
 43 so Ven.; Or. 1476. 2375. תַּלְתָּא; Or. 1302. תַּלְתָּא.
 44 Or. 1476. תַּחְיִי; Or. 2375. תַּחְיִי; Ven. תַּחְיִי. Targ. Jer. I
 (Ausz. Venedig) zu Deut. 6, 9; 11, 20. תַּחְיִי. 45 Or. 1302. לְמִסְיָקָא.

Sacharia 6, 12. 13.

בְּדָגוֹ אָמַר יְיָ צְבָאוֹת לְמִסְטֵר הָאֵל נִבְרָא מְשִׁיחָא שְׁמִיהּ יְחִיד וְיִתְגַּלְגַּל
וְיִתְרַבֵּי וְיִבְנִי יְתִיבְלָא דִּי: הוּא יִבְנִי יְתִיבְלָא דִּי וְהוּא יִטּוֹל דִּי וְיִתִּיב
וְיִשְׁלֹם עַל כּוֹרְסוֹהִי יְיָהּ. בְּהֵינ רַב עַל כּוֹרְסוֹהִי וְיִטּוֹל דִּי וְיִתִּיב
מְרִיבֵהוּ:

Sacharia 9, 9.

בּוֹעִי לַחֲדָא כְּנִשְׁתָּא דְצִיּוֹן⁶ יִבְעִי כְּנִשְׁתָּא דִירוּשָׁלַם הָא מְלִיכִיד אֲנִי לְגִיד
וְיִי וְיִפְרִיק הוּא עֲגוּתָן וְרִכִּיב עַל חֶסֶר וְעַל⁸ עֵיל בְּרִי אֲתָן:

Sacharia 12, 10.

וְאַשְׁפּוֹד עַל⁹ בֵּית דָּוִיד וְעַל יְחִיבִי יְרוּשָׁלַם רוּחַ¹⁰ חֶסֶד וְחֶסֶד וְיִבְעוּן מִן
קְדָמִי עַל דְּאִשְׁלֹטִי וְיִסְפְּרוּן עֲלוֹהִי כְּמָא דְסַפְּרִין עַל יִיחִיד¹¹ וְיִסְפְּרוּן עֲלוֹהִי
כְּמָא¹² דְּמַסְפְּרִין עַל בְּכָרָא:

Targum Jeruschalmi.¹³

וְאַשְׁרֵי עַל בֵּית דָּוִד וְעַל יְחִיבִי יְרוּשָׁלַם רוּחַ נְבוּאָה וְצִלּוּתָא דְקִשּׁוּם וּמִן
בְּתֵר בְּרִין וְיִפְקִי מְשִׁיחַ בְּרִי אֲפֻרִים לְאַנְחָא קְרָבָא עִם זֶנֶן וְיִטּוֹל יְמִיהּ זֶנֶן קְדָמִי
מִרְעָא דִירוּשָׁלַם וְיִסְתַּבְּלוּן לְחַיִּי וְיִבְעוּן מִן כִּטּוֹל קֹה דְקִרְוִי עֲסִמְיָא לְמִשִּׁת בְּרִי
אֲפֻרִים וְיִסְפְּרוּן עֲלוֹהִי כְּמָא דְסַפְּרִין אֲבָא וְאַמָּא עַל בְּרִי יִיחִיד וְיִסְפְּרוּן עֲלוֹהִי
כְּמָא דְמַסְפְּרִין עַל בְּכָרָא:

IV. Hagiographentargum.¹⁴

Cant. 7, 13—8, 5.¹⁵

אֲמִרִין בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵלִין לְאֵלִין נְקָדִים בְּצַפְרָא וְנִהַד לִבִּית¹⁶ כְּנִשְׁתָּא
¹⁷וְלִבִּית מִדְרָשָׁא וְנִבְרָא¹⁸ דְּסַפְּרִי אֲוִרִיתָא וְנִחֲמִי אִי סָמָא¹⁹ וְיִמֵּן פְּרָקָא

¹ Or. 2211. עֲתִיד.

² Ausg. Ven. וְיִי.

³ Or. 1474. bis כּוֹרְסוֹהִי fehlt Or. 1474.

⁴ Cod. Reuchl. עַל מְשִׁיחַ.

⁵ Or. 2211. וְיִטּוֹל.

⁶ Cod. Reuchl. וְיִבְעִי; Ausg. Ven. וְיִבְעִי.

⁷ Or. 1474. וְיִפְרִיק.

⁸ Or. 1474. עַל; Ausg. Ven. עַל.

⁹ Ausg. Ven. דְּבִית.

¹⁰ Ausg. Ven. חֶסֶד.

¹¹ Or. 2211, Ausg. Ven. יִיחִיד.

¹² Or. 2211, Or. 1474. דְּמַסְפְּרִין von.

¹³ Nach dem Cod. Reuchlins, mitgeteilt von De Lagarde in *Prophetæ chaldaice* p. XLII. S. Gr. S. 22.

¹⁴ s. Gr. S. 26 f.

¹⁵ Nach Or. 1476, Or. 1302, Or. 2375 mit Vergleichung von Ausg. Ven. 1517.

¹⁶ Or. 1302. כְּנִשְׁתָּא. ¹⁷ Or. 1476. 1302. 2375. וְיִמֵּן. ¹⁸ Ven. דְּסַפְּרִי אֲוִרִיתָא.

¹⁹ Or. 1476. 1302. 2375. וְיִמֵּן.

לָנָא: כּוֹלָנָא כְּעָנָא אֶתְבְּרָנָא קִבְרִי¹ לְקַבִּיל אֶרְצָיָה גְלִינָא וּמִן קֶדֶם יְיָ הָיָה
רָעוּת לְמִשְׁפַּק חֻבִּי כְּלָנָא בְּדִילִיָּה: בְּעִי וְהוּא² מִתְחַב וְעַד לֹא פִתַח פּוֹמִיָּה
מִתְקַבֵּל תְּקִיפִי עֲמִמִּיָּה כְּאִשְׁרָא לְנִכְסָתָא יִמְסֵר וּבְרַחֲלָא דְקֶדֶם וְזוֹהֵא שְׁתָּקָא
וְלִית לְקַבִּילִיָּה³ פִּתַּח פּוֹמִיָּה וּמִסְלִיל מְלֹא: מִיִּסוּרִין וּמִפּוֹרְעָנִי⁴ יִקְרִיב לְזִלְתָּנָא
פְּרִישֵׁן דִּיתַעֲבָרֵן לָנָא בְּיוֹמוֹהִי מִן וְכֹל לֹא שְׁמַעְתָּה אֲרִי⁵ יַעֲרִי שְׁלֹטֵן עֲמִמִּיָּה
מִאֲרָעָא דְיִשְׂרָאֵל חֻבִּין דְּחִבּוּ עִמִּי עַד לְזִתְהוֹן⁶ יִמְסִי: וְיִמְסֵר יְיָ רִשְׁעִיָּה
לְנִיחָנָם וְיָת עֲמִירִי נִכְסִיָּה דְּאֲנִסוּ בְּמוֹתָא דְּאֶבְרָהָמָא בְּדִיל דְּלֹא יִתְקַטֵּן עֲבָרִי
חֲסָאָה וְלֹא יִמְלֹלֵן⁸ נִכְלִין בְּשׁוֹמְדוֹן וּמִן קֶדֶם יְיָ הָיָה רָעוּת לְמַצְרָף וּלְדִקְאָה
יְיָ שְׁאֲרָא דְעַמִּיָּה בְּדִיל לְנִכְסָהּ מִחוּבִין נִפְשָׁהּוֹן יְחִוּן בְּמַלְכוּת מְשִׁיחֵהוֹן⁹ יִסְגֹּן
בְּגִין וּבְגִין¹⁰ יִירְכּוּן יוֹסִין וְעֲבָרִי אֹרִיתָא דִּי בְּרַעוּתִיָּה יִצְלָחוּן: מִשְׁעֲבֹד עֲמִמִּיָּה
יִשְׁיֹב נִפְשָׁהּוֹן יְחִוּן בְּפּוֹרְעָנוּת סְנְאִידוֹן יִכְבְּעוּן מִבָּת מַלְכוּתוֹן¹¹ בְּחֻקְמִיָּה
וְכִי וְאֵין בְּדִיל לְשַׁעֲבָדָא סְנִיַּין לְאֹרִיתָא וְעַל חֻבִּיהוֹן הוּא יִכְעִי: בְּכִין אֲפִלִּיג
לִיָּה בָּת עֲמִמִּין סְנִיַּין וְיָת נִכְסֵי בְּרַכִּין תְּקִיפִין יִפְלִיג¹² עֲרָאָה חֲלָף דְּיִמְסֵר
לְמוֹתָא נִפְשִׁיָּה וְיָת מְרֹדִיָּה שְׁעָבִיד לְאֹרִיתָא וְהוּא עַל חֻבִּין סְנִיַּין יִכְעִי
וּלְמְרֹדִיָּה יִשְׁתַּכֵּי¹³ בְּדִילִיָּה:

Micha 5, 1—3.

וְאֵת בֵּית לָחֶם אֲפֶרַת בְּזַעֲרִי הָיִיתָ לְאַתְמָנָאָה בְּאֶלְפִיָּה דְּבֵית יְהוּדָה
מִנְּדָ קֶדֶם: פּוֹק מְשִׁיחָא לְמַהוּ עֲבִיד שְׁלֹטֵן עַל יִשְׂרָאֵל דִּי שְׁמִיָּה אֲמִיר מִלְּקַדְמִין
מִיּוֹמֵי עֲלָמָא: בְּכִין יְחִמְסִירוֹן קַעֲדוֹן יִלְדָּתָא לְמִילְד וְשָׂאֵר אֲחִיהוֹן סִתְּמִכוֹן עֲלֵיהוֹן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְיָקוֹם וְיִשְׁלֹם בְּתַקּוֹף מִן קֶדֶם יְיָ בְּרַכּוּת שְׁמָא דִּיָּה אֱלֹהֵיהּ
¹¹ וְיִתְפַּנְשׁוּן מִבְּנֵי גְלִזְתְּהוֹן אֲרִי קַעֲן יִכְעִי שְׁמִיָּה¹⁵ עַד סִיפֵי אֲרָעָא:

Jeremia 23, 5. 6.

הָא יוֹסִיָּה אֲתָן אֲמֵר יְיָ וְאֵקִים לְדוֹר מְשִׁיחַ דְּצִדְקָא וְיִמְלֹךְ מִלְכָּא וְיִצְלַח
וְיַעֲבִיד דִּין דְּקִשּׁוּם וְכֹז בְּאֲרָעָא: בְּיוֹמוֹהִי יִתְפַּרְקוֹן דְּבֵית יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרִי
¹⁶ לְרַחֲצוֹן וְדִין שְׁמִיָּה דִּיהוֹן קָרוֹן לִיָּה יִתְעַבְּדוֹן לָנָא וְכֹן¹⁷ מִן קֶדֶם יְיָ בְּיוֹמוֹהִי:

¹ Or. 1474, Ausg. Ven. מִתְחַב. Gr. 262. 271.

³ Or. 1474, Ausg. Ven. רָעוּת. ⁴ Ausg. Ven. יִקְרִיב.

⁵ Or. 2211 יַעֲרִי. ⁶ so zu lesen statt des allein bezeugten יִמְסִי.

⁷ Or. 1474, Ausg. Ven. דְּאֶבְרָהָמָא.

⁸ Or. 2211 falsch נִכְסִין.

⁹ so zu lesen für das allein bezeugte יִסְגֹּן.

¹⁰ Or. 2211 יִירְכּוּן. Gr. S. 244. ¹¹ Or. 1474 בְּחֻקְמִיָּה.

¹² Or. 2211 עֲרָאָה (!). ¹³ Or. 2211 לִיָּה.

¹⁴ Ausg. Ven. יִתְחַבֵּן. ¹⁵ Or. 2211 עַם.

¹⁶ Aruk בחֲלִיל. ¹⁷ fehlt Or. 2211.

Jesaja 11, 1—5.

וְיִפּוֹק מִלְּקָא מִכְּנוּחֵי דְיִשְׁי וּמִשִּׁחָא מִכְּנֵי כְּנוּחֵי יִתְרָבִי: וְתִשְׁרִי עֲלוּהִי
רוּחַ יְמִן קְדָם יִי רוּחַ חֲכָמָה וְסִכְלָתָהּ רוּחַ מִלֵּךְ וּגְבוּרָא רוּחַ סִדֵּךְ וְהַלְלָתָא
דְּיִי: וְיִסְרָבְיָהּ לְהַלְמִיָּהּ יִי וְלֹא לַחֲוֵי עֵינֵיהּ יִי דָאִין וְלֹא לְמִשְׁמַע אֲדָנוּהִי
יִי מִזְכָּח: וְיִדִּין בְּקוּשָׁא מִסְבִּינֵין וְיִזְכֵּחַ בְּהִמְנוּתָא² לְחִשְׁבֵי עֲמָא וְיִמְחִי
חִיבֵי אֲרָעָא בְּמִסַּר פּוּמִיָּה וּבְמִסְלָל סְפֻתִיָּה יִי סְאִית יִשְׁעָא: וְיִהוֹן צְדִיקָא
סְחוּר סְחוּר לִיה וְעִבְדֵי הִמְנוּתָא סְמָרְבִין לִיה:

Jesaja 52, 13—53, 12.

הָא יִצְלַח עֲבָדֵי מִשִּׁחָא⁶ וְרָאם⁷ וְיִתְקַף לְחֵדָא: קָמָא דְסַבְרוּ לִיה
בֵּית יִשְׂרָאֵל יִזְמִין סְגִיאִין⁸ דְּבִנְהוּ חֲשׁוֹךְ בֵּינֵי עֲמָמָא וְחִוְהוֹן¹⁰ וְיִוְהוֹן מִכְּנֵי
אֲנָשָׁא: כִּין יִכְרֵר עֲמָמִין סְגִיאִין עֲלוּהִי יִשְׁתַּקֹּן מִלְכִין יִשׁוּן¹¹ יִדִּיהוֹן עַל פּוּסְהוֹן
אֲרִי וְלֹא אִשְׁמַעִיָּו לְהוֹן חֲוֹ וְלֹא שְׁמַעוּ אִסְמִבְלוּ: מִן הִימִין לְבִסְוִרְתָּא דָא
¹² וְיִתְקַף דְרַע גְּבוּרְתָּא דְיִי¹³ דְרִין עַל מִן אֲחַגְלִיאַת: וְיִתְרַבָּא¹⁴ [צְדִיקָא] קְדָמוּהִי
הָא כְּלָבְלִין דְּפִרְן וְכֹאִילֵן דְּמִשְׁלַח שְׂרָשׁוּהִי עַל גְּגְרִין דְּפִרְן¹⁵ [כִּין יִסְגִין וְחֹלְדָת
קְדָשָׁא] בְּאֲרָעָא דְּבִנְתָּ צְרִיכָה לִיה לֹא חֲוֹ חֵלָא¹⁶ חֲנוּיָה וְלֹא אִימְתִיָּה אִימְתִּי
הָדִיִּים וְיִי וְיִי קְדָשָׁא¹⁷ וְיִי וְיִי דְּלִיחֻיָּה יִסְמַכְל בִּיה: כִּין יִי לְכִסְרֵן
¹⁸ וְיִפְסֹק¹⁹ יִי קֵר כֵּל מִלְכוּתָא יִהוֹן חֲלָשִׁין וְדוֹן הָא כְּאֲנָשׁ כִּיבִין²⁰ וְיִסְמֹן לְמַרְעִין
וּכְמָא²¹ דְּבִנְתָּ מִסְלָקָא²² אִפִּי שְׂכִינְתָּא מִנְגָא בְּסִרְיִן וְלֹא חֲשִׁיבִין: כִּין עַל חֻבְכָּא
הוּא יִכְעִי וְסֻגְרָתָא כְּרִילִיָּה יִשְׁתַּבְּקֵן וְאֲנַחְתָּא חֲשִׁיבִין כְּחִישִׁין²³ מִחוֹן מִן קְדָם יִי
²⁴ וְיִמְעַנְגֵן: וְהוּא²⁵ [יִכְעִי בֵּית מִקְדָּשָׁא] דְּאִימַחֵל כְּחֻבְכָּא אֲתַמְסַר בְּעִינְתָּא
²⁶ [וְ]כֹאִלְפִּנְיָה²⁷ וְיִסְי עֲלָנָא²⁸ וּבְכִנְתָּהּ לְשִׁתְּמוּהִי חֻבְכָּא יִשְׁתַּבְּקֵן

¹ Ausg. Ven. fūgt hinzu גְּבוּרָא.

² Ausg. Ven. סְחִיבֵי.

³ Ausg. Ven. fūgt hinzu יִתְקַף.

⁴ Or. 2211 אֲרָעָא אִפִּי אֲרָמִילֵס auf dem Rand von anderer Hand, im Text bei Ausg. Ven.; Cod. Reuchl. אֲרַמְלֵטֵן oder אֲרַמְלֵטֵן.

⁵ Part. pass.

⁶ Gr. S. 249. 263.

⁷ Ausg. Ven. וְיִנְסִי וְיִתְקַף.

⁸ Or. 2211 חֲנוּיָהּ.

⁹ Or. 2211 חֲנוּיָהּ (י); Ausg. Ven. חֲנוּיָהּ.

¹⁰ Ausg. Ven. חֲנוּיָהּ.

¹¹ Or. 1474 יִתְרָבִי.

¹² Ausg. Ven. וְיִתְקַף.

¹³ Ausg. Ven. דְּרִין.

¹⁴ alte Glosse; Cod. Reuchl. דְּרִיקָא.

¹⁵ alte Glosse.

¹⁶ Or. 1474 חֲנוּיָהּ (חֲנוּיָהּ).

¹⁷ Or. 2211 וְיִי (י).

¹⁸ Gr. S. 214; Or. 2211 falsch יִפְסֹק.

¹⁹ Ausg. Ven. fūgt hinzu יִי.

²⁰ Ausg. Ven. וְיִסְמֹן (י). Gr. S. 205.

²¹ Or. 2211 falsch דְּבִנְתָּ.

²² Wohl Plur. indet. (Obj. von מִסְלָקָא), wenn nicht zu streichen; dann ist

מִסְלָקָא Part. pass. Pa.

²³ so Ausg. Ven. richtig; Or. 2211 u. Or. 1474 falsch כִּתְּן.

²⁴ Or. 1474 וְיִמְעַנְגֵן.

²⁵ alte Glosse.

²⁶ Glosse.

²⁷ Ausg. Ven. יִסְי שְׁלָקָא.

²⁸ Or. 1474 וּבְכִנְתָּהּ; Ausg. Ven. וּבְכִנְתָּהּ.

ולמספרעא מן רשיעא ומכמת אמיא ומלכיא ומגרי אלן באלון: ויצעו וצטרון
במי ונא ופקון באכלוסין סגיאין מן ² למפרדניא ומארע אטליא ויצטרפון
בליוניו ויצקון מן רומי וקישמגמיני ויצעון לאתוראי וישעבדון כל בני דעבר
ברם סופהון דאלן ואלן למפל כיד מלכא משיחא ויהיון עד עלמא לאבדנא:

Targum Jeruschalmi II.

חמי אגא בליה וליה הוא ברון ומסמבל אגא ביה וליה הוא קריבא עתיד
למקם מלך מדבית יעקב ופרק ושלם מדבית ישראל וקסול תקיפי מואבאי
וירזון וישצי כל בני מנחא: ויהי ארום ורמי סורא דגבלא ודבעלי דבביון
וישראל יתגברון במיל תפי: עתיד מלך למקם מדבית יעקב וישצי ית כל
מה דמשתר מן פרקא תיבא דהיא רומי: וחמא ית עמלקא ונפל במתל
גבייתיה ואמר שירי אמיא דסדרי קרבא כל קבל ישראל הנון דבית עמלק
ובעקבא בסוף יומיא הנון ⁵ יסדרון למבליהון סדרי קרבא ⁶ וסופהון לאבדון יהי
ואבדנהון עד לעלם: וחמא ית שלמא ונפל במתל גבייתיה ואמר מה תמיה
הוא ⁸ משריך ושות ⁹ בנקרת [מגריא] בית מדורק: ארום אין יהי שלמא לבא
¹⁰ עד כען אתוריא עתיד קאים שבי יתד: אלן מן ימי כד ישי מימרא דיי
למון אגר טב לצדיקא ¹¹ ולמספרעא מרשיעא: ופקון אכלוסין סגין בלבדנא
מן מדינתא אטליא ¹² ויצרפון עמהון לגיונים סגין מן ¹³ דרוסא וישעבדון ¹⁴ אתוריא
ויצעון כל בני עבר נברא ברם ¹⁵ סופהון דאלן ודאלן לאבדון יהי ואבדנא
עד לעלם:

III. Prophetentargum.¹⁶

Jesaja 9, 5. 6.¹⁷

אמר נביא לבית דוד ארי רבי אתיליד לנא בר אתיהיב לנא וקביל
אורייתא עלויה למסרה ואתקרי שמייה מן קדם ¹⁸ מפלי עיצא אלהא נברא קים
¹⁹ עלמא משיחא דשלמא יכני עלנא ביזמוהי: סגי רבו לעבדי אורייתא ולנסרי
שלמא לית סוף על גרסי דוד ועל מלכותיה לאתקנא יתה ²⁰ ולמכנה בדינא
ובזכותא מבען ועד עלמא במימרא דיי צבאות תתעביר דא:

¹ Ausg. Ven. ויצין. ² MS. למברניא; Ausg. Ven. למברניא.

³ so Ven.; MS. בית, לית. ⁴ Ven. ל. ⁵ so Ven.; MS. יסדרו.

⁶ so Ven.; MS. וסופהון. ⁷ MS. אובדניהון. ⁸ MS. משריך; Ven. משריך.

⁹ MS., Ven. בנקרת; das unentbehrliche fehlt. ¹⁰ so Ven.; MS. בר.

¹¹ MS., Ven. ויצרפון; Ven. ולמספרע. ¹² so Ven.; MS. ויצרפון. ¹³ Ven. דרוסא.

¹⁴ so Ven.; MS. אטוריא. ¹⁵ so Ven.; MS. סופהון. ¹⁶ s. Gr. S. 10ff.

¹⁷ Die Texte aus dem Prophetentargum nach Or. 1474, Or. 2211 (Brit. Mus.) mit Vergleichung von Ausgabe Venedig 1517 und Cod. Reuchl. nach De Lagarde, Prophetæ chaldaice.

¹⁸ Ausg. Ven. ספליא. ¹⁹ Ausg. Ven. לעלמא. ²⁰ Ausg. Ven. ולמכנא.

ואמר ריש קרביא ד' ישראל הנה עמלק וסופיה לעלקא ייבד: ותוא ית ישלמא
ונטל מתליה ואמר מקיף בית מיתבך ינשו³ בכרךך מקיף מדורך: ארי אם
יתי לשנאא ישלמא יער מא אמוראא: ישבך: ונטל מתליה ואמר נ' לתביא
דיתון בר יעבד אלהא ית אליו: ויסען⁶ יצטרקו מרומא ויענו לאמור
וישעבדון לעבר פרת ואף אנו לעלקא ייבדון:

Targum Jeruschalmi I.

חמי אָנא ליה ולימיה ברו מַסְמַל אָנא ביה ולימיה מַקְרִיב כְּדִמְלוֹךְ
מְלִיךְ מִקִּיף מַדְבִּית יַעֲקֹב ויִתְרֵי מִשְׁחָא וְשֶׁבֶט מִקִּיף מִיִּשְׂרָאֵל וְקַטֵּל בְּרַבְנֵי
מִזְאָבָאֵי ויִזְקֹן כָּל בְּנֵי דֶשֶׁת⁸ מִיִּשְׂרָאֵל דְּנוֹג דְּעִמְדִּין לְמַסְכְּרָא סְדְרִי קֶרְבָּא
בְּיִשְׂרָאֵל וְיִפְלֹן פְּגִירֵיהֶן כְּלֹהֶן קְדָמֵי: ויהוון יִדְּוֹסָא תְּרִיבִין ויהוון תְּרִיבִין
בְּנֵי דְנָבֻלָּא מִן כְּדָם יִשְׂרָאֵל כְּנֵאֲדֵיהֶן ויִשְׂרָאֵל יִתְקַפֵּן בְּנִגְסִין¹⁰ ויִּנְרַחֲנוּ: ויקום
שְׁלֹם מַדְבִּית יַעֲקֹב ויִּבְדִּי ויִּשְׁעִי¹¹ שְׁיִנְבוּתָא דְּמִשְׁמֵר מִן קְשִׁמְסִינִי קֶרְבָּא
חִיבְתָּא וְנִצְרִי¹² ויִתְרִיב קֶרְבָּא מְרוּדָא הִיא רֹמִי וקֶסְרִין¹³ מְקוֹף קְרִי עֲסִמְיָא:
וְחִמָּא ית דְּבִית עֲמֶלֶק וְנָטַל מַחַל גְּבוּתִיהָ וְאָמַר שְׂרָרִי אֲפִיָּא דְּאִנְחִיו קֶרְבָּא
בְּרַבִּית יִשְׂרָאֵל הֵנוּן דְּבִית עֲמֶלֶק¹⁴ וסופיהוֹן כְּיוּמִי מִלְּכָא לְמַסְכְּרָא סְדְרִי
קֶרְבָּא עִם כָּל בְּנֵי מְדִנְחָא עִם דְּבִית יִשְׂרָאֵל כְּרָם¹⁴ וסופיהוֹן דְּאֵלִין וְדֵאלִין עַד
עֲלִמָּא יִתְיִי¹⁵ לְאֶבְדָּנָא: וְחִמָּא ית יִתְרוֹ דְּמַתְגִּיר וְנָטַל מַחַל גְּבוּתִיהָ וְאָמַר מַה
מִקִּיף הוּא¹⁶ מְשִׁרְדֵּךְ דִּי שְׁרִית בְּנִקְרִיא דְּמַגְרִיא מְדוּרָךְ: אָרוּם אִין יִתְגִּיר לְמַהֲנִי
לְבוּתָא בְּנֵי דְשְׁלִמָּא עַד כְּדִי יִתִּי סְנַחְרִיב מִלְּכָא דְאַמּוֹר ויִשְׁבִּי¹⁷ יִתְדֵי: וְנָטַל
מַחַל גְּבוּתִיהָ וְאָמַר נִי מֵאֵן יִתְקַם בְּזִמְן דִּיתְגִּילִי מִיִּסְכָּא דִּי לְמַן אֲנִי טַב לְצִדִּיקָא

¹ Ausg. Sab. שלמא.

² Gr. S. 280, 288.

³ Cod. Soc. בקרך.

⁴ 4 Gr. S. 280, 288.

⁵ Ausg. Liss. ויען.

⁶ Berliner und Levy verzeichnen die Lesart מסמל; sonst ist nur das sinnlose יצטרקן in Ausgaben und Handschriften vertreten. Aus Targ. Jer. II ist zu schließen, dass יצטרקן מרומא die ursprüngliche Lesart ist, während Targ. Jer. I die jetzige Lesart des Onkelostargums mit der des Targ. Jer. II verknüpft. Targ. Jer. I scheint יצטרקן von Ausrüstung — etwa im Anklang an מרח — verstanden zu haben, und denkt bei ציעים nach dem hebr. ציים wohl an Schiffe.

⁷ MS. und Ausg. Ven. ohne r.

⁸ Gr. S. 67. 134. 151.

⁹ im MS. Censurschwärzung.

¹⁰ Ausg. Ven. וינחנו (!).

¹¹ von hier bis Censurschwärzung, doch erkennbar, dass der Text von Ausg. Venedig vorliegt mit Hinzufügung von וימי am Schluss.

¹² Ausg. Ven. ויתרוב.

¹³ Ausg. Ven. מקיף.

¹⁴ Gr. S. 162.

¹⁵ Ausg. Ven. יתן.

¹⁶ MS., Ausg. Ven. משריך.

¹⁷ MS. יתר.

לא פסקון מלכין ושלשין סבבית יהודה וספרין מאלפי אוריתא מורגיה
עד ומן די יומא מלכא משיחא ועיד בגוי ובריליה גימיקסון עממיה: מה יאי
מלכא משיחא דעתיד ולמקום סבבית יהודה אפר חרצוי וגזיתא ומסדר סבבי
סבבא עם בצלי דכבוי ומקטל מלכין עם שלטניהון גזית מליד ושלטון דייקום
לעמיו עממק סוריא מן אדם קטיליהון לבאשו קעגנען באדראט סבבי
לעצור דעבבית

לא מספיק מלכין מדבית, יהודה אף לא יספריין מלכין אורחא מן גני בגי
עד ופן דיימי מלכא משיחא דדידיה היא מלכותא וליה עתידין⁸ דישמעלעדין
כל מלכותא דארעא: מה יאי הוא מלכא משיחא דעתיד לממסן מן רבית
יהודה אסר חרציה ונפס לקרבה לקביל שגאוי וקסיל מלכין עם שלטונין
מספיק וסוהיה מדב⁹ קרליסוס וסחור גלימתיא מן תרב גבריותו לברשו מענעני
סוהיה מדב¹⁰ קרליסוס ענבין:

הַיְמִינָה וְלֹא כְעֵן כִּמְיֶיהָ ¹⁵ וְלִי וְלִחְיֵיהָ קָרִיב כְּדִי קִוִּים מִלֵּבָא ¹⁴ מִשְׁעָב ¹⁵ וְיִחְבְּרָא
מִשְׁחָא ¹⁶ מִיִּשְׂרָאֵל וְיִסְמִיל בְּרַבְרֵי מִזֶּבֶב וְיִשְׁלֹם כָּל כְּנִי אֲנִשָּׂא; וְיִהִי ¹⁷ אֲדָחַם
¹⁸ יִרְחֹמָא וְיִהִי ¹⁸ יִרְחֹמָא ¹⁹ שְׁעִיר לְכַעֲלֵי דְרַבְבוּהִי וְיִשְׂרָאֵל יַעֲלֶה בְּנִגְסִין; וְיִיחָזֹת מִדְּ
מַדְבֵּית יַעֲקֹב וְיִזְכֹּר מִשְׁוִיב מַקְרִית עֲמִמָּי; וְחֹזָא יֵת עֲמִלְקָהָ וְגִסְל מַתְלִיהָ

¹⁸ Aug. Sab. ירוחא. ¹⁹ Cod. Soc. סעיר.

II. Targume zum Pentateuch.¹

1 Mose 3, 15.²

Targum Onkelos.

וידברו אֲשֶׁר בִּינְךָ וּבִין אֲתָתָא וּבִין בְּנֶךָ וּבִין בְּנֵהָ הוּא יְהִי כִדִּיר מֵא
רְעִבְתָּ לִּיה מִלְקָרְמִין וְאַתְּ תְּהִי נָסֵר לִיה לְסוּפָא:

Targum Jeruschalmi I.

וידברו אֲשֶׁר בִּינְךָ וּבִין אֲתָתָא בִּין יְרֵעִית בְּנֶךָ וּבִין יְרֵעִית בְּנֵהָ וְיְהִי
כִדִּיר בְּנֵהָ דִּאֲתָתָא נָסֵר מִצְוֹתָא דִּאֲוִרִיתָא יְהוֹן ⁶ מִכּוֹנִין וּסְמִין יִתֵּךְ
עַל רִישֶׁךָ וְכִדִּי שְׁבָקִין מִצְוֹתָא דִּאֲוִרִיתָא תְּהִי מִתְּבָנִין וְנִכִּית יִתְהוֹן בְּעִיקְבֵּיהוֹן
כִּרְם לְהוֹן יְהִי אִסוּ וְלֹךְ לֹא יְהִי אִסוּ וְעִתִּידִין הֵנוּן לְסַעֲבֵר שְׁפִיטָתָא כְּעֻקְבָא
בְּיוֹמֵי מִלְכָּא מְשִׁחָא:

Targum Jeruschalmi II.

וְיְהִי כִדִּי יְהוֹן בְּנֵיָא דִּאֲתָתָא לְעוֹן דִּאֲוִרִיתָא וְעִבְדִּין פְּקוּדֵיָא יְהוֹן מִתְּבָנִין
וּסְמִין יִתֵּךְ לְרִישֶׁךָ וְקַסְלִין יִתֵּךְ וְכִדִּי שְׁבָקִין בְּנֵיָא דִּאֲתָתָא מִצְוֹתָא דִּאֲוִרִיתָא וְלֹא
יִעֲבְדִין פְּקוּדֵיָא תְּהִי מִתְּבָנִין וְנִכִּית יִתְהוֹן בְּעִיקְבֵּיהוֹן וּסְמִין יִתְהוֹן כִּרְם לְהוֹן
אִסוּ לְבִנְהָא דִּאֲתָתָא וְלֹךְ תְּהִי לֹא יְהִי אִסוּ כִּרְם עִתִּידִין אֲנִין אֲלִין לְאִלִּין
לְסַעֲבֵר שְׁפִיטָתָא כְּעֻקְבָא בְּסוּף עֵקֶב יִמְיָא בְּיוֹמֵי מִלְכָּא מְשִׁחָא:

1 Mose 49, 10. 11.

Targum Onkelos.¹⁰

לֹא יֵעֲדִי עֲבִיד שְׁלִטִין מִדְּבִית יְהוּדָה וּסְפָרָא מִבְּנֵי כְּנֹעִי עַד עֲלָמָא עַד
דִּימִי מְשִׁחָא דִּדְלִילָה הִיא מִלְכוּתָא וְלִיה יִשְׁתַּמְעוּן עַמְמֵיָא: יִסְחֵר יִשְׂרָאֵל

¹ Zum Onkelostargum s. Gr. S. 8 ff., zu den Jerus. Targumen s. Gr. S. 21 ff.
Die Texte aus dem Onkelostargum nach Cod. Socini 84, Or. 2228, 2363, 1467
(Brit. Mus.), mit Vergleichung von Ausg. Lissabon 1491 und Ausg. Sabbioneta
1557 (in Original). Die Abweichungen von den Texten in Merx, Chrestoma-
thia targumica, welche durch die Ungenauigkeit der von ihm benutzten
Kopien zu erklären, sind nicht besonders bemerkt. Die Texte aus Targum
Jer. I nach Addit. 27031 (Brit. Mus.) mit Vergleichung von Ausg. Venedig
1591, Targ. Jer. II nach Cod. Vat. 440 mit Vergleichung von Ausg. Venedig 1517.

² nach Cod. Soc. 84, Or. 2228.

³ Ausg. Sab. אֲשֶׁר.

⁴ Ausg. Ven. יְרֵעִית (Plur.).

⁵ MS. falsch יִתְהוֹן.

⁶ Gr. S. 260.

⁷ Ven. יְהוֹן.

⁸ so Ven.; MS. יְהִי.

⁹ MS., Ven. שְׁפִיטָתָא.

¹⁰ Cod. Socini 84, Or. 2363 (Brit. Mus.).

¹¹ so Cod. Soc., Ausg. Sab.; Or. 2363 יֵעֲדִי Gr. S. 286.

Ehekontrakt (Ketuba).¹

בְּכֶד בְּשֶׁבֶת כֶּד וְכֶד יָמִים לִירַח פֶּל שְׁנַת חֲמִשָּׁת אֲלָפִים וְכֶד וְכֶד לְבִרְיָאָה
עוֹלָם לְמַגֵּן שְׁאֵנוּ מוֹנִין בּוֹ כָּאֵן בְּמִדְיָנָה פֶּל אֵיךְ פֶּל בֵּר פֶּל הַחֲתָן אָמַר לָהּ
לְהָא מִתָּה פְּלִינְתָּא בְּתוּלְתָּא בַת ר' פֶּל² הָיוּ לִי לְאִנְתִּי כֶדָּה מִשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל
וְאִנָּה אֶפְלָח וְאִזְקִיר וְאִזְוִן וְאִפְרָגֵם יִתִּיכִי כְּהִלְכַת גְּבִירִין וְהִזְדַּאֲרִין וְדִפְלַחִין וְסוּקְרִין
וְנִזְנִין וְסִפְרָנִסִין לְנִשְׁרִיוֹן בְּקוּשָׁא וְהִיבָנָה לִיכִי מִלְּהָ³ בְּתוּלְתִיכִי כֶסֶף זָוִין מֵאִתָּן
דְּחָזוּ לִיכִי מִדְּאִנְתָּא⁴ וְמוֹזוּנִיכִי וְכִסּוּתִיכִי וְסִפּוּקִיכִי וְסִיעֵל⁵ לְנִתִּיכִי כְּאִזְרָח
כֶּל אֲרַעָא. וְצִבְיָאָה מִתָּה פֶּל בְּתוּלְתָּא דָּא וְהָיוּ לִי לְאִנְתִּי וְדָא⁶ יְגִדְוִנְיָא
דְּהִנְעֵלָת לִי⁷ סְבִי נָשָׂא⁸ סְבִיטָא אֲבוּהָ (א) סְבִיטָא אֲמָה⁹ סְבִיטָהָ בִין בְּכֶסֶף
בִין בְּרֵהֶב בִין בְּתַלְשִׁין בְּמִטָּנִי דְּלִבּוּשָׁא וּבְשִׁמוּשׁ עֲרָסָא חֲמִשִּׁין לִטְרִין וְצִי
ר' פֶּל חֲתָן דָּגֵן וְהוֹסִיף לָהּ מִדִּילִיָּה חֲמִשִּׁין לִטְרִין סָה הִכַּל מֵאָה לִטְרִין וְכֵן
אָמַר ר' פֶּל חֲתָן דָּגֵן אַחֲרִיתָא שְׁמֵר כְּתוּבָתָא דָּא קְבִילִית עָלִי וְעַל דְּרַחֲמֵי בְּתַרְי
¹¹ לְהַתְפַּרֵּשׁ מִכָּל שְׁמֵר אֲרֵךְ נִכְסִין וְקִנְיָנִין דְּאִיתִּי לִי תַחֲוֹת כֶּל שְׁמִינָה¹³ דְּקִנְיָנִי
וְדִקְנִינָא נִכְסִין דְּאִיתִּי לְהוֹן אַחֲרִיתָא וְדִלִית לְהוֹן אַחֲרִיתָא בְּלִחוֹן יְהוֹן אַחֲרִיתָא
וְעֲרִבְרָא¹⁴ לְפִרְעוֹ מִגְּדוֹן שְׁמֵר כְּתוּבָתָא דָּא וְאֶפְלָח מִן גְּלִימָא דְּעַל כְּתָפִי (בְּחִיטִים
יִבְטָחִין) מִן יוֹסָא דָּגֵן וְלַעֲלָם וְאַחֲרִיתָא שְׁמֵר כְּתוּבָתָא דָּא קְבִיל עָלִי ר' פֶּל בֵּר
פֶּל חֲתָן דָּגֵן בְּחִמְרָא כֶּל שְׁמֵרִי כְּתוּבוֹת הַעֲשׂוֹיִין בְּיִשְׂרָאֵל בְּתַקֵּין חֲכָמִים דְּלֹא
כְּאִסְמִכְתָּא וְלֹא כְּמוֹפְסִי דְּשִׁפְרֵי וְקִנְיָנָא מִן ר' פֶּל בֵּר פֶּל חֲתָן דָּגֵן לְמִתָּה
פֶּל בַּת פֶּל בְּתוּלְתָּא דָּא כָּלל סָה¹⁵ דְּכִתְיָב וּמִפְרָשׁ לַעֲלִי בְּמִנָּה דְּכִשְׁר
לְמִקְנִיָּא בֵּיה¹⁶

¹ Nach Cod. Halberstamm Nr. 115, jetzt im Besitze des Montefiore-College in London. Das Ketuba-Formular ist in der Handschrift, welche aus dem 13. oder 14. Jahrh. stammt und wahrscheinlich deutschen Ursprungs ist, vokalisiert (mit willkürlicher Verwendung von Patah für Kamez). Die hier gegebene Vokalisation ist die des Herausgebers. Der Text der Ketuba findet sich fast gleichlautend in Machzor Vitry S. 791. Deutsche Uebersetzung s. Hamburger, Real-Encyclopädie II S. 640. — Gr. S. 12.

² Formel aus der Zeit Hillels j. Jeb. 14^b, j. Ket. 29ⁱ: תְּהָיוּ לִי לְאִנְתִּי בַת ר' פֶּל. ³ MS. יִתִּיכִי. ⁴ Gr. S. 163.

⁵ MS. vgl. Tos. Ket. IV 9. ⁶ MS. וְסִפּוּקִיכִי וְסִיעֵל. ⁷ MS. לְנִתִּיכִי.

⁸ MS. babylonische Bezeichnung.

⁹ so bei einer Waise, doch diese Formel als in jedem Fall empfehlenswert bezeichnet.

¹⁰ so wenn Eltern leben. ¹¹ bei einer Witwe. ¹² hebr.

¹³ Ket. IV 8 (Talm. Jer. Ausg. Ven.) אַחֲרִיתָא לְכַתּוּבָתָּהּ. Diese Ordnung auf Schimeon ben Schetach zurückgeführt b. Ket. 82^b.

¹⁴ babyl. Form für דְּקִנְיָנִי; Formel vorausgesetzt b. Ket. 82^b.

¹⁵ hebr.; aram. wäre לְמִסְפָּר. Gr. S. 225. ¹⁶ MS. הכתוב.

¹⁷ Einschaltungen, welche die Mishna für überflüssig erklärt, Ket.

^a Ausg. Lowe רִאשִׁיתִּין.

פליטת ספרים במדינת פלקיס ובית² וברין והנה פרקן³ [לכית ישראל]:
בגשרין ביה צט עטא למסמא⁴ [ונחת להון]: בגשרין ותמניא ביה אתת
בשורתא סבתא ליהודאי דלא⁵ יערון⁶ טמן אורימא די לא למסמא:
להן⁷ [כל] אגש⁸ דיהוי עלהי⁹ [מן קדמת דנא]¹⁰ אסר בצלו¹¹:

Drei Briefe von Rabban Gamaliel.¹²

א. לאחנא בני דרוסא¹⁴ [עלאה בני דרוסא¹⁵ ארעאה] שלמכון יסנא
16 מהודענא לכוני די ססא ומן בעורא¹⁷ תפסון מעשריא מעשרי שכליא:
ב. לאחנא בני גלילא עלאה וכוני גלילא¹⁸ ארעאה שלמכון יסני מהודענא
לכוני דססא ומן בעורא¹⁹ תפסון מעשריא מעשרי ויתיא:
ג. לאחנא בני גלותא דבבל בני גלותא דמדי בני גלותא דיון ושאר כל
20 גלותא דישראל שלמכון יסנא²¹ מהודענא לכוני דאמריא רביכוני וגולא²² דקיסון
ומנא דאריבא לא ססא²³ ושאר²⁴ [מלתא] באנפי ובאנפי חברי²⁵ ואוסיסנא
על שטא דא²⁶ תלחין יוסין:

¹ so j. Meg. 70^a; MS. Parma כלבוס; Druck v. Meg. Taan. בליקו. MS. Mich. 502 קליקוס u. קליקוס.

² so j. Meg. 70^a; Meg. Taan. דבראי.

³ fehlt in MS. Parma.

⁴ fehlt in MS. Opp., findet sich aber j. Taan. 66^a.

⁵ Gr. S. 215, 286.

⁶ so b. Taan. 18^a, b. R. h. S. 19^a, MS. Parma; Meg. Taan. Druck מסתמי.

⁷ Meg. Taan. ולכן; vgl. j. Meg. 70^a ובכורין אעין עלוי אעין ובכורין.

⁸ fehlt j. Taan. 66^a, j. Meg. 70^a, MS. Parma.

⁹ Meg. Taan. דאיתי.

¹⁰ fehlt j. Taan. 66^a, j. Meg. 70^a, MS. Parma.

¹¹ so j. Meg. 70^a; b. Taan. 12^a, j. Taan. 66^a יסר; Meg. Taan. אסר.

¹² nach j. Sanh. 18^a, j. Maas. sch. 56^c, Tos. Sanh. II 6, b. Sanh. 11^b.
S. dazu Gr. S. 12, Derenbourg, Essai S. 241 f., Grätz, Geschichte der Juden IV, S. 71, Büchler, Die Priester und der Cultus S. 63.

¹³ Gr. S. 163.

¹⁴ fehlt b. Sanh. 11^b Druck, wohl unecht.

¹⁵ j. Sanh. 18^a ארעיא; j. Maas. sch. 56^c ארעיא; Tos. Sanh. II, 6 תתאה.

¹⁶ b. Sanh. 11^b מהורעין אנהא Gr. S. 253.

¹⁷ so j. Maas. sch. 56^c; b. Sanh. 11^b לאפרושי; j. Sanh. 18^a לאפוקי.

¹⁸ b. Sanh. 11^b תתאה; Tos. Sanh. II 6 תתאה.

¹⁹ Tos. Sanh. II, 6 לאפוקי; b. Sanh. 11^b לאפרושי.

²⁰ nach j. Maas. sch. 56^c.

²¹ Tos. Sanh. II, 6, b. Sanh. 11^b מהורעין אנהא.

²² Tos. Sanh. II, 6, b. Sanh. 11^b MS. München רערקין.

²³ b. Sanh. 11^b ושפית.

²⁴ fehlt Tos. Sanh. II 6, j. Maas. sch. 56^c.

²⁵ j. Sanh. 18^a טיסמא. ²⁶ j. Meg. 71^a auch יוסין יוסין.

- V. בחמשת עשר באב ומן אפי כהניא די לא למספר: בעשרין ווארבעה ביה בתבנת לדינא:
- VI. בשבעה באלול⁵ [יום] חגבת שור ירושלם די לא למספר: בשבעת עשר ביה⁶ אהנשילו רמאי⁷ [מיהודה ו]מירושלם: בעשרין ותריין ביה תבנא⁸ לקטלא⁹ רשיעא:
- VII. בתלתא בתשרי¹⁰ אהנשילת, אהנרתא מן שסריא:
- VIII. בעשרין ותלתא במרחשון אהנשילת סורינה מן עורמא: בעשרין ותמשה ביה אחדת¹² [שורת] שסרון: בעשרין ושבעה ביה תבת סלמא למסע על סדבמא:
- IX. בתלתא בכסלו אהנשילו סימנתא מן דרתא: בשבעה ביה¹³ זום סב¹⁵ [יום שבת הורודוס]: בעשרין¹⁶ אחד ביה זום דר גרוים¹⁷ [די] לא למספר: בעשרין ותמשה ביה¹⁸ זום חגבת תמנא יומין די לא למספר:
- X. בעשרין ותמנא בסבת¹⁹ יתיבת²⁰ [בי] כנישתא על דינא:
- XI. בתריין בשבט זום²¹ סב ודי לא למספר: בעשרין ותריין ביה בטילת עבדתא²² דאמר סנאה²³ להיתאה להיכלא די לא למספר: בעשרין ותמנא ביה אהנשיל אנשיזכוס²⁴ [מלכא] מן ירושלם:
- XII. בתמנא ובתשעה באדר זום תרועת ססרא: בתריין עשר ביה זום²⁵ סריינן: בתלת עשר ביה זום ניקנור: בארבעת עשר ביה ובחמשת עשר ביה [ימין] פוריא²⁷ [אנן] די לא למספר: בשבת עשר ביה שריו עשר למכני שור ירושלם די לא למספר: בשבעת²⁹ עשר ביה קמו עממיא על

1 b. Bab. b. 115^b, MS. München תמנא.

2 b. Bab. b. 115^b Ausg. Ven. בסבת.

3 so b. Bab. b. 115^b MS. München; Meg. Taan. תיבנא.

4 MS. Parma, Mich. 502 בארבעה. 5 fehlt in MS. Parma.

6 MS. Parma נספן. 7 fehlt in MS. Parma.

8 Viell. zu einendieren רשיעא לקטלא. 9 MS. Parma שסריא.

10 b. R. h. S. 18^b בטילת. 11 so b. R. h. S. 18^b; Meg. Taan. falsch אורכמא.

12 fehlt in MS. Parma. 13 fehlt in MS. Parma.

14 Meg. Taan. סוב. 15 deutende Glosse.

16 Meg. Taan. ואתר, spätere Talmudausgaben schalten כסבת ein.

17 fehlt in MS. Parma, findet sich aber b. Jom. 69^a.

18 b. Sabb. 21^b אהנשילת; ursprünglich viell. חגבת תמנא אינן.

19 so MS. Parma; Druck יתיבת. 20 nur in MS. Parma. 21 Druck סב. 22 Ausg. Neubauer דאמר (2); Schir ha-Schir. r. VIII, 9, Tos. Sot. XIII, 6 די אסר.

23 Gr. S. 296. 24 fehlt in MS. Parma.

25 so j. Meg. 70^c, j. Taan. 66^c; Meg. Taan., b. Taan. 18^b טריינא.

26 so b. Taan. 18^b, b. Meg. 5^b; Meg. Taan. ימי; fehlt j. Meg. 70^c, j. Taan. 66a.

27 fehlt j. Meg. 70^c, j. Taan. 66^a.

28 so j. Taan. 66^a; j. Meg. 70^c למכנא. 29 fehlt j. Taan. 66a.

I. Alte Dokumente.

Die Fastenrolle.¹

אלין יומיא די לא ²להתענא ביהון ומקצתהון די לא למספר ביהון:
I. מן ריש ירחא דניסן ³[ועד תמניא] ביה ⁴אתוקם תמידא די לא למספר
⁵[בהון]: ומתמניא ביה ⁶[ו]ער סוף מועדא ⁷אתותב תנא ⁸[דשבויעא] די
לא למספר:

II. בשבעה באיך תנבת שור ירושלם די לא למספר: בארבעת עשר ביה
⁹[גכיסת] פסחא ועירא די לא למספר: בעשרין ותלתא ביה נפקו בני חקרא
מירושלם: בעשרין ושבעה ביה אתגמילו כלילאי ¹⁰[מיהודה ו]מירושלם:
III. בארבעת עשר בסיון ¹¹אחידת מנדל ¹²צור: בחמשת עשר ביה
ובשמת עשר ביה גלו אנש בית שאן ואנש בקעתה: ¹³בעשרין ותמשה ביה
אתגמילו ¹⁴דימוקנאי ¹⁵מיהודה ומירושלם:

IV. ¹⁷בארבעת עשר בתמוז ערא ספר גירתא ¹⁸די לא למספר:

¹ Mit Benützung der von Neubauer, *Anecdota Oxoniensis*, *Mediaeval Jewish Chronicles II* (Oxford 1895) S. 3 ff. mitgeteilten Lesarten aus Handschriften und der Citate in beiden Talmuden. S. Gr. S. 7f., Derenbourg, *Essai sur l'Histoire I* 442 ff.; Grätz, *Gesch. der Juden III* ³ 597 ff.; *Ham-burger, Real-Encyclopädie Suppl. I* 104 ff.

² Gr. S. 201.

³ fehlt mit Recht j. Meg. 70^r, j. Taan. 60^r.

⁴ אהקם j. Meg. 70^r, s. Gr. S. 262; j. Taan. 60^r ריתקן.

⁵ fehlt j. Meg. 70^r, j. Taan. 60^r, ⁶ fehlt b. Taan. 17^b.

⁷ MS. Parma אהקין. ⁸ fehlt in MS. Parma und ist hier sinnlos.

⁹ fehlt b. Chull. 129^b, MS. Parma. ¹⁰ fehlt MS. Mich. 502 (Bodl.).

¹¹ so MS. Parma; Meg. Taan. Druck בשבעה.

¹² Gr. S. 202.

¹³ so b. Meg. 6^a, MS. München und Meg. Taan.; aber b. Meg. 6^a Druck

שי, 'Arak שר. ¹⁴ b. Sanh. 91^a בעשרין וארבעה בנין.

¹⁵ b. Sanh. 91^a דימוקנאי MS. München.

¹⁶ MS. Parma מן ירושלים.

¹⁷ MS. Parma עשר בארבעה, fehlt ער. ¹⁸ fehlt MS. Parma.

Dalman, *Dialektproben*.

VII. Midrasch Vajjira rabba:	Seite.
Kluges Betteln	24
Unverbesserliche Trinker	25
König Alexander in Afrika	26
VIII. Jerusalemischer Talmud:	
Rabbi Meir und die eifrige Predigtbesucherin	27
Erlebnisse Rabbi Juda's des Nasi	27
Fromme Laien	29
IX. Babylonischer Talmud:	
Der Enkel des Regenmachers Choni	30
Bemerkungen zur Fastenrolle	32
Die Lücken in Targum Jeruschalmi I	35
Wörterverzeichnis	36—56

INHALT.

I. Alte Dokumente:	Seite.
Die Fastenrolle	1
Drei Briefe von Rabban Gamaliel	3
Ehekontrakt	4
Scheidebrief	5
II. Targume zum Pentateuch:	
1 Mose 3, 15 (Onkelos und Jeruschalmi I und II)	6
1 Mose 49, 10, 11 (Onkelos und Jeruschalmi I und II)	6
4 Mose 24, 17—24 (Onkelos und Jeruschalmi I und II)	7
III. Prophetentargum:	
Jesaja 9, 5, 6	9
Jesaja 11, 1—5	10
Jesaja 52, 13—53, 12	10
Micha 5, 1—3	11
Jeremia 23, 5, 6	11
Sacharia 6, 12, 13	12
Sacharia 9, 9	12
Sacharia 12, 10 (mit Targum Jeruschalmi)	12
IV. Hagiographentargum:	
Canticum 7, 13—8, 5	12
V. Midrasch Echa:	
Die Geburt des Messias	14
Die unzählbare Bevölkerung Jerusalems	15
Ein Jerusalemer in Athen	16
Enthüllungen im Hause des athenischen Gastfreundes	17
Der halbblinde Sklave aus Jerusalem	18
Überlistung des athenischen Sandalenhändlers	19
Jochanan ben Zakkaj im Lager Vespasians	19
Die Kinder des letzten Hohenpriesters in der Sklaverei	21
VI. Midrasch Bereschith rabba:	
Diokletian und die Rabbinen von Tiberias	22
Schimon ben Schetach am Tische des Königs Jannaj	23

zum Prophetentargum:

Codex Reuchlini nach De Lagarde, *Prophetæ chaldaice* (1872).

zu den Dokumentenformularen:

Codex Halberstamm Nr. 115 (jetzt in der Bibliothek des Montefiore College in London), 13.—14. Jahrh.

zum babylonischen Talmud:

Cod. Hebr. 95 der Münchener Hof- und Staatsbibliothek nach Rabinovicz, *Variae Lectiones*.

C. Druckausgaben.

Pentateuch mit Targum Onkelos, Lissabon 1491, Sabbioneta 1557 (im Original).

Pentateuch mit drei Targumen (Ed. princ. für Targum Jeruschalmi I), Venedig 1591.

Erste rabbinische Bibel (Ed. princ. für das Hagiographentargum und Targum Jeruschalmi II), Venedig 1517.

Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519.

Midrasch rabba, Konstantinopel 1512.

Jerusalemischer Talmud, Venedig 1523/24.

Babylonischer Talmud, Traktat Taanith, Pesaro (zwischen 1511—1519).

En Jaakob, Venedig 1546.

Aruk, Pesaro 1517.

Für die Herstellung der Texte benützte Handschriften und Drucke.

A. Handschriften des britischen Museums.

Vgl. G. Margoliouth, *Descriptive List of the Hebrew and Samaritan Manuscripts in the British Museum* (1893).

- 1) zum Onkelostargum:
Orient. 2228, Pentateuch, 17. Jahrh.
Orient. 2363, Pentateuch, 12. Jahrh.
Orient. 1467, Leviticus, Numeri, Deuteronomium, 12. Jahrh.
- 2) zu Targum Jeruschalmi I:
Addit. 27031, Pentateuch (unvokalisiert), 16. Jahrh.
- 3) zum Prophetentargum:
Orient. 1474, hintere Propheten, 17. Jahrh.
Orient. 2211, hintere Propheten, 1475.
- 4) zum Hagiographentargum:
Orient. 1392, Ruth, Hohelied, Prediger, 14. Jahrh.
Orient. 1476, Hohelied, Klagelieder, Ester, 15.—16. Jahrh.
Orient. 2375, die fünf Megilloth, 15. Jahrh. (?)
- 5) zum Midrasch Echa:
Addit. 27089, Midrasch Echa, 16. Jahrh.
- 6) zu Bereschith rabba und Vajjikra rabba:
Addit. 27169, Bereschith r. und Vajjikra r., 13. Jahrh.
Addit. 16406, Bereschith r., Siphra, Siphre, Midrasch über Petirath Mosche
und Petirath Aharon, 14. Jahrh.
- 7) zum jerusalemischen Talmud:
Orient. 2822—2824, Seder Zeraim und Traktat Schekalim, mit Kommentar
von S. Serillo, 17. Jahrh.

B. Andere Handschriften.

- zu Targum Onkelos:
Codex Socini 84, 16. Jahrh. (?) (nach Kautzsch viell. 13. Jahrh.).
- zu Targum Jeruschalmi II:
Codex 440 der Biblioth. Vaticana.
Dalman, Dialektproben.

der rechten Lesart vorhanden war. Verzichtet habe ich dabei auf die Aufführung aller Varianten sämtlicher Textzeugen, welche des öfteren einen mehrfachen Druck desselben Textes nötig gemacht haben würde.

Bei meinen Arbeiten im Britischen Museum in London sind mir die Herren Dr. *Chr. Ginsburg* und Dr. *G. Margoliouth* auf das lebenswürdigste entgegengekommen. Herr Oberrabbiner Dr. *M. Gaster* in London machte mich aufmerksam auf den in mehrfacher Beziehung interessanten Cod. Halberstamm Nr. 115, aus welchem mir dann Herr Dr. *H. Burnstein* freundlicher Weise einige Kopien anfertigte. Herrn Rabbiner Dr. *M. Ginsburger* in Sultz im Elsass verdanke ich Mitteilungen aus Cod. Vat. 440 nach einer von Dr. *A. Berliner* in Berlin angefertigten Kopie. Ihnen allen sei hier der verbindlichste Dank gesagt.

Am Schlusse erlaube ich mir darauf aufmerksam zu machen, dass die auf S. X erwähnte erste rabbinische Bibel laut Nachwort am 27. Kislew 278, d. h. da in jenem Jahre der 1. Kislew auf den 1. November fiel, am 27. November 1517 vollendet wurde, während man in Alttestamentlichen Einleitungen 1518 zu lesen pflegt.

Snäcked in Dalsland (Schweden),

den 9. Oktober 1896.

G. Dalman.

Bei der kritischen Behandlung der Texte selbst habe ich mir nicht die Aufgabe gestellt, etwa durch Zählung oder Abwägung der Zeugen einen vermeintlich ursprünglichen Text herzustellen. Selbst bei den Targumen, auch wenn sie, wie das Onkelostargum, durch ihre nahe Beziehung zum hebräischen Original und durch das ihnen beigelegte Ansehen vor allzu willkürlicher Behandlung durch die Kopisten geschützt sind, ist die ursprüngliche Textgestalt in allen Einzelheiten nicht mehr zu ermitteln. Noch weniger ist dies möglich bei dem Text von Midrasch und Talmud, welcher keinerlei Schutz genoss. Die Kopisten haben durch Einschaltungen, Verkürzungen und Abänderungen den Sinn deutlicher oder sich die Aufgabe bequem zu machen gesucht, sie haben unbekanntere Ausdrücke durch bekannte ersetzt, sind willkürlich aus dem Hebräischen ins Aramäische und aus dem Aramäischen in das Hebräische übergegangen, sie haben mitunter Erzählungen durchweg so frei behandelt, als hätten sie dieselben nur nach dem Gedächtnis wiedergegeben, und es ist nur allzu wahrscheinlich, dass so verfahren worden ist, seit diese Schriftwerke existierten. Biblische Textkritiker können aus diesem Zustande der Textüberlieferung entnehmen, welches Geschick der Bibeltext gehabt haben wird, ehe er zu einer autoritativen Grösse wurde, und werden dadurch vor übertriebener Wertschätzung ebensowohl der „wildgewachsenen“ als der „officiell redigierten“ Textrecensionen bewahrt bleiben. Hie und da (wie z. B. im Targum zu Jesaja Kap. 53) können wohl Einschaltungen mit einiger Sicherheit erkannt und aus dem Texte ausgeschieden werden. Will man aber nicht aus den vorhandenen Textrecensionen eine neue zusammensetzen, welche es aller Voraussicht nach so nie gegeben hat, bleibt nichts Anderes zu thun übrig, als die bestmögliche Säuberung und Herstellung einer der vorhandenen Recensionen. So ist auch bei diesen Texten verfahren worden. Die in den Noten beigegebenen Lesarten sollen zunächst kenntlich machen, wo von der Vorlage abgewichen und mit welchem Materiale sie verbessert wurde. Dann aber sollen sie zeigen, welches Material für die Gewinnung

Im Interesse der Anfänger sind die Texte sämtlich vokalisiert und ist auch ein Wörterverzeichnis beigegeben worden, welches wegen seiner zahlreichen Verweise auf meine Grammatik gleichzeitig als Nachschlagebuch für dieselbe dienen kann. — Einige Bemerkungen werden indes noch hinzugefügt werden müssen inbezug auf die von mir angewandte Vokalisierung der Texte sowie inbezug auf ihre kritische Behandlung.

Die den Jemen-Handschriften des Britischen Museums entnommenen Texte sind nach der in ihnen vorliegenden superlinearen Punktation vokalisiert worden. Wenn auch bei seltneren Formen die Handschriften Schwankungen aufweisen, so bieten sie doch im allgemeinen ein in sich geschlossenes und als aramäisch zu rechtfertigendes System der Aussprache dar, welches wir zum mindesten mit dem gleichen Recht unserer Lesung der Targumtexte zu Grunde legen dürfen, wie wir die hebräische Grammatik auf die viel weniger gesicherte Tradition der biblischen Vokalisation zu basieren pflegen. Dass deshalb diese Aussprache nicht eine für alle Gegenden und Zeiten zutreffende ist, versteht sich von selbst. Übrigens darf ich nicht unterlassen, zu bemerken, dass diese Aussprachetradition gewiss ursprünglich nur an dem Onkelostargum und den prophetischen Leseabschnitten (Haphtaren) haftete und dass aller Voraussicht nach erst nach dem dort vorliegenden Muster das gesamte Prophetentargum und die Megillothtargume vokalisiert wurden. Damit ist gegeben, dass diese letzteren Targume, wo sie dem Onkelostargum fremde Formen und Wörter bieten, für ihre Vokalisierungen nicht dasselbe Ansehen in Anspruch nehmen können. Wo יָדָי „seine Hände“ als יָדָי, אָבִי „sein Vater“ als אָבִי, בָּבֶלְיָתָא „Babylonierin“ als בָּבֶלְיָתָא, אָבִי „bringen“ als אָבִי vokalisiert werden kann, ist wohl klar, dass die Vokalisatoren den aramäischen Dialekt ihrer Texte nicht verstanden.

Bei der Übertragung der superlinearen Vokalisation in die sublineare musste Pathach und Segol unterschieden, auch das Dagesch, welches die Handschriften nicht konsequent anwenden, wo nötig gesetzt werden. Ich habe in den ursprünglich zwei-

VORWORT.

In den letzten Jahren ist mehr als früher erkannt und anerkannt worden, dass ein geschichtliches Verständnis der Person Jesu nicht wird gewonnen werden können ohne Rückgang auf die ursprüngliche sprachliche Gestalt seines Lehrwortes. Den in dieser Richtung sich bewegenden Studien stand als Hindernis im Wege die frühere mangelhafte Einsicht in die aramäischen Dialekte, welche hier in Frage kommen konnten. Meine Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch mit Unterscheidung der von mir als jüdisch und galiläisch bezeichneten Dialekte und eines jüngeren Mischdialekts hat diesem Uebelstande abhelfen sollen. Ihr folgt jetzt ein Lesebuch, welches besonders dem Anfänger als Mittel zur Einführung in das Studium dieser Dialekte dienen kann. Alte Dokumente (in denen allerdings Spuren jüngerer Einschaltungen nicht fehlen) und Stücke aus dem Onkelostargum und dem Prophetentargum sollen das Jüdische repräsentieren, Stücke aus den Midraschim und dem palästinischen Talmud das Galiläische, Stücke aus den jerusalemischen Targumen zum Pentateuch und den Propheten, sowie aus dem Targum zum Hohenliede den späteren Mischdialekt, während ein Stück aus dem babylonischen Talmud am Schluss die charakteristischen Abweichungen des in Babylonien von den Juden gesprochenen Aramäisch aufweist.

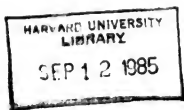
~~3223.65~~

3223.65

✓

JOHNS HOPKINS COLLEGE
LIBRARY
BUILT 13 1901

Pierce fund.

Druck von W. Drugulin in Leipzig.

Für die Herstellung der Texte benützte Handschriften und Drucke.

A. Handschriften des britischen Museums.

Vgl. G. Margolionth, *Descriptive List of the Hebrew and Samaritan Manuscripts in the British Museum* (1893).

- 1) zum Onkelostargum:
Orient. 2228, Pentateuch, 17. Jahrh.
Orient. 2363, Pentateuch, 12. Jahrh.
Orient. 1467, Leviticus, Numeri, Deuteronomium, 12. Jahrh.
- 2) zu Targum Jeruschalmi I:
Addit. 27031, Pentateuch (unvokalisiert), 16. Jahrh.
- 3) zum Prophetentargum:
Orient. 1474, hintere Propheten, 17. Jahrh.
Orient. 2211, hintere Propheten, 1475.
- 4) zum Hagiographentargum:
Orient. 1302, Ruth, Hohelied, Prediger, 14. Jahrh.
Orient. 1476, Hohelied, Klagelieder, Ester, 15.—16. Jahrh.
Orient. 2375, die fünf Megilloth, 15. Jahrh. (?)
- 5) zum Midrasch Echa:
Addit. 27089, Midrasch Echa, 16. Jahrh.
- 6) zu Bereschith rabba und Vajjikra rabba:
Addit. 27169, Bereschith r. und Vajjikra r., 13. Jahrh.
Addit. 16406, Bereschith r., Siphra, Siphre, Midrasch über Petirath Mosche und Petirath Aharon, 14. Jahrh.
- 7) zum jerusalemischen Talmud:
Orient. 2822—2824, Seder Zeraim und Traktat Schekalim, mit Kommentar von S. Serillo, 17. Jahrh.

B. Andere Handschriften.

- zu Targum Onkelos:
Codex Socini 84, 16. Jahrh. (?) [nach Kautzsch viell. 13. Jahrh.].
- zu Targum Jeruschalmi II:
Codex 440 der Biblioth. Vaticana.
Dalman, Dialektproben.

der rechten Lesart vorhanden war. Verzichtet habe ich dabei auf die Aufführung aller Varianten sämtlicher Textzeugen, welche des öfteren einen mehrfachen Druck desselben Textes nötig gemacht haben würde.

Bei meinen Arbeiten im Britischen Museum in London sind mir die Herren Dr. *Chr. Ginsburg* und Dr. *G. Margoliouth* auf das liebenswürdigste entgegengekommen. Herr Oberrabbiner Dr. *M. Gaster* in London machte mich aufmerksam auf den in mehrfacher Beziehung interessanten Cod. Halberstamm Nr. 115, aus welchem mir dann Herr Dr. *H. Barnstein* freundlicher Weise einige Kopien anfertigte. Herrn Rabbiner Dr. *M. Ginsburger* in Sultz im Elsass verdanke ich Mitteilungen aus Cod. Vat. 440 nach einer von Dr. *A. Berliner* in Berlin angefertigten Kopie. Ihnen allen sei hier der verbindlichste Dank gesagt.

Am Schlusse erlaube ich mir darauf aufmerksam zu machen, dass die auf S. X erwähnte erste rabbinische Bibel laut Nachwort am 27. Kislew 278, d. h. da in jenem Jahre der 1. Kislew auf den 1. November fiel, am 27. November 1517 vollendet wurde, während man in Alttestamentlichen Einleitungen 1518 zu lesen pflegt.

Snäcked in Dalsland (Schweden),

den 9. Oktober 1896.

G. Dalman.

Bei der kritischen Behandlung der Texte selbst habe ich mir nicht die Aufgabe gestellt, etwa durch Zählung oder Abwägung der Zeugen einen vermeintlich ursprünglichen Text herzustellen. Selbst bei den Targumen, auch wenn sie, wie das Onkelostargum, durch ihre nahe Beziehung zum hebräischen Original und durch das ihnen beigelegte Ansehen vor allzu willkürlicher Behandlung durch die Kopisten geschützt sind, ist die ursprüngliche Textgestalt in allen Einzelheiten nicht mehr zu ermitteln. Noch weniger ist dies möglich bei dem Text von Midrasch und Talmud, welcher keinerlei Schutz genoss. Die Kopisten haben durch Einschaltungen, Verkürzungen und Abänderungen den Sinn deutlicher oder sich die Aufgabe bequem zu machen gesucht, sie haben unbekanntere Ausdrücke durch bekannte ersetzt, sind willkürlich aus dem Hebräischen ins Aramäische und aus dem Aramäischen in das Hebräische übergegangen, sie haben mitunter Erzählungen durchweg so frei behandelt, als hätten sie dieselben nur nach dem Gedächtnis wiedergegeben, und es ist nur allzu wahrscheinlich, dass so verfahren worden ist, seit diese Schriftwerke existierten. Biblische Textkritiker können aus diesem Zustande der Textüberlieferung entnehmen, welches Geschick der Bibeltext gehabt haben wird, ehe er zu einer autoritativen Grösse wurde, und werden dadurch vor übertriebener Wertschätzung ebensowohl der „wildgewachsenen“ als der „officiell redigierten“ Textrecensionen bewahrt bleiben. Hie und da (wie z. B. im Targum zu Jesaja Kap. 53) können wohl Einschaltungen mit einiger Sicherheit erkannt und aus dem Texte ausgeschlossen werden. Will man aber nicht aus den vorhandenen Textrecensionen eine neue zusammensetzen, welche es aller Voraussicht nach so nie gegeben hat, bleibt nichts Anderes zu thun übrig, als die bestmögliche Säuberung und Herstellung einer der vorhandenen Recensionen. So ist auch bei diesen Texten verfahren worden. Die in den Noten beigegebenen Lesarten sollen zunächst kenntlich machen, wo von der Vorlage abgewichen und mit welchem Materiale sie verbessert wurde. Dann aber sollen sie zeigen, welches Material für die Gewinnung

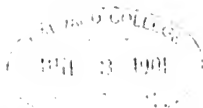
VORWORT.

In den letzten Jahren ist mehr als früher erkannt und anerkannt worden, dass ein geschichtliches Verständniß der Person Jesu nicht wird gewonnen werden können ohne Rückgang auf die ursprüngliche sprachliche Gestalt seines Lehrwortes. Den in dieser Richtung sich bewegenden Studien stand als Hindernis im Wege die frühere mangelhafte Einsicht in die aramäischen Dialekte, welche hier in Frage kommen konnten. Meine Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch mit Unterscheidung der von mir als judäisch und galiläisch bezeichneten Dialekte und eines jüngeren Mischdialekts hat diesem Uebelstande abhelfen sollen. Ihr folgt jetzt ein Lesebuch, welches besonders dem Anfänger als Mittel zur Einführung in das Studium dieser Dialekte dienen kann. Alte Dokumente (in denen allerdings Spuren jüngerer Einschaltungen nicht fehlen) und Stücke aus dem Onkelostargum und dem Prophetentargum sollen das Judäische repräsentieren, Stücke aus den Midraschim und dem palästinischen Talmud das Galiläische, Stücke aus den jerusalemischen Targumen zum Pentateuch und den Propheten, sowie aus dem Targum zum Hohenliede den späteren Mischdialekt, während ein Stück aus dem babylonischen Talmud am Schluss die charakteristischen Abweichungen des in Babylonien von den Juden gesprochenen Aramäisch aufweist.

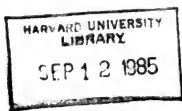
~~3223.65~~

3223.65

✓

Pierce fund.

Druck von W. Drugulin in Leipzig.

mpat
✓

0

ARAMÄISCHE DIALEKTPROBEN

LESESTÜCKE

ZUR

GRAMMATIK DES JÜDISCH-PALÄSTINISCHEN ARAMÄISCH
ZUMEIST NACH HANDSCHRIFTEN DES BRITISCHEN MUSEUMS

MIT WÖRTERVERZEICHNIS

HERAUSGEGEBEN

VON

(11 11 11)
GUSTAF DALMAN
A. O. PROF. AN DER UNIVERSITÄT LEIPZIG

LEIPZIG

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

1896

**HARVARD COLLEGE
LIBRARY**

**BOUGHT WITH INCOME
FROM THE BEQUEST OF
HENRY LILLIE PIERCE
OF BOSTON**

**HARVARD COLLEGE
LIBRARY**

**BOUGHT WITH INCOME
FROM THE BEQUEST OF
HENRY LILLIE PIERCE
OF BOSTON**

3223.65

DALMAN

ARAMÄISCHE DIALEKTPROBEN